

[பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

[1989 மே 5]

தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“1989ஆம் ஆண்டு பல்கலைக் கழகங்கள் சட்டங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவைப் பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி அளிக்க வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இச் சட்ட முன்வடிவைப் பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

(இ) டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். மருத்துவப் பல்கலைக் கழகம், தமிழ்நாடு (திருத்தம் மற்றும் செல்லத்தக்கதாக்குதல்) சட்ட முன்வடிவு, 1989.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. பொன்முடி என்கிற தெய்வசிகாமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“1989ஆம் ஆண்டு டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். மருத்துவப் பல்கலைக் கழகம், தமிழ்நாடு (திருத்தம் மற்றும் செல்லத்தக்கதாக்குதல்) சட்ட முன்வடிவைப் பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி அளிக்க வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. பொன்முடி என்கிற தெய்வசிகாமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இச்சட்ட முன்வடிவைப் பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

(ஈ) நிதி ஒதுக்க 2 (எண். 2) சட்ட முன்வடிவு, 1989.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“தமிழ்நாடு 1989ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண். 2) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 10/1989) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற வேண்டும்.”

1989 மே 5]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மதிப்புமிகு உறுப்பினர் பெருமக்களே, இன்று இந்த விவாதத்தில் பங்கு கொள்ள இருக்கிறவர்கள் 9 பேர்கள். சரியாக 12 மணிக்கு விவாதம் முடிக்கப் பெற்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வதற்கு நேரம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும். இன்று மாலை “பொன் விழா” இருப்பதும், இந்த அரங்கம் அதற்குப் பயன்படுத்தப்பட இருப்பதும் அனைவரும் அறிந்த ஒரு செய்தி. எனவே, இந்த அரங்கத்தை நம் செயலாளரிடம் ஒப்படைத்தால் தான் அது அலங்காரம் பெறும் என்பதை நினைவில் கொண்டு சரியாக 1 மணிக்குப் பேரவை அலுவல்கள் முடிக்கப்படும் என்பதை மனதில் கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் சரியாக 10 மணித்துளிகளுக்குள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லி முடிக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலில் இந்த விவாதத்தைத் தொடங்கி வைப்பவர்திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்.

*திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் இன்றைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவின் மீது பேசுகின்ற ஒரு வாய்ப்பினைப் பெற்றமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்றம் கூட்டப்பட்டு பல நாட்களாகியும் பல்வேறு மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதங்கள் நடைபெற்று சட்டமன்றத்தின் இந்தக் கூட்டத் தொடரானது விரைவிலே முடிக்கப்படவிருக்கின்ற இந்தச் சூழ்நிலையில் பல்வேறு கருத்துக்கள் இதற்கு முன்பு இங்கே எடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிதி ஒதுக்க மசோதாவின் மீது பல்வேறு கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் இன்னும் நாட்டுக்கு நாம் செய்ய வேண்டிய பணிகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். தமிழகமானது இன்றைக்கு கடுமையான வறட்சியினுடைய கோரப் பிடியிலே சிக்கி இருப்பதை நாம் அறிந்திருக்கின்றோம். ஆனால், இந்த வறட்சி நிவாரணத்திற்காக எந்த ஒரு பணியும் செய்யப்படவில்லை என்ற குறையைத்தான் இன்றைக்கு நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஏனென்று சொன்னால் இதுவரையில் இந்த வறட்சி நிவாரணத்திற்காக நாங்கள் செல்லுகின்ற இடங்களிலெல்லாம் மக்கள் கேட்பது, தண்ணீர் வழங்குவதற்கு அறிவிப்புகள் இருக்கின்றன. ஆனால், வசதிகள் செய்து தரப்படவில்லை, வேலையில்லாமல் இருக்கின்ற அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்காக எந்த ஒரு திட்டமும் இதுவரையில் செயல்படுத்தப்படவில்லை என்ற குறையை யும்தான்,

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

[1989 மே 5]

இதுவரையில் அரசின் சார்பாக வறட்சி நிவாரணத்திற்காக என்ற ஒரு அறிக்கை, வெள்ளை அறிக்கை என்று சொல்வார்களே அது இந்த அவையிலே வைத்து விவாதிக்கப்படவில்லை. மத்திய அரசிடம், இந்த வறட்சி நிவாரணத்திற்காக எவ்வளவு தொகை தேவை என்ற ஒரு அறிக்கை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதா என்பது கூட எங்களுக்கு அறிவிக்கப்படவில்லை. அந்த அளவிலே இதிலே ஒரு மெத்தனம் தான் காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதோடும் மட்டுமல்லாமல், குடிநீர்ப் பிரச்சினையை இந்த வறட்சி நேரத்திலே தீர்க்கவேண்டுமென்ற முறையிலே போர்க்கால நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே திட்டங்கள் போடப்படுவதாக 5 ஆயிரம் கைப் பம்புகள் போடப்படுவதாக அறிவிப்புகள் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. அறிவிப்புகள் சொல்லப்பட்டு சுமார் 3 மாதங்களாகியும் இதுவரையில் அதில் 10 சதவீதம் கூட, சுமார் 500 கைப் பம்புகள் கூட போடப்படவில்லை என்பதாகத்தான் நான் அறிகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அதோடும் மட்டுமல்லாமல் மருங்காபுரி இடைத் தேர்தல் நடைபெற்ற காலத்தில் அங்கே கைப் பம்புகள் வெகு வேகமான முறையிலே போடப்பட்டன. ஆனால், இன்றளவிலே அந்த கைப் பம்புகள் பொருத்தப்படவில்லை. தேர்தலுக்காக அந்த போர் வெல்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், மக்களுக்குப் பயன் அளிப்பதற்காக, இதுவரையில் அவைகள் பயனுக்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை என்ற குறையை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த நிவாரணப் பணிகளிலே மெத்தனமாகத்தான் இந்த அரசு இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதோடு மட்டுமல்லாமல், இன்றைக்குக் குடிநீர் திட்டங்களுக்காக வழங்கப்படுகின்ற நிதிகள் வேறு காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. எல்.ஐ.சி.யின் மூலமாகச் சென்ற ஆண்டு 18 கோடி ரூபாய் வரையில் மார்ச் மாதத்திலே குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திற்கு கடன் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்பெல்லாம் அப்படி வழங்கப்படுகின்ற அந்தக் கடன் தொகையானது குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தினுடைய நிதியில்தான் சேர்க்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால், நான் அறிந்த வரையிலே இந்த ஆண்டு அந்த நிதியானது குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திற்கு வழங்கப்படாமல் அரசினுடைய நிதியோடு சேர்த்து அவைகள் பயன்படுகின்ற அளவுக்கு இந்தத் திட்டங்கள் முடக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுக்காக மாதா மாதம் வழங்கப்படுகின்ற நிதிகளும் சம்பளம் வழங்குவதற்காகவும் அன்றாடச் செலவுகளைச் சரிக்கட்டுவதற்காகவும் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று குறிப்புகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அளவிற்கு இந்த அரசானது குடிநீர்ப் பிரச்சி

1989 மே 5]

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

னையைத் தீர்ப்பதிலே ஒரு மெத்தனத்தைக் கையாளுகிறது என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் இன்றைக்குப் பல்வேறு மட்டங்களில் பல போராட்டங்களை நாம் கீழ்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். இந்த அரசு பதவியேற்று மூன்று மாதங்களாகி இருந்தாலும் இதுவரையில் பல்வேறு துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்ற துயரமான நிலைமைகளைத்தான் நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மாதத்திற்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு துப்பாக்கிச் சூடுகள் என்ற அளவிலே இன்றைக்கு நாட்டிலே வன்முறைகள் தலைவிரித்து ஆடுகின்ற கொடுமையை நாம் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறோம்.

(முற்பகல் 10-40)

இப்படிப்பட்ட நிலைமைதான் இன்றைக்கு நாட்டிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு பக்கம் இந்த நாட்டிலே பெண்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை. சட்டமன்றத்திலே இருக்கிற பெண்களுக்கும் பாதுகாப்பு இல்லை என்ற நிலைமையை இன்னொரு பக்கத்திலே பார்க்கிறோம். அந்த அளவிலேதான் இன்றைக்குச் சட்டம் ஒழுங்கு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றத்திலே இருக்கிற 7 பெண்கள் பாதுகாப்போடுதான் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, சட்டமன்றத்திலே பாதுகாப்பு இல்லை என்று மீண்டும் இந்தப் பிரச்சினையைத் தொடங்குவது நல்லதல்ல.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் விவாதத்திற்காகச் சொல்லவில்லை. நாட்டிலே நடப்பவைகளையும் இன்று சட்டமன்றத்திலே நடப்பவைகளையும் நாம் அறிவோம். மக்களும் அறிவார்கள். அதை யாரும் மறைக்க முடியாது. என்ன நடந்தது என்பதை மக்கள் பேசிக்கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. காதர்பாட்சா என்கிற வெள்ளைச்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சட்டமன்றத்தில் பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை என்று கூறிய வார்த்தைகளை சபைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[1989 மே 5]

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : இந்த நாட்டிற்கு சுதந்திரத்தை வாங்கித் தந்த அண்ணல் காந்தியடிகள் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்த ஒரு நாட்டில் என்றைக்கு இரவிலே பெண்கள் நகைகளை அணிந்து கொண்டு பயம் இல்லாமல் சென்று வருகிறார்களோ அன்றைக்குத்தான் அந்த நாடு உண்மையான சுதந்திரம் அடைந்த நாடு என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு நாட்டிலே நடப்பது அதற்கு எதிர்மாறாக இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. சட்டமன்றத்தில் பாதுகாப்பு இல்லாத சூழ்நிலையில் அருமை சகோதரர் அர்ஜுனன் வீடு சூறையாடப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலே எழுப்பியிருக்கிறார்கள். நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இதுவரையில் இல்லை.

அது மட்டுமல்ல. நான் தாக்கப்பட்டபோது கூட மருத்துவ வசதி அளிக்கப்படவில்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அதுபற்றி பேசுவார் பதில் சொல்வார் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். அவரிடமிருந்து இதுவரையில் பதில் வரவில்லை; நியாயமும் கிடைக்கவில்லை. மேலும், மேலும் அந்தமாதிரியான காரியங்களைச் செய்வதற்கு ஊக்கப்படுத்துகின்ற அளவுக்குத்தான் இது தமையனம் உதவி செய்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நான் உரிமைப் பிரச்சினை கொண்டு வந்தும் அதை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இங்கே அதுபற்றி விவாதிக்கவில்லை என்றாலும் இன்றைக்கு வெளியிலே நாட்டு மக்கள் கேட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இன்னமும் கேட்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவி கேட்டதற்குக்கூட சரியான விளக்கங்கள் இன்னும் அரசுத் தரப்பிலிருந்து கிடைக்கவில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவிக்கு இந்த அவையில் நேர்ந்த சம்பவம் பற்றியும் அரசுத் தரப்பிலே நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறியது பற்றியும் மக்கள் இன்றைக்கும் பேசிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இந்த நாடும் அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவிக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைக்கு நீதி வழங்கப்படவில்லை என்பதை யாரும் மறக்க மாட்டார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்திலே ஒரு அறிவிப்பைச் செய்தார்கள். மெட்டல் பாக்ஸ் நிறுவனம் மூடப்பட்டு, வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் இருந்தவர்களுக்கு நாங்கள் ஒரு காரியத்தைச் செய்திருக்கிறோம்; மெட்டல் பாக்ஸ் நிறுவனம் திறக்கப்படவிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், நான் அறிந்த வரையில் அங்கே வேலை

1989 மே 5] [திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

செய்கிற தொழிலாளர்களுக்கு 20 சதவீதம் சம்பள வெட்டை செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்னின்று ஏற்பாடு செய்த காரணத்தால் அதைத் திறப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நான் கேட்கிறேன். தொழிலாளர்களுக்கு சம்பள வெட்டு செய்து, ஒரு நிறுவனத்திற்குத் திறப்பு விழாவா? அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய வறுமையைப் பயன்படுத்தி, அவர்களுடைய இல்லாமையைப் பயன்படுத்தி, அவர்களுடைய சம்பளத்தில் வெட்டு செய்து, இன்றைக்கு அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கிறோம் என்றால் அது ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதுதானா, ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய முயற்சியா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதைப்போன்று மற்றொரு பிரச்சினை. ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் பிரச்சினை இருக்கிறது. அந்த நிறுவனத்தைத் திறப்பதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உறுதி சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பதவி ஏற்றுக்கொண்ட கேடனை பிப்ரவரி மாதத்தில் முடிவு சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதில் இதுவரையில் முன்னேற்றம் இல்லை. அந்தத் தொழிலாளர்கள் வேலை வாய்ப்பை இழக்கின்ற நிலைமைதான் இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் கட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மேலும், இந்த அரசின் செயல்முறைகளைப் பார்த்தால், ஏற்கெனவே இருந்த அரசு கொண்டுவந்திருக்கிற பல்வேறு திட்டங்களைச் செயல்படுத்துகின்ற அளவுக்குத்தான் காரியங்கள் ஆற்றப்படுகின்றனவே தவிர, புதிய திட்டங்கள் எதுவும் இல்லை. நீங்கள் செயல்படுத்தப்போகிற புதிய திட்டம் எது என்றால் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்த கிராம நிர்வாக அதிகாரத்தை மாற்ற ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் ஒன்றை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சர் பதவியை ஏற்ற போது இந்த மன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். கிராம முன்சிப் பதவியை ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். (மணியடிக்கப்பெற்றது) கிராம நிர்வாகத்தைப்பற்றி, கிராம முன்சிப் பதவியைப்பற்றிப்பேசும்போது அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். '5 ரூபாய், 10 ரூபாய் என்று லஞ்சம் வாங்குகிறீர்களே, ஏன்' என்று கேட்டபோது அவர்கள் சொன்னார்கள், "நீங்கள் கொடுக்கிற சம்பளம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது: ஆகவே, லஞ்சம் வாங்குவது எங்கள் உரிமை, லஞ்சம் வாங்குகிறோம்" என்று. லஞ்சம் வாங்குவது உரிமை என்று பேசி, லஞ்சம் வாங்குகிற இந்த நிர்வாகத்தை ஒழித்து ஒரு நல்ல நிர்வாகத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதன் பிறகு அமைச்சர் திரு. சாதிக்கபாட்சா அவர்களும் அமைச்சர் திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்களும் இந்த மன்றத்தில் அந்தத் திட்டத்தை வரவேற்றிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

[1989 மே 5]

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்; நிறைவேற்றிக் காட்டினார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு அந்தத் திட்டத்தை எம்.ஜி.ஆர். கொண்டு வந்தார் என்பதற்காக அதை மாற்றுவதற்கான ஆலோசனை செய்யப்பட்டு வருகிறது என்ற குறிப்புகளைப் பார்க்கிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, முன்னாள் முதலமைச்சர் கொண்டுவந்த திட்டத்தை மாற்ற வேண்டுமென்ற நோக்கம் அல்ல. அந்தத் திட்டத்தில் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன; அதைச் செம்மைப்படுத்த வேண்டுமென்பது நோக்கமே தவிர, அதை அறவே அகற்ற வேண்டுமென்ற நோக்கம் அல்ல.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற விளக்கத்திற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நேரம் இல்லாத காரணத்தால் என்னுடைய தொகுதி பற்றிய பிரச்சினைகளுக்கு வருகிறேன். கல்வியைப் பற்றி ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் இன்றைக்கு கல்விக்கூடங்களிலே வசதி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. கட்டட வசதி குறைவாக இருப்பதால் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு இரண்டு ‘ஷிப்ட்’ நடத்த முன் வந்தால் ஒரு பக்கம் பஸ் போக்குவரத்தில் நெரிசலைக் குறைக்க முடியும். மற்றொரு பக்கம் இருக்கின்ற இடவசதியைக் கொண்டு ஓரளவுக்கு நல்ல முறையில் மாணவர்கள் பயில வழிவகை செய்ய முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே குடிநீர்ப் பிரச்சினையைச் சமாளிக்க கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டு, அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு அந்தத் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்படாமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. எங்கள் பகுதியிலே சில உயர்நிலைப்பள்ளிகள் தேவை என்று ஏற்கெனவே அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதையும் முடித்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது மெட்டல் பாக்ஸ் நிறுவனத்தைத் திறந்து பற்றி ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் ‘வேஜ் கட்’ என்பதற்கும் ‘வேஜ் டெஃபர்மென்ட்’ என்பதற்கும் வேறுபாடு தெரியாமல் கருத்து கூறியிருக்கிறார்கள். அங்கே

1989 மே 5] [திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம்]

செய்திருப்பது வேஜ் கட் அல்ல; வேஜ் டெஃபர்மென்ட் தான். அதை அரசாங்கம் தானாகவே செய்யவில்லை. அங்கே இருக்கிற தொழிற்சங்கத்துடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி, தொடர்ந்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, 'பி.ஐ.எப்.ஆர்.'-ன் கட்டுப்பாட்டில் செயல்படுகின்ற 'ஐ.சி.ஐ.சி.ஐ.'-யின் ரிப்போர்ட் எல்லாம் வாங்கி படித்துப் பார்த்து, அதற்குப் பின்னாலேதான் வேஜ் டெஃபர்மென்ட் என்ற முடிவுக்கு வந்து, அதை தொழிற் சங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு முடிவு செய்த அடிப்படையில் தான் அந்த நிறுவனம் திறக்கப்பட்டு, பணியை தொடர்ந்து செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வேஜ் கட் அல்ல, வேஜ் டெஃபர்மென்ட் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எங்களுக்குக் கிடைத்த தகவல், குறிப்புகள் எல்லாம் அவர்களுக்கு பல மாதங்கள் வேலை வாய்ப்பு இல்லாத நிலைமையைப் பயன்படுத்தி நிர்ப்பந்தம் செய்த காரணத்தால் இத்தகைய நிலைமை ஏற்பட்டது என்பது. அப்படி இல்லை என்றால் அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்கப்பட வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை.

மாண்புமிகு திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதிலே கட்டாயப்படுத்துவதற்கு எதுவும் இல்லை. அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலேதான் இந்த ஆலை மூடப்பட்டது. அதற்குப் பின்னாலே இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்ற 90 நாட்களுக்குள்ளாகவே அங்கே இருக்கிற தொழிற்சங்கத்துடன் தொடர்ந்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தினோம் அங்கே ஒரே ஒரு தொழிற்சங்கம்தான் இருக்கிறது. அது நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வரதராஜன் அவர்களுடைய தலைமையை ஏற்று நடக்கிற தொழிற்சங்கம். அதன் மூலம் தொடர்ந்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, முறைப்படி ஒப்பந்தம் செய்து, அந்த ஆலை திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களை அச்சுறுத்தி, தொழிற்சாலையைத் திறக்கவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தகவல் கொடுத்தவர் யார் என்று பார்த்து, அந்தத் தகவல் உண்மையா என்பதை அறிந்து, இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்தால் எல்லோருக்கும் பயன் உடையதாக இருக்கும்.

(முற்பகல் 10-50)

*திரு. அ. மாரீமுத்து: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க இந்த மாமன்றத்தில் 1989-90 ஆம் ஆண்டின் நிதி ஒதுக்க மசோதாவின் மேல் பேசுகின்ற அரிய சந்தர்ப்பத்தை வழங்கி இயக்கத்திலே கடைசித் தொண்டனாக இருந்த நான், பிறவிப் பயனைப் பெறுகின்ற வகையில் அரசியல் வாழ்வில் எனக்கு வழிகாட்டியாக இருந்து,

[திரு. அ. மாரிமுத்து]

[1989 மே 5]

இன்றைக்கு எங்களைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை உருவாக்கிய இதய தெய்வமான, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் காவல் தெய்வமான, அவர்களின் பாதுகாப்புக் கேடயமாக விளங்குகின்ற பகலவன், பார் போற்றும் முதல்வர், மாண்புமிகு தமிழினத் தலைவர், டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், இனமான காவலர் மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்களுக்கும் எனது இதயபூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னை பல்லாயிரக்கணக்கான வாக்குகள் வித்தியாசத்தில் வெற்றி பெறச் செய்த வானூர் தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும் இந்த நேரத்தில் எனது நன்றியைக் கூறி என் கன்னிப் பேச்சை ஆரம்பிக்கின்றேன்.

வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க இந்த மாமன்றத்திலே தமிழகத்திலேயே வாழ்கின்ற ஏழை, எளிய, மிகச் சாதாரண மக்களின் நலனைக் கருத்தில்கொண்டு உயர்ந்த உள்ளத்தோடு தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையில் பல்வேறு நலத்திட்டங்களைத் தமிழகத்திலே வாழ்கின்ற ஒவ்வொரு ஏழைக் குடும்பமும் பயன்பெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்திலே உருவாக்கி அந்த வகையிலே நிதிநிலை அறிக்கையினைத் தயாரித்து வழங்கி இருக்கிறார்கள். எத்தனையோ நிதிநிலை அறிக்கைகள் இந்த மாமன்றத்தில் படைக்கப்பட்டிருந்தாலும், இந்த ஆண்டு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால் படைக்கப்பட்டுள்ள இந்த நிதிநிலை அறிக்கையையும் அதில் அடங்கியுள்ள கொள்கை விளக்கங்களையும் செயல் திட்டங்களையும் பார்க்கிறபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தேர்தல் அறிக்கையினை அது அப்படியே பிரதிபலித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

குறிப்பாக ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் நலனுக்கு கூமார் 76.12 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கீடு செய்து கிராமப்பகுதியிலே வாழ்கின்ற ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெறுகின்ற வகையில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருப்பதை நான் மனமார வரவேற்றுப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆதிதிராவிடர்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு செய்து நடைமுறைப்படுத்துவதை மத்திய அரசின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் குழு ஆய்வு செய்வதுபோல், மாநில சர்க்காரும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அடங்கிய குழு ஒன்றை அமைத்து 18 சதவீதம் இட ஒதுக்கீட்டின்படி பணி நியமனம் ஆகி உள்ளதா என ஆய்வு செய்ய வேண்டுவதோடு அத்துடன் 18 சதவீதம் என்பதை 25 சதவீதமாக உயர்த்தித் தரவேண்டும் என்றும் நான் தமிழ் அரசைக்கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1989 மே 5]

[திரு. அ. மாரிமுத்து]

மேலும் வரும் உள்ளாட்சித் தேர்தல்களிலும், நகராட்சித் தேர்தல்களிலும், மாநகராட்சித் தேர்தல்களிலும் ஆதிதிராவிடர்களுக்கென தனியாக ஒதுக்கீடு செய்து அதில் பெண்களுக்கு தனி முக்கியத்துவம் கொடுக்கும்படியும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வித் துறையில் பல பள்ளிகளில் ஒப்பந்த அடிப்படையில் நியமனம் செய்யப்பட்ட ஆசிரியர்கள் பணியில் நிரந்தரம் செய்யப்பட்டுவிட்டனர். ஆனால் ஆதிதிராவிட பள்ளிகளில் அவ்வாறு நியமனம் செய்யப்பட்ட ஆசிரியர்கள் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டுவிட்டார்கள். எனவே பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்களை மீண்டும் பணியில் அமர்த்த நடவடிக்கை எடுக்குமாறு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கெனவே நடந்து வந்த மாநில நலக்குழுவை (வெல்பேர் கமிட்டி) மீண்டும் நடத்தி ஆதிதிராவிட மக்களின் நலன் கருதி செயல்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மத்திய சர்க்காரின் ஊழியர்களுக்கு பதவி உயர்வுகளிலும் இட ஒதுக்கீடு செய்வது போல் மாநில அரசுத் துறைகளில் பணிபுரியும் ஊழியர்களுக்குப் பதவி உயர்வுகளில் இட ஒதுக்கீடு செய்து உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியான வானூரில் இரண்டு ஒன்றியங்கள் உள்ளன. இதில் வானூர் ஒன்றியத்தின் எல்லைப் பகுதி மட்டுமே ஒரு தாலுக்காவாக அமைந்துள்ளது. ஒன்றியத்தின் ஒரு முனையில் இருந்து மறுமுனை அடைவதற்கு சுமார் 50 மைல் ஆகின்றது. 65 ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களைக் கொண்ட இந்த ஒன்றியத்தை நிர்வாக நலன் கருதி இரண்டாகப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டுகிறேன். அத்துடன் ஏற்கெனவே கிளியனூரை ஒன்றியமாகப் பிரிப்பது குறித்து அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது என்பதையும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

புதிய வட்டமான வானூருக்கு வட்ட அலுவலகங்களான முன்சிப் கோர்ட், மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் தீ அணைப்பு நிலையம் காவல்துறை ஆய்வாளர் அலுவலகம், அரசு ஒழுங்குமுறை விற்பனைக்கூடம், ஆதிதிராவிட நலத்துறைக்கென தனி தாசில்தார் அலுவலகம், உதவி-கோட்ட மின் பொறியாளர் அலுவலகம் ஆகியவற்றை உடனடியாக அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று இந்த அரசை நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் எனது தொகுதியில் தொழில் வளம் பெருக்கப் பல கனி வளங்கள் உள்ளன. குறிப்பாக குன்னம், திருவரை, கரசா லூர் பகுதியில் கிடைக்கும் உலகத்திலேயே முதல்தரமான கருப்புக் கல்லைக் கொண்டு புவித் தொழிற்சாலையை அமைத்துத்

[திரு. அ. மாரிமுத்து]

[1989 மே 5]

தந்தால் தொகுதியைச் சேர்ந்த பலபேர்களுக்கு வேலை வாங்கிப் பிடிக்கிறதோடு அரசுக்கு வருவாயும் கிட்டும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மரக்காணம் பகுதியில் கிடைக்கும் வெள்ளைக் களிமண்ணைக் கொண்டு பீங்கான் தொழிற்சாலையை அமைத்துத் தர வேண்டுகிறேன். அதிக அளவு பயிரிடப்படும் தைல மரங்களைக் கொண்டு ஒரு காகித தொழிற்சாலையையும் அமைத்துத் தர வேண்டும். உப்பு உற்பத்தியில் தமிழகத்தில் இரண்டாவது இடம் வகிக்கும் மரக்காணத்தில் கால்சுடிக் சோடா தொழிற்சாலைகளையும், அதிக அளவு சாகுபடி செய்யப்படும் மரவள்ளிக் கிழங்கைக் கொண்டு ஜவ்வரிசி தொழிற்சாலையையும் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கிருந்து எடுத்துச் செல்லப்படும் சிலிக்கா சேன்ட் என்று சொல்லப்படும் மண்ணை எடுத்துக்கொண்டு அதன்மூலம் சாணைக் கல் தயாரிக்கின்ற தொழிற்சாலை ஒன்றையும் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று நான் அரசை வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் சேப்பாக்கம் ஆதிதிராவிடர் மேல்நிலைப் பள்ளிக்கு டாக்டர் அம்பேத்கார் பெயரை வைத்ததுபோல, அதற்கு நான் தமிழக அரசுக்கு பாராட்டு தெரிவிப்பதோடு, தமிழகம் எங்கும் உள்ள ஆதிதிராவிடர் நலப்பள்ளிக்கு டாக்டர் அம்பேத்கார் பெயரை வைக்குமாறு நான் அரசை வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக எனது சொந்த கிராமமான புளிச்சபள்ளம் கிராமத்திலே ஆழ் குழாய் கிணறு ஒன்று அமைத்து திண்டிவனம் நகரத்திற்கு தண்ணீர் எடுத்துச் செல்லப்படுவதனால், இப்பகுதியைச் சேர்ந்த இருபதிற்கும் மேற்பட்ட கிராமங்கள் குடிநீர் மற்றும் விவசாயத்திற்கு பாதிக்கப்படுகின்ற அளவில், அங்கே யுள்ள மக்கள் அல்லலுக்குக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, எனது தொகுதி மக்கள் மிகவும் முயன்று பல போராட்டங்களை நடத்தி முடித்து அரசின் கவனத்திற்கு இதைக்கொண்டுவந்திருக்கின்றார்கள். எனவே, திண்டிவனத்திற்குத் தேவையான நீரை மாற்று வழித் திட்டத்தின் மூலமாக செயல்படுத்த வேண்டுமாய் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களை வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள மரக்காணம் பகுதியில் புளியங்கால் ஓடை கால்வாயை ஆழப்படுத்தி கடற்கரை சாலை அருகில் தடுப்புச்சுவர் ஒன்றைக் கட்டி வெள்ளத்தினால் மூழ்கிடும் இரண்டாயிரம் ஏக்கர் நிலங்களை பாதுகாத்திட வேண்டும் என்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1989 மே 5]

[திரு. அ. மாரிமுத்து]

என்னுடைய தொகுதி வானூர் தொகுதி. இந்த தொகுதியை வறட்சிப் பகுதியாக அறிவிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த தொகுதி வறட்சியால் மிகவும் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. வறட்சிப் பகுதியாக இதை அறிவிக்க வேண்டும் என்று அரசினைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்துடன் எனது தொகுதியில் பல பகுதிகளில் பெரியார் போக்குவரத்து விடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் அவைகள் தற்போது தடைப்பட்டுள்ளது. அவைகளை மீண்டும் அமுல் படுத்தவும் என்னால் பரிந்துரை செய்யப்பட்டுள்ள புதிய வழித்தடங்களையும் நடைமுறைப் படுத்த வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் ஆரோஷிகா சர்பத் கம்பெனி மூன்று மாத காலமாக மூடப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால் அங்கு பணி செய்துகொண்டிருந்த 300-க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் மிகவும் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். எனவே, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் அதிலே தலையிட்டு உடனடியாக அந்த கம்பெனியை திறந்து அந்தத் தொழிலாளர்களைக் காப்பாற்றுமாறும், அதற்கு வழிவகை செய்யுமாறும் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த அளவுக்கு வாய்ப்பு நல்கிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சார்ந்துள்ள இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக என்னை அழைத்து இந்த மாமன்றத்திலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, மதிப்பிற்குரிய பாரதப் பிரதமர் ராஜிவ் காந்தி அவர்களுக்கும், எங்களுடைய தலைவர் மூப்பனார் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்து, என்னுடைய தொகுதியில் ஐந்தாவது தடவையாக தொடர்ந்து எனக்கு வெற்றியைத் தேடித்தந்த வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, சில கருத்துக்களை சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையதினம் நத்தம் டவுன் பஞ்சாயத்திலே 25,000 மக்கள் தொகை இருக்கின்றது. இன்றைய தினம் அங்கே குடிநீர்ப் பற்றாக் குறை காரணமாக மக்கள் எல்லாம் ரொம்ப அவதிப்படுகிறார்கள். காரணம் எனது தொகுதியை அடுத்த பறந்தமலை உச்சியிலே ஒரு நீர்வீழ்ச்சி இருக்கின்றது. தோப்புக் காட்டிலே இருக்கிறது. அந்த நீர்வீழ்ச்சியிலிருந்து பைப் மூலம் நத்தம் தொகுதிக்கு தண்ணீர் கொண்டுவர இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதுமட்டுமல்லாமல், பிசுத்திலே இருக்கக் கூடிய குட்டுப்பட்டி அருகிலே ஐயனார் அருவி என்று ஒரு

[திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம்] [1989 மே 5]

நீர்வீழ்ச்சி உள்ளது. அந்த நீர்வீழ்ச்சியிலே தண்ணீர் எப் போதுமே வற்றாது. அது வற்றாத நீர்வீழ்ச்சியாக இருக்கிறது. அங்கேயிருந்து பைப் மூலமாக நத்தத்திற்கு தண்ணீர் கொண்டுவர வேண்டுமென்று இந்த அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

செந்துறைப் பகுதியிலே, பஞ்சந்தாங்கு அணையும், புதுக் கோட்டை அருகே பெந்ததாங்குழி அணையும், மணக்காட்டு அருகிலே ஐயனார் அருவி அணையும், நத்தம்சாணர்பட்டி அருகிலே உள்ள நொச்சியோடைப்பட்டியில் ஒரு அணையும் கட்ட வேண்டுமென்பதற்காக பல தடவைகள் சட்டமன்றத்திலே பேசப்பட்டும், மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் இப்போதும் இருக்கக்கூடிய முதலமைச்சர் அவர்கள் இருந்த காலத்திலேயே முன்பு சட்டமன்றத்திலேயே பேசினேன். இது நாள்வரை வேலை நடைபெறவில்லை. ஆகவே, கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த தடவையாவது இந்த அணைக்கட்டுகளைக் கட்டினால்—தண்ணீர் மழைக்காலங்களிலே வெள்ளப்பெருக்கு எடுத்துப்போய் வீணாக சமுத்திரத்திற்கு செல்கின்ற காரணத்தினாலே அந்த அணைக்கட்டுகளைக் கட்டினால் விவசாயிகளுக்குப் பயன் ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து கன்னியாபுரம் அருகே ஒரு பாலம். பல ஆண்டுக் காலமாக காரைக்குடியிலிருந்து பழனி செல்வதற்கு சாலை உள்ளது. வட்டாரம் சாலை உள்ளது. அந்த வட்டாரம் சாலையிலே பல ஆண்டுகளாக பாலமே கட்டப்படாமல் போக்குவரத்து ஸ்தம்பித்துப் போயிருக்கிறது. மழைக் காலங்களில் வெள்ளப்பெருக்கெடுத்து சிறுமலையிலேயிருந்து வெள்ளம் வருகின்றபோது, அந்த குடகனாறு உடைப்புக்கே காரணமான அந்த சந்தனவர்த்தினியாறு, அந்த ஆற்றின் குறுக்கே ஒரு பாலம் கட்டுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய விருப்பம். அடுத்தபடியாக புராதன ராணி மங்கம்மாள் ரோடு, சென்னையிலே இருந்து மதுரை செல்வதற்கு இருக்கிறது. விராலிமை, துவரங்குறிச்சி, சக்கம்பச்சம்பட்டி, கருத்தலக்கப் பட்டி, குட்டுப்பட்டி, நத்தம் வழியாக மதுரை செல்லும் ராணி மங்கம்மாள் ரோடு. அது புராதன பாதை. அந்தப்பாதை இன்னும் குண்டும் குழியுமாக உபயோகமற்ற பாதையாகக் காட்சி யளிக்கின்றது.

[முற்பகல் 11-00]

அதை மெட்டல் ரோடாகப் போட்டு, பின்னர் தார்ச் சாலையாக அமைக்க இந்த அரசு துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் இந்த வழியாகத்தான் தன்னுடைய பொற் சிலம்பை விற்பதற்காக கண்ணகி சென்றதாக புராணம் இருக்கிறது — அதாவது நத்தம் வழியாகத்தான் சென்றதாகப் புராணம் இருக்கிறது. ஆகவே,

1989 மே 5] [திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம்]

அந்தச் சாலையை துரித நடவடிக்கை எடுத்து மெட்டல் ரோடாக அமைத்துத் தர வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை.

அடுத்து திருமலைக் கோயிலை 1987-88 ஆம் ஆண்டிலேயே மாவட்ட சுற்றுலா மையமாக எடுக்க ஆணையிடப்பட்டது. ஆனால் இதுநாள் வரையில் ஒரு வேலையும் அங்கே நடைபெறவில்லை. அதற்காக ரூ. 2 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டும்கூட எந்த வேலையும் அங்கே நடக்கவில்லை. திருமலைக் கோயில் ஒரு முருகன் ஸ்தலம். முக்கியமான ஸ்தலம். ஜீவ உற்றுள்ள ஸ்தலம். அங்கே மக்கள் வருவது நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக் கொண்டு வருகிறது. முருகனை தரிசிக்க அதிகமாக மக்கள் வருகிறார்கள். எனவே அதைச் சுற்றுலா மையமாக மாற்றுவதற்கு விரைவில் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு உத்திரவிட்டு அதற்கான வேலையைத் தொடங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நத்தத்தில் ஒரு அரசு மருத்துவமனை அமைக்கப் பட வேண்டும். நான் கிட்டத்தட்ட 1971 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ச்சியாக இந்தத் தொகுதியின் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, சட்டமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு—இங்கே உறுப்பினராக இருந்து வருகிறேன். இருந்தாலும் அங்கே ஒரு ஹெல்த் சென்டர் மட்டும்தான் இருக்கிறது. அதை ஒரு அரசு மருத்துவமனையாக ஆக்குவதற்கு இதுவரை நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கப்படவில்லை. அங்கிருந்து மதுரை, திண்டுக்கல், மேலூர் ஆகிய ஊர்களுக்கு அவசர சிகிச்சைக்காக நோயாளிகளை எடுத்துச் செல்ல வேண்டுமென்றால் ஏழை எளிய மக்களால் டாக்கி எடுத்து செல்ல முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டிலாவது அந்த ஹெல்த் சென்டரை 20 படுக்கைகள் கொண்ட அரசு மருத்துவமனையாக மாற்றுவதற்கு முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய பகுதியில் மாம்பழம் மற்றும் புளி ஆகியவை கூடுதலாக விளைகிறது. காரணம் கரந்தமலை, அழகர்மலை, சிறுமலை ஆகிய மலைப்பகுதிகள் என தொகுதியில் இருக்கின்றன. பழ வர்க்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு நல்ல மண்வளம் உள்ளது. அங்கே எல்லா விதமான பழ வகைகளும் பயிராகின்றன. தென்னை—மா—புளி—கொய்யா—திராட்சை போன்ற அனைத்துப் பழ வகைகளும் அங்கே உற்பத்தியாகின்றன. அப்படி அதிகமாகப் பழங்கள் உற்பத்தியாக ஏதுவாக அந்தப் பகுதி இருக்கிற காரணத்தினால் அங்கே ஒரு பழம் பதனிடும் தொழிற்சாலை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே உள்ள ஏழை மக்கள் விவசாயத்தை

[திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம்] [1989 மே 5]

நம்பி வாழ்கிறார்கள். அப்படி ஒரு தொழிற்சாலை அங்கே அமைக்கப்பட்டால் இந்த ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கெல்லாம் வேலை கிடைக்கும் என்பது என்னுடைய கோரிக்கை. எனவே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே ஒரு தொழிற்சாலையை அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இலவச அரிசி வழங்கும் திட்டம் என்று கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்து போட்டார்கள். ரொம்பவும் மகிழ்ச்சி. ஆனால் 300 ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்களுக்குத்தான்—ரேஷன் கார்டில் 300 ரூபாய் வருமானம் உள்ளதாக எழுதப்பட்டவர்களுக்கு மட்டும்தான்—இலவசமாக 5 கிலோ அரிசி வழங்கப்படும் என்று அறிவித்து, அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு நாளைக்குக் கூலி என்று பார்த்தால் ரூ. 15 கிடைக்கிறது. மாதத்திற்கு 450 ரூபாய் ஆகிறது. இப்படி இருக்கும்போது 300 ரூபாய் என்று வருமான வரம்பு வைக்காமல் மத்தம் 500 ரூபாய் என்ற அடிப்படையில் வைத்தால் ஏழை எளிய மக்களுக்கு இது பலன் அளிப்பதாக இருக்கும் என்பதை கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ரூ. 300 மாத வருவாய் என்று பார்க்கிறபோது என்னுடைய கிராமத்தில் 5 அல்லது 6 பேருக்குத்தான் வருகிறது. எல்லோருடைய ரேஷன் கார்டுகளிலும் வருமானம் 400 அல்லது 500 என்று போட்டிருக்கிறார்கள்.

*மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: ஒரு கிராமத்தில் 300 ரூபாய்க்குக் குறைவாக வருமானம் உள்ளவர்கள் 4 அல்லது 5 பேர்தான் இருக்கிறார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஒரு விளக்கத்திற்காகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு கோடியே இருபத்தியொன்பது லட்சம் கார்டுகளில் சுமார் 80 லட்சம் பேர் இந்தத் திட்டத்தினால் இன்றைக்குப் பயனடைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு கிராமத்தில் 970 பேரில் 963 பேர் அந்தத் திட்டத்தினால் பயனடைந்திருக்கிறார்கள். எந்தக் கிராமத்திலும் 4 அல்லது 5 பேர்தான் பயன் அடைந்ததாக இதுவரை எங்களுக்கு விவரம் இல்லை.

திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் தாலுக்கா அலுவலகத்தில் பார்த்தால் 300 ரூபாய் வருமானம் உள்ளதாக யாருமே இல்லை. எல்லோருக்கும் 450 ரூபாய்க்கு மேலேயே ரேஷன் கார்டில் வருமானமாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக எங்கள் தொகுதியில் பலருக்கு அரிசி கிடைக்கவில்லை என்ற குறைபாடு இருக்கிறது. எனவே 300 ரூபாய் என்பதை மாற்றி ரூ. 450 அல்லது 500 என்று உயர்த்தினால் நிறைய பேர் பலன் பெறுவார்கள் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1989 மே 5]

[திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம்]

அடுத்து விவசாயிகளுக்கு இப்போது மின்சாரம் சரியாகக் கிடைப்பதில்லை. $\frac{1}{2}$ மணி அல்லது 1 மணி நேரத்திற்குத்தான் மின்சாரம் கிடைக்கிறது. இப்போது இருக்கிற சூழ்நிலையில்—பருவ மழை பொய்த்திருக்கிற சூழ்நிலையில்—விவசாயிகள் தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதில் $\frac{1}{2}$ மணி நேரம் அல்லது 1 மணி நேரத்திற்கு மட்டுமே மின்சாரம் அளிக்கப்படுகிறது. எனவே அரசாங்கம் வெளி மாநிலங்களில் இருந்தாவது மின்சாரத்தைப் பெற்று கூடுதலாக ஏழை விவசாயிகளுக்கு வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். குறைந்த பட்சம் 6 மணி நேரமாவது மின்சாரம் கொடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் எல்லோரும் விவசாயிகளை நம்பித்தான் வாழ்கிறோம். ஓது வார்கள் எல்லாம் உழவர் நிலத்தடியில் என்று சொல்வார்கள். விவசாயிகளை நம்பி வாழுகின்ற நிலையில் நாம் அனைவருமே இருப்பதால், அதிலே அமைச்சரவர்கள் கூர்ந்து கவனித்து கூடுதலான மின்சாரத்தைப் பெற்று விவசாயிகள் பயன் பெறும் அளவில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வறட்சிப் பகுதியான நத்தத்தில் பருவமழையே இல்லாத காரணத்தால்—எப்போதும் அங்கு வறட்சி இருக்காது, அங்கு அழகர் மலை, சிறுமலை, கரந்தை மலை போன்ற மலைப் பிரதேசங்களில் எப்போதும் மேகங்கள் அடர்ந்து மழை பெய்யும்; ஆனால் இந்த ஆண்டு பருவ மழையே பொய்த்துவிட்டது—அந்தக் காரணத்தின் அடிப்படையிலே விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட கடன்களைத் தள்ளி வைத்து அவர்களுக்கு ஒரு சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நத்தத்தில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் இருக்கிறது. பல ஆண்டுக் காலமாக இருக்கிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்தான் அந்த தீயணைப்பு நிலையத்தை கொடுத்தார்கள். ஆனால் அது கீற்றுக் கொட்டகையில் இயங்கி வருகிறது. அங்கு ஒரு தீயணைப்பு வண்டி கீற்றுக் கொட்டகையில் இருக்கும்போது அது நெருப்புப் பிடித்தால் தீயணைப்பு நிலையமே எரிந்து போய்விடும்; அதை மனதிலே கொண்டு கனம் அமைச்சரவர்கள் உடனே ஒரு கட்டிடம் கட்டுவதற்கு உத்தரவிட வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நத்தத்தில் பழப்பண்ணை ஒன்று அமைக்க வேண்டும். ஒரு அரசாங்கம் வந்த உடனே ஒவ்வொரு மாவட்டமாக அமைக்கிறார்கள். அண்ணா மாவட்டம், திண்டுக்கல்—காயிதே மில்லத் மாவட்டமாக ஆகி இருக்கிறது. திண்டுக்கல்—காயிதே மில்லத் மாவட்டத்தில் பழத் தோட்டப் பண்ணை அமைப்பதாக

[திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம்]

[1989 மே 5]

இருக்கிறது. அதை நத்தத்தில் அமைத்தால் எல்லாப் பலன்களையும் தரக்கூடிய அளவில் இருக்கும். அங்கு நீர்வளம், நிலவளம், மண் வளம் எல்லாம் இருக்கின்ற காரணத்தாலே அங்கு 25 ஏக்கரில் தோட்டக் கலைப் பண்ணை அமைத்துத்தர இந்த அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது நத்தம் தொகுதியில் அன்னை இந்திரா குடியிருப்பு என்று போர்டு வைக்கப்பட்டு இருந்தது. ஆதி திராவிட மக்களுக்கு கட்டப்பட்ட வீடுகளில் அன்னை இந்திரா குடியிருப்பு இல்லம் என்று போர்டு வைக்கப்பட்டிருந்ததை, இந்த ஆட்சி வந்த உடனே அந்த போர்டு பலகையை எடுத்து விட்டு ஆதி திராவிடர் குடியிருப்பு என்று பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. கனம் முதலமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்வது எல்லாம், அன்னை இந்திரா குடியிருப்பு இல்லம் என்று ஏற்கெனவே இருந்ததைப் போல அது இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முடித்து விடுங்கள்

திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம் : நத்தத்தில் இருந்து கோர்ட்டுக் ராக் மதுரை, திண்டுக்கல், மேலூர் ஆகிய இடங்களுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால் ஏழை எளிய விவசாய மக்கள் கஷ்டப்படும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. நத்தம் தாலுகா தலைநகரமாக இருக்கின்ற காரணத்தாலே அங்கு கனம் முதலமைச்சரவர்கள் கருணை கூர்ந்து ஒரு சிலில் கோர்ட், முன்சிப் கோர்ட் அமைக்க ஏற்பாடு செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நத்தம் தொகுதியில் சர்வோதயப் பள்ளிகளிலே ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட குழந்தைகள் பயிலுகிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் அரசுப் பள்ளிகளில் சேருவதற்கு விதி இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் சர்வோதயப் பள்ளிகளில் படிக்கின்ற குழந்தைகள் என்ற அந்த அடிப்படையைப் பார்க்கின்ற போது, அவர்கள் படிப்பு வீணாகக் கெட்டுப் போகாமல் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த சர்வோதயப் பள்ளிகளில் பயிலக்கூடிய குழந்தைகளுக்கு

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்கள் கட்சியில் இன்னொருவர் பேச இருக்கிறார்.

திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம் : இன்னும் ஒரு நிமிடம் அளியங்கள். அடுத்து கூட்டுறவு நூற்பாலை பற்றி நிறைய பருத்தி விளைகிறது, எனவே அரசு ஒரு நூற்பாலையைக் கட்டித் தர

1989 மே 5]

[திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம்]

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கு மழையை நம்பி வாழும் ஏழை எளிய மக்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால் அரசு ஒரு நூற்பாலையைக் கட்டித் தந்தால் ஒரு ஆயிரம் பேருக்கு வேலை கிடைக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து. திண்டுக்கல் காயிதேமில்லத் மாவட்டம் ரொம்ப பின்தங்கிய மாவட்டம் என்ற அடிப்படையில் அந்த நூற்பாலையை உருவாக்குவதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கைலாசநாதர் கோவில் நத்தம் கோவில்பட்டியில் இருக்கிறது. அது புராதனக் கோவில். அது ரொம்ப பழுதடைந்த நிலையில் இருக்கிறது. பழனி முருகன் கோவில் பணத்தை எடுத்து இந்த கைலாசநாதர் கோவிலின் கோபுரங்களை புதுப்பித்து திருப்பணிக் குழுக்கள் திருத்தி அமைத்து அரசாங்கம் துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நத்தத்தில் ஒரு அரசினர் கலைக் கல்லூரி வேண்டும். உயர் நிலைப்பள்ளி மற்றும் மேல்நிலைப்பள்ளியில் படிக்கின்ற மாணவர்கள் ரொம்ப தூரத்திற்கு போக முடியாத சூழ்நிலை இருக்கின்ற காரணத்தால் நத்தத்தில் ஒரு அரசினர் கலைக் கல்லூரி கட்ட வேண்டும். அதைக் கட்டுவதற்கு கனம் முதலமைச்சரவர்கள் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-10]

6. ஒழுங்குப் பிரச்சினை.

அவையிலுள்ள மின்விளக்கு உடைந்ததால் எழுந்த ஒலி.

திரு. ஆர். சிங்காரம் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, சற்று நேரத்திற்கு முன்னதாக இந்த அவையிலே மர்மமான ஒரு சப்தம் கேட்டது. மேலேயிருந்து ஏதோ விழுந்தது. உடனே நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் வெளியே சென்றார்கள். அது என்ன விழுந்தது, ஏது விழுந்தது என்று புரியவில்லை. அதுபற்றி அவையிலே பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்கள் அறிவிக்க முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் அஞ்சுகின்ற அளவிற்கு ஒன்றும் நடந்துவிடவில்லை. பல்பு ஒன்று உடைந்துவிட்டது, அவ்வளவுதான், இது "point of order" அல்ல.

5. சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(1) நிதி ஒதுக்கச் எண். (2) சட்ட முன்வடிவு. 1989—தொடர்ச்சி

திரு. கே. ரமணி : துணைத் தலைவரவர்களே, அரசாங்கத் தினுடைய சார்பில் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும்படியான இந்த Appropriation (No. 2) Bill இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள், இங்கே சமர்ப்பிக்கின்ற காலத்தில் அதில் குறிப்பிட்டுள்ள ஒரு விஷயத்தை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். “இடர்ப்பாட்டுக்குரிய இக்கட்டான நிதி நிலைமையில்தான், இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நான் உங்கள் முன்னர் எடுத்து வைக்கின்றேன்” என்று நிதி நிலை அறிக்கை பத்தாவது பாராவில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

உண்மையிலேயே, அரசாங்கத்தினுடைய நிதி நிலை என்பது மிக மிக நெருக்கடியானது என்பதை நாம் எல்லோரும் அந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் படித்த காலத்திலேயும், இந்த அரசு அதிகாரத்திற்கு வந்ததிலிருந்தும், கஜானா காலியாக இருந்த நிலையைப் பற்றியும், ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில்கூட 200 கோடிக்கு மேலே பணத்தை வெட்ட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டதும் ஆகிய இவை முழுவதையும் நாம் பார்த்திருக்கிறோம். ஆகவே, நிதி நிலை நெருக்கடி அதிகமாக ஏற்பட்டு, அதனால் பாதிப்பு வராமல் ஒரு சரியான நடவடிக்கையை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது என்பது எங்கள் கருத்து.

அதற்கு, வரி ஏய்ப்பு முழுவதையும் கண்டு பிடித்து, பூரணமாக வசூல் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவேண்டும். ஏராளமான வரி ஏய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்பதற்குப் பல விவரங்கள் முன் வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

அதாவது, எரி சாராயத் தொழிற்சாலைகளிலே நடந்த சம்பவங்களைப்பற்றி இங்கே வந்திருப்பதும், அதற்கான சட்டத் திருத்தங்களும் கொண்டு வரப்பட்டு, அன்றைக்கு அது 100 கோடிக்கு மேல், அதிலிருந்து நமக்கு வருவாய் வரும் என்று எடுத்துக் காட்டினார்கள். 100 கோடி மட்டுமல்ல, அதற்கு மேலும் அதிலிருந்து வருவாயை எடுக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அந்த அளவிற்குச் சட்டத் திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்த பின் சரியான நடவடிக்கையும், வரி வசூலும் நடைபெற வேண்டும்.

அதேபோல், கள்ளச் சாராயத்தை ஒழிக்கும்படியான நடவடிக்கையைத் தீவிரமாக நடத்தினால் இன்னும் அரசாங்கத்தினுடைய வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அந்த முறையிலே நிதி நிலையைப் பலப்படுத்துவதற்காக வேண்டிய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட வேண்டியிருக்கிறது.

1989 மே 5]

[திரு. கே. ரமணி]

இன்னொரு விஷயத்தை நான் அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அதாவது கோவை மாவட்டத்தில் மேட்டுப்பாளையத்தை அடுத்துள்ள விஸ்கோஸ் கம்பெனி—அந்தக் கம்பெனிக்கு நமது வனத் துறையிலிருந்து மரங்களை நாம் விற்பனை செய்கிறோம்; புளுகம் மரம், யூகாலிப்டஸ் மரம். அந்த மரத்தைக் கொண்டுதான் மரக் கூழ் தயாரித்து, அதிலிருந்து விஸ்கோசும், மற்ற நூலிழையும் தயாரிக்கப்படுகிறது. அந்தக் கம்பெனி ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து அந்த மரத்தை இறக்குமதி செய்கிறது. ஒரு டன் இரண்டாயிரம் ரூபாய் வரையிலே விலை கொடுத்து அவர்கள் இறக்குமதி செய்வதாக எனக்குத் தகவல்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் நமது வனத் துறையிலிருந்து எடுக்கப் படுமபடியான மரத்திற்கு 300 ரூபாயிலிருந்து 400 ரூபாய் வரையில்தான் அவர்கள் விலை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் கோடிக்கணக்கான பணம் இதில் ஏமாற்றப்படுகிறது என்ற செய்திகள் இருக்கின்றன.

இதே மன்றத்தில், சில வருஷங்களுக்கு முன்னே, மிகக் குறைந்த அளவிற்கு, நூறு ரூபாய்க்கும் கீழே கூட அந்த மரத்தை விற்றுக்கொண்டிருந்த விஷயத்தை இதே மன்றத்தில் நான் கிளப்பி, அந்த விஷயத்தின்மீது பரிசீலனை நடத்தி, அது னுடைய விலை உயர்த்தப்பட்டது அந்தக் காலத்திலே. ஆனால், இன்றைக்கு விலை மிகவும் அதிகமாகப் போயிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. கோடிக்கணக்கான பணம் இந்த முறையிலே ஏமாற்றப்படுகிறது; நமது வனத்துறையிலேயிருந்து செல்லுமபடியான பொருட்களிலேயிருந்து, என்பதை அரசு கவனித்து, வனத்துறை அமைச்சரவர்களும், அரசும், தீவிர முயற்சியெடுத்து, அந்தத் தவறான நடவடிக்கைகளைத் தடுத்து நிறுத்தி, அரசுக்கு வருமானத்தைப் பெருக்க வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தது, நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையின்போது எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே நாங்கள் எடுத்துக்காட்டினோம். தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் அரசாங்கத்தினுடைய நீக்குபோக்கு இல்லாத தெளிவான கொள்கையைப் பிரகடனப்படுத்த வேண்டுமென்று. நமது மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சரவர்கள் அதைப்பற்றிய விவரங்களைத் தெளிவுபடுத்தி இருக்கின்றார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடிகளில் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாப்பதற்கு நாம் கடைப்பிடிக்கிற அந்தக் கொள்கைகளை அமலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு தீவிர நடவடிக்கை தேவையாக இருக்கிறது. அந்த நடவடிக்கை இல்லாவிட்டால் தொழிலாளர்களுக்கு சட்டப்படி இருக்கும்படியான உரிமைகளை அவர்கள் அனுபவிக்க முடியாமல் திணறுகிற நிலையை மாற்ற முடியாமல் போகும். இதுவே சட்டம்—அதாவது, சட்டத்தை மீறி உடைப்பதே சட்டம் என்ற நிலையை இன்றைக்கு தனியார் துறையில் முதலாளிகள்

[திரு. கே. ரமணி]

[1989 மே 5]

கையாளுகிறார்கள். அரசாங்கத் துறையில் மின் வாரியம் போன்ற ஸ்தாபனங்களில் எல்லாம் கூட இந்த நடவடிக்கை இருக்கிறது. அதற்கு எத்தனையோ உதாரணங்களை நான் சொல்ல முடியும். எனக்கு இப்போது நேரமில்லை. மின் தொழிலாளர் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்கு மின் வாரியமும், அரசும் தீவிரமாக கவனத்தை செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுடைய சம்பள பேச்சுவார்த்தை நிறுத்தப் பட்டிருக்கிறது என்று அன்றைக்கு கூட அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தமாதிரி அந்த மின்வாரியத் தொழிலாளர்களுடைய பேச்சுவார்த்தை என்பது இருக்கிறது. எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டு என்பது அரசாங்கத்தின் சொத்து தான். ஆனால் அரசு ஊழியர்களுக்கு சம்பள நிர்ணயம் செய்வதற்காக நியமிக்கப் பட்டுள்ள குழுவின்மூலம் முடிவு வந்த பிறகுதான் இந்தப் பேச்சுவார்த்தை நடத்த வேண்டுமென்று சொல்வது சரியாகாது. எத்தனையோ கார்ப்பரேஷன்கள் மத்திய சர்க்காரும் சரி, மாநில அரசும் சரி, அவர்களுடைய கார்ப்பரேஷன்களில் இருக்கிற ஊழியர்களுக்கு விவாதங்கள் நடைபெறுகின்றன. மத்திய சர்க்கார் கார்ப்பரேஷன்களில் அநேக ஒப்பந்தங்கள் இப்போது செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. அந்தமாதிரி இந்த பேச்சுவார்த்தையை நிறுத்தி வைத்திருப்பதால் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் ஒருவிதமான மனவேதனை உருவாகி இருக்கிறது. அது சரியல்ல. சில சங்கங்கள் வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு உடனடியாக ஒப்பந்தம் தேவையில்லை என்ற நிலை இருக்கலாம். அது இருக்கட்டும். ஆனால் தொழிலாளர்களுடைய நிலை அதுவல்ல என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, அரசு ஊழியர்களுக்காக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற குழுவின்மூலம் முடிவு வரும் வரைக்கும் காதிராமல் அந்தத் தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் உடனடியாக அரசு நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டும். மின் வாரியத்திற்குச் சொல்லி பேச்சுவார்த்தை சுமுகமாக நடைபெற்று ஒரு 'அண்டர்ஸ்டான்டிங்' ஏற்படுகிற நிலைக்குக் கொண்டு வர வேண்டும். ஒப்பந்தத்தை நோக்கி நெருங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போல மின்வாரியத்தில் மிக கடுமையாக தீர்க்கப்படாத விஷயம் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் நிலை. இதுசம்பந்தமாக மின்வாரியத்தில் இருக்கும் படியான அந்த உத்தியோகஸ்தர்களில் பலர் அந்த ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு மின்வாரியம் வெளியிட்டிருக்கிற உத்தரவுகளை அமலாக்காமல் தவறுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக— (Contract Workers Regulation and Abolition) சட்டம் அது வந்ததற்குப் பிறகு 1982-ம் ஆண்டில் தமிழ்நாடு மின்வாரியத்தில் உள்ள செயல்பொறியாளர்கள் அனைவரையும் அந்தச் சட்டத்தின்கீழ் முதன்மை நிர்வாகிகளாக அறிவித்து சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்து கொள்ளவும் அந்த அதிகாரிகள் பணிக்கப்பட்டார்கள். காரணம் 15,000-க்கு மேற்பட்ட ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் மின் வாரியத்தில் செயல்படுகிறார்கள். அவர்

1989 மே 5]

[திரு. கே. ரமணி]

கள் இல்லாமல் மின்வாரியத்தின் வேலை பூராவும் நடக்காது. இவர்கள் அவர்களை பராமரிக்கிற அதிகாரம் படைத்தவர்கள் என்று தங்களைப் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டார்கள். மஸ்டர் ரோல், டைம் கார்டு, அடையாள அட்டை, வருகைப் பதிவேடு ஆகியவற்றை பராமரிக்கவும் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. இதுநாள் வரைக்கும் எந்த ஒரு செயல் பொறியாளரும் பதிவு செய்யவில்லை. சட்டத்தின்கீழ் பராமரிக்கப்பட வேண்டிய பதிவேடுகளை வைத்துக்கொள்ளவும் இல்லை, இதுதான் உண்மை. அதைப் போல வாரியம் பிறப்பித்துள்ள கீழ்க்கண்ட உத்தரவுகளை உடனடியாக அமலாக்கினால் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயம் கிடைக்கும். 20—11—1982-ம் தேதிய வாரியத்தின் உத்தரவு 1—8—1986-ம் தேதிய வாரியத்தின் உத்தரவு, 6—11—1986-ம் தேதிய வாரியத்தின் உத்தரவு. இந்த உத்தரவுகள் பூராவும் மீறப்படுகின்றன, அதை கண்ணில் பார்த்ததாகவே கருதவில்லை, சில அதிகாரிகள். நிரந்தர பகுதிகளில் ஒப்பந்த முறைகள் ரத்து செய்யப்பட வேண்டும். அதாவது தமிழ்நாடு அரசின் கீழ் செயல்படும் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் ஆலோசனை வாரியம் தன்னுடைய 24—6—1988 ஆம் தேதிய கூட்டத்தில் 27 வாரியப் பணிகளை நிரந்தரத் தன்மை வாய்ந்தவை என்று அரசுக்கு சுட்டிக்காட்டி இப்பணிகளில் ஒப்பந்த முறை ரத்து செய்யப்பட வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்துள்ளது. அப்படியிருந்தும் கூட அது அமலுக்குக் கொண்டு வரப்படவில்லை. இதை உடனடியாக அரசு கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

மற்றபடி தொழிலாளர்களுடைய சட்டங்கள் இன்றைக்கு அமலாவது என்பதில் தொழிற்சாலை சட்டம் ஒழுங்காக அமல் நடத்தப்படுவதில்லை. சம்பளப் பட்டுவாடா சட்டம் அமல் நடத்தப்படுவதில்லை. குறிப்பிட்ட காலத்தில் சம்பளம் கொடுக்கப்படாமல் பல தொழிற்சாலைகளில். மீறப்படுகிறது கிராச்சு விட்டி சட்டத்தை அவர்கள் மீறி 58 வயதாகி வெளியே வீட்டிற்கு போகிறபோது கிராச்சுவிட்டி கொடுப்பதற்கு இல்லை. மில்களில், கம்பெனிகளில் மூலதனமாக நீ போட்டுக்கொள் என்று வெளியே அனுப்பி விடுகிறார்கள், பணம் கொடுக்கப்படுவதில்லை.

அப்பட்டமான சட்ட மீறல்கள் நடைபெறுகின்றன. அதே மாதிரி பிராவிடென்ட் பன்ட், இ.எஸ். ஐ. சட்டங்களின் கீழ் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய சலுகைகள் கிடைக்கவில்லை. அந்தப் பணமும் வந்து அரசாங்கத்திற்கு கொடுக்காமல் அது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது பணக்கார முதலாளிகளினுடைய கம்பெனிகள் செய்யக்கூடிய சட்ட மீறல்கள்—இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் இருக்கின்றன. இன்னும் பலது சொல்ல முடியும்.

நேரம் இல்லை. ஆகவே இந்த நடவடிக்கைகளை உறுதியாக, அவர்களுடைய இந்தச் சட்ட மீறல் நடவடிக்கைகளின் மேல் உறுதியாக இருந்து, தடுத்தாகவேண்டும். அவைகளை நமது அரசினுடைய தொழிலாளர் இலாக்காவினரும், அதிகாரிகளும் கூர்மையாக கவனித்து செயல்பட்டால்தான் முடியும்.

அதேமாதிரி கைத்தறித் தொழிலாளர்களுடைய பாதுகாப்புச் சட்டம் இப்போது உயர்நீதிமன்றத்தில், அந்தச் சட்டம் செல்லுபடியாகும் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டதற்கு, பிறகு அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு இருக்கும்படியான சரியான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அதற்கு மேலே, சில சீட்டுக் கம்பெனிகளைப் பற்றி அன்றைக்கு போலிஸ் மானியத்திலே நான் பேசும்போது குறிப்பிட்டேன். 40 கம்பெனிகள் அங்கே இருக்கின்றன. எனக்கு சில தகவல்கள் கிடைத்து இருக்கின்றன. கோடிக்கணக்கான பணத்தை, மக்களிடமிருந்து ஏமாற்றி, அவர்களுடைய பிரச்சினைகள். அந்த வழக்குகள் முழுவதும் போலிஸ் இலாக்காவிற்கு வந்து சேர்ந்து, போலிஸ் இலாக்காவில் பலருடைய உதவியோடு இந்தக் கேஸ்கள் முழுவதும் சிவில் கேஸ்களாக மாற்றப்பட்டு இன்று வரைக்கும் அந்தப் பணத்தை இழந்தவர்களுக்கு ஒரு பைசா சட்ட திருப்பிக் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற நிலை உருவாகியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை திருப்பூர் நகரத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 12 கோடிக்கு மேலே “செவன் ஸ்டான் பைனான்ஸ் கம்பெனி” என்று சொல்லுகின்ற கம்பெனியினுடைய ஏற்பாடு, 12 கோடிக்கான பணம் மக்களிடத்திலேயிருந்து ஏமாற்றப்பட்டு உள்ளது. 32 ஆயிரம் பேர்களுடைய மனுக்கள் புகார்கள் போலிஸ் நிலையத்திலே திருப்பூர் நகரத்திலே கொண்டு போய்க் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதன் பேரில் 1987 ஆம் வருடத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, சிலரைத் தைது செய்தார்கள், சிலர் தலைமறைவானார்கள். அதற்குப்பிறகு உயர்நீதிமன்றம் அவர்களுக்கு கண்டிசனல் ஜாமீன் கொடுத்து, ஈரோட்டிலே கொண்டு வந்து வைத்து, போலிசோடு ஒத்துழைப்புக்கொடுத்து, அந்தப் பணம் முழுவதையும் வசூலிப்பதற்கு, சொத்து முழுவதையும் எடுப்பதற்கு திட்டம் போட்டு அவர்களை ஜாமீனில் விட்டும், அவர்கள் போலிசோடு ஒத்துழைக்கவில்லை, அந்தப் பொருட்கள் திரும்பப் பெறவில்லை. பணமும் திரும்பப் பெறவில்லை. இப்படி தொழிற்சாலைகளுடைய பணத்தை நாசப்படுத்தும்படியான, அவர்களுடைய பணத்தை பறிக்கும்படியான காரியங்களை, அந்த ஃபைனான்ஸ் கம்பெனிகள் நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. அதன் மீது உடனடியாக போலிஸ் இலாக்கா ஏனாதானோ என்ற நிலையை கைவிட்டு, அந்தப் போலிஸ் அதிகாரிகளாவது அந்தக் கம்பெனிகளோடு தொடர்பு வைத்துக்கொண்டிருந்தால், அவர்கள் பேரில் அரசு

1989 மே 5]

[திரு. கே. ரமணி]

கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து, அவர்களுக்குத் தகுந்த தண்டனையையும் கொடுத்து, இந்த மாதிரியான காரியங்கள் நடக்காமல், மக்களை ஏமாற்றுகின்ற அந்த நிலை நடக்காமல், பாதுகாப்பு தேடவேண்டும் என்பதை நான் குறிப்பிட்டுக்கொண்டு, அரசாங்கத்தினுடைய இந்தச் சட்டத்தில் வரவேண்டிய நமது நிதியை அதிகப்படியாக வசூலிப்பதற்காக இருக்கும்படியான சரியான நடைமுறைகளுக்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கூறி, முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

*திரு. என். கணேசமூர்த்தி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தின் காவல் தெய்வமாக விளங்குகின்ற மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், என்னுடைய குறிஞ்சிப்பாடி தொகுதி வாக்காளர் பெருமக்களுக்கும் எனக்கு இங்கே டேசு வாய்ப்பு அளித்த தங்களுக்கும் முதலிலே நன்றியைத் தெரிவித்து, என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே கூற விழைகிறேன்.

தமிழக மக்களுக்கு விடிவெள்ளியாக விளங்குகின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மீண்டும் ஆட்சி அரியணையில் அமர்த்தப்பட்டு, மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தலைமையில் நல்லாட்சி நடைபெற்று வருகிறது. 'சொல்வதைச் செய்வோம், செய்வதைச் சொல்வோம்' என்ற தூரகமந்திரத்திற்கு இணங்க, தமிழனத் தலைவர், மாண்புமிகு முதல்வர், டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற நூறு நாட்களுக்குள் பல வாக்குறுதிகளை நிறைவு செய்தமைக்கு தமிழக அரசை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

“ஏழைகளின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்போம்” என்ற வாக்குக்கு இணங்க ஏழை மக்களின் மேம்பாட்டிற்காக நல்ல பல திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். தமிழ் இனத் தலைவர், மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் பாசமிகு உடன்பிறப்பாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தொண்டனாக இருந்த நான் சட்டப்பேரவை உறுப்பினராக ஆவதற்கு மாண்புமிகு முதல்வருடைய ஆசிதான் காரணம் என்பதை இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள விருமபுகிறேன்.

வன்னியச் சமுதாயத்தின் மேம்பாட்டிற்காக வேறு சில சமுதாயங்களையும் சேர்த்து 20 சதவீதம் வேலைவாய்ப்பு கொடுத்து, ஆதரித்தமைக்கு என்னுடைய மனமார்ந்த பாராட்டு தலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எனது குறிஞ்சிப்பாடி தொகுதி நெய்வேலி நிலக்கரி நிறுவனத்தை உள்ளடக்கியதாகும். வடலூர் மற்றும் அதனுள் இருக்கிற கிராமங்களில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு பாசனத்தண்ணீர்

[திரு. என். கணேசமூர்த்தி]

[1989 மே 5]

இல்லாமைமயால் அவர்களுடைய பயிர்கள் கடுமையான அளவில் வாடுகின்றன. இந்த நிலையைப் போக்க நெய்வேலி நிறுவனம் வடலூர், வாணதிராமபுரம், தென்குத்து மூலக்குப்பம், புதுக்குப்பம் ஆகிய ஊர்களுக்கு பெரும் பொருட்செலவில் முதல் சுரங்கத்திலிருந்து டாசன வசதியைச் செய்து கொடுத்தமைக்கு, நெய்வேலி நிறுவனத்திற்கும், அதனுடைய அதிகாரிகளுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நெய்வேலி நகரத்திலே மேலும் சில காவல் நிலையங்கள் திறப்பதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிஞ்சிப்பாடி, குள்ளஞ்சாவடி காவல் நிலையங்கள் பழுது பட்டுள்ளன. அவைகளை சீரமைப்பதற்கு ஆவன செய்யுமாறு இந்த நேரத்திலே கூறிக் கொள்கிறேன். காவல் துறைக்கு ஒதுக்கீடு செய்துள்ள நிதி ஒதுக்கீட்டை உயர்த்த அரசு ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிஞ்சிப்பாடி நகரத்திலே தீ அணைப்பு நிலையம் ஒன்று கடந்த இரண்டு வருடங்களாக இருந்து வருகிறது. ஆனால் அந்த தீ அணைப்பு நிலையத்தில் தீ அணைப்பு வாகனம் எதுவும் இல்லாமல் செயல்படுகிறது. அங்கே 22 ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் எந்த வித பலனும் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகையினால் அங்கே தீ அணைப்பு வாகனம் ஒன்றை கொடுத்து உதவுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிஞ்சிப்பாடி தொகுதியில் வடலூர் ஒரு மிக முக்கியமான மையமாகும். அங்கே மேல்தலைப் பள்ளியே கிடையாது. இந்த நிதி நிலை ஆண்டிலேயே நிதி ஒதுக்கீடு செய்து அரசினர் மகளிர் உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்தலைப் பள்ளியாக ஆக்குவதற்கு அரசு ஆவன செய்யுமாறு இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிஞ்சிப்பாடி நகரத்திலே மகளிர்க்காக தனியாக பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி ஒன்றும் துவங்குவதற்கு துரிதமாக செயல்பட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே அரசை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற மிகப் பெரிய ஏரிகளில் ஒன்றாக இருக்கிற பெருமாள் ஏரியை ஆழப்படுத்தும் திட்டத்தை அரசு இந்த நிதி ஆண்டிலேயே செய்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்காக பொதுப் பணித்துறைக்கு சிறப்பு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து தர வேண்டுமென்றும் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முந்தைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலேதான் ஆதித்திராவிடர்களுக்கு கான்கிரீட் வீடுகள் கட்டித் தரப்பட்டன. அதே போல இப்போது நடைபெறுகிற இந்த ஆட்சியிலேயும் ஞான்கிரீட் வீடுகள் கட்டித்தர இருப்பதை வரவேற்று பாராட்டு

1989 மே 5]

[திரு. என். கணேசமூர்த்தி]

கிறேன். சிறப்பாக உள்ளடக்கிய திட்டம் என்ற அடிப்படையில் ஆதித்திராவிட மக்களுக்கு உதவி புரிவதில் ஆதித்திராவிடர் வாழும் பகுதியில் அடிப்படை வசதிகளை ஏற்படுத்தி பல மேம்பாட்டு திட்டங்களை அரசு அறிவித்திருப்பது பாராட்டுக் குரியதாகும். ஆகையினால் இந்த அரசு ஏற்கெனவே ஆட்சி பொறுப்பிலே இருந்த காலத்திலேயும் இப்போது ஆட்சி பொறுப்பிலே இருக்கிற காலத்திலேயும் ஆதித்திராவிடர் மக்களின் வாழ்க்கை தரம் உயரும் வகையில் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றி இருப்பது வரவேற்சத்தக்கது. எனது குறிஞ்சிப் பாடி தொகுதியில் ஆதித்திராவிடர்களுக்கு வீட்டு மனைப் பட்டா வழங்கும் திட்டம் சரியான முறையில் செயல்படவில்லை. என் தொகுதியில் வீட்டு மனைப் பட்டா வழங்குவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கையை இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்கிறேன்.

சாலை வசதிகள், பாலங்கள் என்ற தலைப்பில் 105 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. என் பகுதியிலே கிழக்கு பக்கத்திலே பல பகுதிகள் சாலை வசதி பெறாமல் பல மீனவ கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே மீனவர்கள் பிடிக்கின்ற மீன்களை எடுத்துச் செல்வதற்கு சாலை வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அதற்காக உடனடியாக அங்கே சாலை வசதியை செய்து தருமாறு அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிஞ்சிப்பாடி தொகுதியில் கிழக்கு கடற்கரைசாலையில் சாலை வசதி கிடையாது. ஆலப்பாக்கம் பால வேலை முடிவுற்று மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் திறக்க இருக்கிறார்கள். மீனவர்கள் அதிகம் வசிக்கும் அந்தப் பகுதியில் உடனடியாக சாலை வசதி செய்து தர சிறப்பு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதனால் மீனவர்கள் வசிக்கும் பகுதியான பெரியகுப்பம், அன்னப்பம்பேட்டை, அய்யம்பேட்டை சித்திரப்பேட்டை ஆகிய ஊர்களுக்கு பலன் கிடைக்கும் என்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொண்டு எனக்கு இந்த மாமன்றத்திலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். நன்றி—வணக்கம்.

Thiru M. ABDUL LATHEEF : Hon. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the Appropriation Bill that has been placed before this House for its consideration.

After the successful presentation of the Budget, we have successfully completed the process of debates and discussions on the Demands for allocations of funds for the various Governmental Departments. I take this opportunity, within the limited time at my disposal, to congratulate the Hon. the Chief Minister for having presented one of the most revolutionary Budget that has been presented in this House so far.

(முற்பகல் 11-30)

[1989 மே 5]

[திரு. எம். அப்துல்லத்தீப்]

Within the limited time at my disposal may I be permitted to have few of the submissions for the serious and sincere consideration of the Hon. Chief Minister who holds the Finance portfolio also. Much has been said about the law and order condition of the State. But what I would submit is that the establishment and maintenance of law and order, maintenance of public peace, is not only the sole responsibility of the Government, but the public also, the citizens also, have a definite role to play to maintain a peaceful atmosphere congenial to the sustained economic and social development. In this connection I would like to draw the attention of the House to the subsisting agitation by a section of our society who claims exclusive right to enjoy certain benefits from the State according to their own estimation. By what I would like to bring home the point the concerned people is that they should insist upon their rights in such a manner that it should not have any adverse reaction from the other sections of the society. Therefore, there should be a high sense of sobriety and a sense of reality which should condition and guide our activities, much so the activities of the people who want to do some service to a particular section of the society. I would like to implore upon the Hon. Chief Minister to show the utmost sense of accommodation to the people who have come to the streets to assert their rights, but at the same time see that the rights of the other sections of the society are not thrown into the dust bin. I do not want to elaborate further so far as this question is concerned. But what I would like to request the Chief Minister is to keep alive to the necessity—I would even go to the extent of uttering a warning, issuing a note of warning, to the Chief Minister that a very serious centrifugal tendency is developing at the Centre. If this would be allowed to go unchecked, now I would say that this will land the entire country in a much dangerous situation wherein the legitimate and constitutional authority of the State will be put in jeopardy. The recent attempt of the Central Government is to diversify and to de-centralise the powers, including the financial powers wherein it is being attempted by the Central Government—to channelise the Central resources to the Local Bodies in the name of strengthening the base of the Panchayatraj. Now, in addition, it is bypassing the constitutional authority of the State Government. How far it is constitutional, how far it is permissible and how far it is congenial for strengthening the base of our unity of this country, is a question which should be kept in view, not only kept in view, but about that, There should be serious discussion even in this House.

It is not a very ordinary matter; it is not a question or matter which governs the relationship of the State and the Centre. The Central Government seeks to take powers and to enter into and upon the real

1989 மே 5]

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

which legitimately belong to the State Governments. Therefore instead of attending the meeting, it is high time including the Congress governed State Governments to raise to the occasion and to utter to issue a note of warning to the Central Government that they have no constitutional authority whatsoever to create interference and enter upon the legitimate realm of the State Governments as they have been allotted exclusively by the constitution to the State Governments. I would suggest to the Hon'ble Chief Minister to give a concrete proposal as to how this challenge is going to be met by the Hon'ble Chief Minister for the benefit and to safeguard the legitimate constitutional authorities of the State Government and of this House. So, this is a serious matter I would like to point out to the Hon'ble Chief Minister.

Another thing is that much of the mal-administration and corruption has been brought to the notice of the public that has been going on in the University of Madras, I do not know what prompted the Government to have the Registrar transferred suddenly. The Registrar has been transferred suddenly and an I.A.S. man the present incumbent is an I.A.S. man—who has been appointed recently two days before as the Registrar of the University. I would like to know, I have got the legitimate right to know, as to what are the state of facts in the University of Madras, particularly when serious allegations have been made against the previous Registrar and also the other officials connected with the financial dealings of the University that they have transferred lakhs of rupees from the University Accounts to the Private Accounts and that there have been misappropriation of the money belonging to the University. I would like to know something about that from the Government.

One more request I presented to the Hon'ble Chief Minister for his favourable consideration. Much has been said about the effluent problem in North Arcot District. We know that is the problem not only in North Arcot District, not only in Tanning Industry, but in other Industries also. This is a problem connected with the Industrial Development. Wherever you have Industries you will have this problem inevitably. But only one section the tanners in North Arcot district and other places have been singled out for criminal action. I have requested the Hon'ble Chief Minister I know that the Hon'ble Chief Minister is about to make some announcements about the withdrawal of the case. I would like to get a promise from the Hon'ble Chief Minister kindly at least to-day that this discrimination—this patent discrimination—against the tanneries in North Arcot district and other places should be removed and the cases filed, criminal cases filed should be withdrawn.

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : தலைவர்
மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களிடமிருந்து நான்
தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். தோல்

அவர்களே,
ஒன்றைத்
பதனிடும்

[திரு. துரைமுருகன்]

[1989 மே 5]

தொழிற்சாலையிலிருந்து வெளியேற்றப்படுகின்ற நீரால் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பாதிக்கப்பட்ட ஏரிகள் எத்தனை? பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஆத்தோராத்துனுடைய பாசன நிலங்கள் எத்தனை, கிராமங்கள் எத்தனை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அருட்கூர்ந்து பதில் அளிக்க வேண்டும். ஆனால் அந்த தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை அதிபர்களுக்கு எத்தனை முறை இந்த அரசு வாய்ப்பு கொடுத்திருக்கிறது என்பதன் கீழ் சுத்திகரிப்புக்கு. கட்டியிருக்கிறார்களா? அதனால் கிராமத்து மக்கள் கிளர்ந்து எழுகின்றபோது அரசு அதை வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டு இருக்கமுடியுமா? எனவே தான் அவர்களுக்கு அத்தகைய வாய்ப்பு போய்விட்ட காரணத்தினால் இதே தொடரு மானால் அவர்கள் மீது இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறாது என்பதுதான் இந்த அரசிடைய கொள்கை. இதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் எப்படி அணுகுகிறார்கள்?

Thiru M. ABDUL LATHEEF : Mr. Deputy Speaker, I am quite alive to the problem. So far as these industries are concerned we know that there are problems. But, my question is whether you have problems only in respect of these industries. One other thing is this. We talk about the hazards—the effluent hazards—the people in this district face. At the same time, you must have a comparative study of the advantages and disadvantages accruing to the society. We must consider the advantages accruing to the society from these industries, not only to this district or the State but to the entire country. They are one of the major exporters and they are earning huge foreign exchange for the country. What are the advantages to the country? The advantages far exceed the disadvantages that we face. I am also one of the dwellers of the place. I am also one of the citizens.

Hon. DEPUTY SPEAKER : The Hon. Member Thiru M. Abdul Latheef is having only one minute more.

[முற்பகல் 11.40]

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, மன்னிக்க வேண்டும். எவ்வளவு அன்னியச் செலாவணியை கூட்டிக் கொடுக்கிறது என்ற பெருளாதாரப் புள்ளி விவரங்களை நான் அறியாதவன் அல்ல. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்களிடத்திலே தெரிந்து கொள்ள விரும்புவ தெல்லாம்—அவர் வாணியம்பாடியிலிருந்து வந்தவர். நான், ராணிப்பேட்டையிலிருந்து இரண்டு முறை தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவன். கீழே இருக்கிற பெரிய ஏரியான கர்வேரிப்பாக்கம் ஏரியில் தண்ணீரில் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வருகிற நீர் கலக்கிற காரணத்தால், மாடு கூட குடிக்கமாட்டேன் என்கிறது. ஒரு மீன் கூட வளருவது இல்லை. ஏக்கர்,

1989 மே 5]

[திரு. துரைமுருகன்]

அரை ஏக்கர் வைத்திருக்கிற விவசாயிகள் இன்றைக்குப் படுகிற கஷ்டத்தை அவர் நேரிலே சென்று பார்த்தால் தெரியும், எனவே, பொருளாதாரப் புள்ளி விவரங்கள் பட்டினியால் வாடுகிறவனுக்கு முன்னால் எடுபடாது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, That is what I have been trying to impress upon. நீங்கள் பட்டினியால் என்று சொல்கிறீர்கள். பட்டினியால் வாடும் மக்களுக்கு அத்தர் கொடுத்தால் பிரயோசனம் இல்லை என்று அன்றைக்கே கூட சொன்னேன். அது ஆயிரக்கணக்கான, இலட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு வாழ்க்கைச் சாதனத்தை அளிக்கக்கூடிய ஒரு துறையாக இருக்கிற காரணத்தால், நான் அதிலே பிரச்சினை இல்லை என்று சொல்ல வரவில்லை. பிரச்சினை இருக்கிறது அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவேண்டும் என்று நான் வாதாடித் கொண்டு இருக்கிறேன். நான் அங்கே இருக்கிற விவசாயிகளை மறந்து விடவில்லை. அங்கே இருக்கிற நீர் நிலையங்களை மறந்து விடவில்லை.

அந்த நீரைத்தான் நானும் குடிக்கவேண்டும். நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் துரைமுருகன் அவர்களும் குடிக்கவேண்டும் எனவே, அவருக்கு இருக்கிற பிரச்சினை, எனக்கும் அதே பிரச்சினை தான். நான் கேட்டுக் கொள்வது, இருக்கிற பிரச்சினையைத் தீர்க்கவேண்டும், என்பதற்காக அவர்களுக்கு வாய்ப்பினை அளிக்க வேண்டும். இன்றைக்குக் கூட பதினிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ஏறக்குறைய 2½ கோடி உடைய மதிப்பீட்டிலே ஒரு கழிவுநீர் சுத்திகரிப்பு நிலையத்தைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். வாய்ப்பு அளிக்கப்படவேண்டும். என்னுடைய கோரிக்கை அதுதான். அவர்களுக்கு வாய்ப்பும் அளிக்கப்படவேண்டும். அவர்களுக்கு எச்சரிக்கையும் கொடுக்கப்படவேண்டும். அந்த எச்சரிக்கை கொடுக்கப்பட்டு இருப்பதோடு வாய்ப்புக் கொடுத்து, நீங்களும் கொஞ்சம் உதவவேண்டும். இது கொஞ்சம் பெரிய பிரச்சினை....

திருமதி பாப்பா உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் உண்மையிலேயே அந்த 'டேனரி முதலாளிகளுக்காக' திறமையாக வாதாடித் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் டேனரி முதலாளிகளுக்குக் கொடுப்பதை விட அதிகமாக மக்களுக்காக செய்யப்படவேண்டும் என்ற அரசின் கொள்கையை நல்ல முறையிலே பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்ததற்கு என்னுடைய நன்றி ஆகவே, பணம் கையில் இருக்கக்கூடியவர்கள் அந்த மெஷினையோ, எதையோ வாங்கி அதைச் சுத்திகரிக்க வேண்டும் என்பதைக் கட்டாயமாக இந்த அரசு ஒரு காலவரையறை நிர்ணயித்து செய்யவேண்டும். இனிமேல் அதற்கு மன்னிப்போ, சலுகையோ கூடாது என்பதை நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

[1989 மே 5]

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினரும் பேசும்போது கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். பொல்யூஷன் கன்ட்ரோல் என்பது 'கன்டினியூசிங் அஃபென்ஸ்'. அதாவது இன்றையிலிருந்து கலக்க படுமேயானால்—என்றிலிருந்து கலக்கிறதோ எனக்குத் தெரியா—உச்ச நீதிமன்றம் சொல்லியிருக்கிறது. நாள்தோறும் அபராதம் விதிக்கலாம் என்று கடைசியாக உச்ச நீதிமன்றம் ஒரு தீர்ப்பை வழங்கியிருக்கிறது.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாப்பா உமாநாத் அவர்கள், முதலாளிகளுக்காக வாதிடுவதாக சொன்னார்கள். முதலாளிகளுக்காக மட்டும் வாதிடக்கூடியவர்கள், தொழிலாளிகளுக்காக மட்டும் வாதிடக்கூடியவர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் நாங்கள் அல்ல. முதலாளிகளாக இருந்தாலும், தொழிலாளிகளாக இருந்தாலும் சமூக நீதி எல்லோருக்கும் கிடைக்கவேண்டும் என்று, எல்லோருக்காகவும் வாதிடக்கூடிய ஒரு அமைப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் நாம். எனவே நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்வது, அந்தத் தொழிற்சாலை நடந்தால்தான் தொழிலாளர்களுக்கு வேலைக் கிடைக்கும். அவன் மூடிவிட்டுப் போய்விட்டால் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை எங்கே கிடைக்கும் நீங்கள் எங்கோ இருக்கிறீர்கள். நாங்கள் அந்த ஊரிலே இருப்பவர்கள். தொழிற்சாலையிலே வேலை கிடைக்காவிட்டால் எல்லோரும் தெருவிலே நிற்க வேண்டிய துதான்—என்னுடைய காரையே ஒரு தடவை அவர்கள் உடைத்து விட்டார்கள். தொழிலாளர்கள், இந்த மாதிரி அரசாங்கம் செய்வதனால் என்று....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவு செய்து முடித்து விடுங்கள், ஒரு மணிக்குள் நிகழ்ச்சிகள் முடிய வேண்டும்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : எனவே, நேரம் அதிகம் ஆகிறது. நான் முதலமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்வது, நீங்கள் இன்சிஸ்ட் செய்யுங்கள். அவர்களுக்கு எச்சரிக்கை கொடுங்கள். வற்புறுத்துங்கள். அவர்களுக்குத் தேவையான வசதிகளைச் செய்து கொடுங்கள். இல்லாவிட்டால் அவர்களால் முடியாது, சிறு தொழில்காரர்கள். அதோடு அந்த மாதிரி கிரிமினல் கேஸ்கள் போடப்பட்டு இருப்பதை தயவுசெய்து வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். நாங்கள் எல்லாம் கூட உங்களுக்கு உறுதுணையாக இருப்போம். (மணியடிக்கப்பெற்றது) நிச்சயமாக நாங்கள் சொல்லி அதற்கு ஏற்பாடு செய்வோம். இது ஒரு தவறான, அரசுக்கு விரோதமான ஒரு எண்ணத்தையும் அரசுக்கு விரோதமான ஒரு குழந்தையையும் அங்கே உருவாக்கிக்கொண்டு இருக்கிறது. (மணியடிக்கப்பெற்றது) ஏன் அப்படி நடக்கிறது என்று தெரியவில்லை. அருள்சூர்ந்து இந்த வழக்குகளை வாபஸ் பெற்று மேலும் துறையின் மூலம் நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளுவது பற்றி எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை என்று நான் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்

1989 மே 5]

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

கொள்கிறேன். வருகிற காலம் ரொம்ப தண்ணீர் பஞ்ச காலம். நாம் எல்லாம் சென்னைத் தொகுதியிலிருந்து வந்து இருக்கிறோம். அதற்கான என்ன என்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமோ அவைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எல்லோருக்கும் நீங்கள் விடுமுறை கொடுத்து இருக்கிறீர்கள் போக்குவரத்துக் கழகங்களில். எனவே தயவு செய்து நான் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். போக்கு வரத்துக் கழகங்களில் எல்லா பண்டிகைகளுக்கும் விடுமுறைவிட்டு இருக்கிறீர்கள் முஸ்லீம் பண்டிகையைத் தவிர. காரணம் என்னவென்றால் எனக்குத் தெரிந்தது ஒன்று. முஸ்லீம்களே அங்கே இல்லையோ என்னமோ என்று. (மணியடிக்கப்பெற்றது) முஸ்லீம் இல்லாத காரணத்தால் தான் அங்கே நீங்கள் பண்டிகைக்கு லீவ் விடக்கூடிய அவசியம் வரவில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். எனவே தயவுசெய்து மற்றவர்களுக்கு விடுவதைப்போல அவர்களுக்கும் விடவேண்டும். இது சம்பந்தமாக இதுவரையில் அறிவிப்பு கூட வரவில்லை. தயவுசெய்து இல்லையென்று சொன்னால் இல்லை என்றாவது ஒரு அறிவிப்பைத் தாருங்கள். நாங்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ள தயாராக இருக்கிறோம். எனவே தயவு செய்து இந்த அநீதியைப் போக்குவதற்கு நீங்கள் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு அமர்கிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் கடந்த வாரம் ரம்ஜான் பண்டிகைக்காக போக்குவரத்துக் கழகங்களில் பணியாற்றக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு விடுமுறை விடப்பட வேண்டும் என்ற ஒரு மனுவை நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுத்தார்கள். அதுபற்றி துறையில் கலந்து ஆலோசிக்கப்பட்டு ரம்ஜான் பண்டிகைக்கு போக்குவரத்துத் துறையில் பணியாற்றக்கூடிய முஸ்லீம் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த அந்த தொழிலாளர்களுக்கும் அதேபோல் கிருஸ்துமஸ் பண்டிகைக்கு கிருத்துவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த அந்த தொழிலாளர்களுக்கும் விடுமுறை எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை. சம்பளத்தோடு கூடிய விடுமுறை கிடைக்கும் என்ற அறிவிப்பை அரசின் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் குறிப்பாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த நன்றியையும் வழக்கம் போல் கோபமாகவே தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டுகிறேன். (சிரிப்பு)..

[1989 மே 5]

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, 1989ம் ஆண்டு நிதிஒதுக்க சட்டமுன் வடிவின்மீது நடைபெறுகின்ற இந்த விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு என்னுடைய கருத்துக்ககளை கூற வாய்ப்பளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியறிதலை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாநில தொகுதியிலிருந்து 5401 கோடியே 52 லட்சத்து 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேற்படாத தொகை ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கோரி இருக்கிறார்கள். 1952 ஆம் ஆண்டு இதே சபையில் எங்களுடைய பகுதியைச் சேர்ந்த சி. எஸ். அவர்கள் தன்னுடைய பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்த நேரத்தில் 6534 கோடி அல்ல லட்ச ரூபாய்கள் தான் அன்றைய தினம் அவர்கள் கோரியிருந்தார்கள். அது கூட இன்றைய தமிழ்நாட்டுக்கு மட்டும் அல்ல; அன்றைய சென்னை ராஜ தானிக்கு. தந்தைப் பெரியார் அவர்கள் மொழியில் கூறவேண்டும் என்று சொன்னால் வெள்ளைக்கார கவர்னரின் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட சென்னை ராஜதானி. கிட்டத்தட்ட இன்று நாம் 39 நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களை தேர்ந்தெடுக்கிறோம் என்று சொன்னால் அதிலே 80 நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இருந்த பட்ஜெட்டுக்கு ஒதுக்கீடு அவ்வளவு தான் அன்றையதினம் இருந்தது.

1955 ஆம் ஆண்டு முதன் முறையாக தமிழ்நாடு தனியாக பிரிக்கப்பட்டதிலே சி. எஸ். அவர்கள் கோரிய தொகை 49 கோடியே 58 லட்சம் ரூபாய். 1966-67 ஆம் ஆண்டு தேர்தலுக்கு முன்னால் 188 கோடியே 72 லட்சம் ரூபாய் அதிலே, 31 லட்சம் ரூபாய் சர்பிஸல். 1967 ஆம் ஆண்டு அண்ணா அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்த பட்ஜெட் 217 கோடி ரூபாய்க்கு அவர்கள் அன்றைய தினம் சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். எனவே, ஒரு பெரிய பிரமிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த அளவுக்கு நாம் வளர்ச்சிப் பெற்று இருக்கிறோம் என்பதிலே உள்படியே நாம் எல்லாம் பெருமைப்படலாம். ஆனால் நாட்டிலே அடிப்படைத் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டு இருக்கிறதா என்று நம்மை நாமே கேட்டுக்கொண்டாலும்—யாரையும் நான் குறை கூறவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இதை சொல்லவில்லை.—கொடுக்கின்ற பதில் நிச்சயமாக நல்ல பதிலாக தர முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் அது மிகவும் பின் தங்கிய பகுதி. கோவை மாவட்டத்தில் மிகவும் பின் தங்கிய பகுதிகளில் ஒன்று எது என்றால் அது என்னுடைய தொகுதி என்று சொல்லலாம். கோவை மாவட்டத்தில் பல்லடம் தாலுக்காவில் 2 ஒன்றியங்கள் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கின்றன. ஒன்று பொங்கனூர் இன்னும் ஒன்று சுல்தான்பேட்டை. இன்னொரு வட்டாரமும் அதில் வருகின்றது அது பெரியார் மாவட்டம். தாழ்வுதரம் தாறுக்காவில் உள்ள குண்டலம் என்ற யகுதி, அதுவும்

1989 மே 5] [இரு. எல். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்]

மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி, இந்த 3 பகுதிகளையும் உள்ளடக்கிய என்னுடைய தொகுதியில் தொழில் என்றால் விவசாயம் தான், விவசாயத்தை மட்டுமே நம்பியிருக்கிற பகுதி அந்தப் பகுதி.

(முற்பகல் 11-50)

ஓரளவிற்கு நெசவுத் தொழிலும் இருக்கிறது, சிட்டத்தட்ட 2 ஆயிரம் குடும்பங்கள் நெசவுத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள். இதுதவிர ஆலைகள் என்று எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு சிறிய நூற்பாலை மட்டுமே பொங்கலூரிலே இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. 6 ஆயிரம் ஸ்பிண்டுல்கள் மட்டுமே உண்டான ஒரு சிறிய நூற்பாலை அது, இப்போது பல்லடம் தாலுக்காவை இரண்டாகப் பிரிக்கப்போவதாகவும் அதற்கான முஸ்தீபுகள் செய்யப்படுவதாகவும் நான் அறிகிறேன். மாவட்ட வளர்ச்சி மன்ற கூட்டத்திலே கூட இது பற்றி நான் மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் அவர்களிடத்திலே கேட்டபோது, அவரால் சரியான விளக்கம் தரமுடியவில்லை, நான் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம், தாலுக்காக்களைப் பிரிக்கின்றபோது பின்தங்கிய பகுதியை தனியாகப் பிரித்து விடுங்கள். வளர்ச்சி பெற்ற பகுதியோடு இணைத்து தயவுசெய்து கிடைக்கவேண்டிய நன்மைகள் கிடைக்காமல் செய்து விடாதீர்கள். குறிப்பாக பொங்கலூரையும் திருப்பூரையும் சேர்ப் பிர்களேயானால், திருப்பூர் வளர்ச்சி பெற்ற பகுதி, எனவே இவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நன்மைகள் கிடைக்காமல் போய்விடும். எனவே, சல்தான் பேட்டையும் பொங்கலூரும் ஒரே பகுதியிலே இருக்கவேண்டும். வேண்டுமானால் வேறு எந்த பகுதியையும் இதோடு இணையுங்கள். பொள்ளாச்சி தாலுக்காவிலே இருந்து கிணத்துக்கடவு வட்டாரத்தை இதோடு இணைத்து ஒரு தனியான தாலுகாவாக அமைத்தால் கூட எங்களுக்கு அதிலே எந்தவிதமான ஆட்சேபமையும் இல்லை, நீங்கள் எப்படி செய்வதாக இருந்தாலும் பொதுமக்களுடைய கருத்தறிந்து செய்யவேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக மனிதனுடைய அத்தியாவசியத் தேவை என்பது குடிதண்ணீர். குடிதண்ணீருக்கு கடுமையான பஞ்சம் இன்றையதினம் அந்தப் பகுதியிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலே நாங்கள் எல்லோரும் சொல்லி தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது, வறட்சிப் பகுதி என்று அறிவிக்கவேண்டுமென்று. ஆனால் இங்கே இரண்டு அமைச்சர்களும் தெளிவாகச் சொல்லி விட்டார்கள், அப்படிப்பட்ட குறிப்பு இங்கே எதுவும் இல்லையென்று, என்றாலும் கூட போர்க்கால அடிப்படையிலே நடவடிக்கைகளை எடுப்போம் என்றும் அழகுமாய், கிணறுகள் போடப்படும் என்றும் மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் அவர்கள் உறுதிமொழி கொடுத்தார்கள். இங்கே

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்] [1989 மே 5]

வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களும் உறுதிமொழிகொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படி நடைபெறுகிறதா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில், சுல்தான் பேட்டை வட்டாரத்துக்கு மட்டும் 8 இடங்களில் போடப்படும் என்று சொன்னார்கள். நாங்களெல்லாம் பயந்து போய்விட்டோம். பிறகு பரிந்து பேசி, 15 இடங்களிலே போடுவதாக ஒப்புக்கொண்டார்கள். இரண்டு மாதங்களுக்குமேல் ஆகி விட்டது. இன்று வரையில் ஒரிடத்திலே கூட ஆற்குழாய் கிணறு போடப்படவில்லை. என்பதை மிகவும் வேதனையோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதேபோல பொங்கலூர் பகுதியிலே 15 இடங்களில் போடப்படும் என்று சொன்னார்கள். இன்று வரையில் இரண்டு இடங்களில்தான் போட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் மற்ற இடங்களில் போடப்படவில்லை. குண்டடம் வட்டாரத்திலே ஒரு ஆற் குழாய் கிணறு கூட போடப்படவில்லை. உடனடியாக போர்க்கால அடிப்படையிலே வேலைகளைத் துவங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கு நிரந்தரமான தீர்வு என்று எடுத்துக்கொண்டால், அத்திக்கடவு குடிதண்ணீர் திட்டத்தை விரைவிலே நிறைவேற்றவேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது.)

திரு. செ. நாராயணம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பேரவையில் ஓடுகின்ற எல்லா ஃபேன்களும் இடதுபக்கமாக ஓடுகின்றபொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்களுடைய தலைக்கு மேல் ஓடுகின்ற ஃபேன் மாத்திரம் வலது பக்கமாக ஓடுகிறதே. அதற்கு என்ன காரணம் என்று அறிய விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு).

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அப்போதிருந்தே ஆபத்தை உணர்ந்து கொண்டுதான் இருக்கிறேன். அதைச் சொன்னால்கூட தவறாகச் கருதப்படும் என்பதற்காக நான் சொல்லவில்லை. ஃபேனைப் பற்றிச் சொன்னதற்கே நான் பதாதபாடு பட்டேன். இப்போது ஃபேனைப் பற்றி வேறு சொல்லிப் பதவெண்டுமா என்பதற்காக சும்மா இருந்துவிட்டேன்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அத்திக்கடவு திட்டத்திற்காக திருச்சி சாலையிலே குழாய்கள் போடப்பட்டிருந்தாலும் கூட, கண்ணிலே பார்க்கின்ற அளவிற்கு போடப்பட்டிருந்தாலுங்கூட நடவடிக்கைகள் பெரிய அளவிற்கு மேற்கொள்ளப்படவில்லை. உடனடியாக அந்த அத்திக்கடவு குடிதண்ணீர் திட்டத்தினை நிறைவேற்றி குறைந்தபட்சம் 1991 ஆம் ஆண்டிலாவது அங்கே

1989 மே 5] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்]

யுள்ள பகுதிகளுக்கெல்லாம், குறிப்பாக, சுல்தான்பேட்டை, பொங்கனூர், குண்டடம் வட்டாரங்களுக்கு குடிதண்ணீர் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போல பாசனத்துக்கு என்று எங்களுக்கு இருக்கின்ற ஒரே திட்டம் பரம்பிக்குளம் ஆளியாறு பாசனத் திட்டம் ஒன்று தான். அந்த பாசனத் திட்டம் விஸ்தரிக்கப்பட்டு அங்கே வாய்க்கால்கள் எடுக்கப்பட்டு இன்றுவரையில் தண்ணீர் பாயாமல் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகளுக்கெல்லாம் தண்ணீர் பாய்வதற்கு உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி முதலமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூட தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். எந்தத் திட்டமாக இருந்தாலும், எந்த அணையாக இருந்தாலும் எவ்வளவு தண்ணீர் தேக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை பத்திரிகையைப் பார்த்து நாமெல்லாம் தெரிந்துகொள்ளமுடியும். எத்தனாரிலே எவ்வளவு தண்ணீர் தேங்கி இருக்கிறது என்பதை இன்றைய தினம் பத்திரிகையிலே பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளமுடியும். திருஷணிகிரியிலே எவ்வளவு இருக்கிறது; பேச்சிப்பாளையிலே எவ்வளவு இருக்கிறது என்பதையும் நாம் தெரிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால் பரம்பிக்குளம் ஆளியாறு திட்டம் மட்டும் ஒரு மர்மமான திட்டமாக இருக்கிறது. பரம்பிக்குளத்திலே இன்றைய தினம் எவ்வளவு தண்ணீர் இருக்கிறது என்று யாருக்கும் தெரியாது. எந்தப்பத்திரிகையிலும் செய்தி வருவது கிடையாது. அதனோடு சேர்ந்த மற்ற அணைகளான துளக்கடவு, பர்க்காபதி, கோலையாறு, ஆளியாறு மற்றும் திருமூர்த்தி போன்ற அணைகள் இருக்கின்றன. இந்த அணைகளிலே எவ்வளவு தண்ணீர் இருக்கிறது என்று யாருக்குமே தெரியாது. என்ன அதிலே மர்மம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இண்டர் ஸ்டேட் அக்ரிபெண்ட் இருக்கலாம்; இன்ட்ரா ஸ்டேட்-ஆக் கூட இருக்கலாம். ஆனால் அந்த அணையிலே எவ்வளவு தண்ணீர் இருக்கிறது என்று தெரிந்தால்தான் விவசாயிகள் தங்களுக்குத் தண்ணீர் வருமா, வராதா, அப்படி வராவிட்டால் என்ன செய்வது அப்படி வருவதாக இருந்தால் அடுத்து என்ன பயிர் செய்யவேண்டுமென்பதற்காக அவர்களுக்கு வழி பிறக்கும் என்று செரல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனக்கு உறுதி அளித்தார்கள் 3 மாதத்திற்கு முன்னாலே, ஒவ்வொரு நாளும் எந்தெந்த அணையிலே எவ்வளவு தண்ணீர் இருக்கிறது என்று நாங்கள் சொல்லப்போகிறோம் என்று. இன்னும் இதுவரையில் எந்தப் பத்திரிகையிலும் செய்திவராதது மட்டுமல்ல மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் அலுவலகத்திலே கூட குறிப்புகள் இன்று வரை எங்களால் பார்க்க முடியவில்லை. மேலீராராறு, நல்லாறு, ஆமலையாறு போன்ற திட்டங்களை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப் போல சுல்தான்பேட்டை வட்டாரத்தினுடைய மேற்குப் பகுதி, வடக்குப் பகுதிகளில் உள்ள குளம், குட்டைகளுக்காவது

[இரு. சட்ட. ஆர். பரவசப்பிரமணியம்]

[1939 மே 5]

பரம்பிக்குளம்—ஆளியாறு பாசனத் திட்டத்திலிருந்து தண்ணீர் கொடுக்க—நீண்ட நாட்களுக்குப் பின்னாலே அல்ல—அண்மையிலே, இப்போதே கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிச்சயமாக எங்களுக்குத் தண்ணீர் வந்தால், அமைச்சர் அவர்களுடைய தொகுதிக்கும் தண்ணீர் போகும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, அவர்கள் எங்களுக்காக பரிந்துரை செய்ய வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள தாலுக்காக்களுக்கு ஏதாவது பாசனத் திட்டம் வருமென்று சொன்னால், பாண்டியாறு—புன்னம்புழா திட்டத்தை நீங்கள் நிறைவேற்றியே தீர வேண்டும். இது பாசனத் திட்டம், மின்சாரத் திட்டமல்ல. மின்சாரத் திட்டமாக தயவு செய்து அதை நிறைவேற்றாதீர்கள். அதை நிறைவேற்றினால் பாசனத் திட்டமாக நிறைவேற்றுங்கள். 1918, 19, 20 ஆண்டுகளில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியிலே ஒரு சர்வே நடைபெற்றிருக்கிறது. அதற்கு அன்றையத்தினம் தரப்பட்ட பெயர் “மேல் பவானி”. மேல் பவானியில் அணை கட்டி, அங்கிருந்து தண்ணீர் எடுத்து வருவதாக இருந்தார்கள். இன்றைக்குக்கூட பாண்டியாறு—புன்னம்புழா அணை கட்டினால் அந்தத் தண்ணீர் எங்களுக்கு வரப் போவதில்லை. அந்தத் தண்ணீர் கீழ் பவானி அணைக்க போய்ச் சேரும். மேல் பவானியில் கட்டப்படும் அணை தண்ணீர் தான் எங்களுக்கு வர இருக்கிறது. மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் தேர்தல் நேரத்திலே என்னுடைய தொகுதிக்கு வந்தபோது, உறுதிமொழி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை நான் Sole on pledge—claim assurance ஆக எடுத்துக் கொள்கிறேன். நிச்சயமாக நிறைவேற்றித் தருவீர்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று உங்களை அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல என்னுடைய பகுதியிலே உள்ள நெசவாளர்களுக்கு ஆண்டு முழுவதும் சீரான நூல் விநியோகம் கிடைக்கவில்லை. அவர்களுக்கு நூல் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு நியாயமான கூலி, ஜவுளி விற்பனையில் இடையூறு இல்லாமல், அவர்கள் கசக்கிப் பிழியப்படாமல், நியாயமான கூலி கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இவர்களுக்கு பஸ் வசதி மிக முக்கியமானது. ஆனால் இவர்கள் வாழ்கின்ற ஊர்களிலே சாலைகள் இல்லாத காரணத்தினாலே பஸ் வசதிகள் சரியாக இல்லை. எனவே சாலைகளை நல்ல முறையில் போடுவதற்கு நிச்சயமாக போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சரவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். (மணி அடிக்கப்பெற்றது) அவர்களுடைய சொந்த ஊரிலேயிருந்து அவருடைய தொகுதிக்குப் போவதற்குக் கூட, நான் சொல்லும் சாலையின் வழியாகத்தான் போக வேண்டும். எனவே, பொள்ளாச்சி சாலை விரிவாக்க வேலைகளை உடனடியாகத் தொடங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப்போல இணைப்புச் சாலைகள், காமநாயக்கன் பாளையம், கல்தாண்டேட்டை—காமநாயக்கன் பாளையத்தி

1989 மே 5] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்]

விருந்து அவருடைய தொகுதியிலே இருக்கிற ஊத்துக்குளிக்குப் போக ஒரு சாலை இருக்கிறது. அந்தச் சாலையைப் போட்டால் எங்களுடைய பகுதிக்கு அது பயன்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் என்னுடைய தொகுதியிலே நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே தீண்டாமைக் கொடுமைகளை பல ஆண்டுகளாக அனுபவித்து வந்த அந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இன்னும் அங்கே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித்தர வேண்டும். ஜனவரி மாதத்திலே பத்திரிகையிலே செய்தி படித்தபோது, உள்ளபடியே மகிழ்ச்சியடைந்தேன். 10 கோடி ரூபாய் வந்திருக்கிறது, வீடுகள் வருமென்று நினைத்தேன். என்னுடைய தொகுதிக்கு அதிலிருந்து ஒரு வீடுகூட ஒதுக்கப்படவில்லை என்பதை வேதனையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த மக்கள் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிறார்கள் என்று விட்டுவிடாதீர்கள். அவர்களுக்கு வீடு கட்ட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல சத்துணவு நல்லமுறையில் போட வேண்டும். முட்டை தருவதில் ஏமாற்று நடக்காமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். முட்டை சாப்பிட்டாவர்களுக்கு பால், வேறு உணவு தர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப் போல அமைச்சரவைக் கூட்டங்கள், முதல் 6 வாரத்தில் 10 கூட்டங்கள் நடைபெற்றதாக முதல் அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். உள்ளபடியே நாங்கள் எல்லாம் மகிழ்ச்சி அடைந்தோம். ஆனால் இந்த அவையிலே ஒரு கேள்வி வந்தது. முட்டை தரும் உட்டம் ஏதாவது இருக்கிறதா என்று கேட்ட போது, இங்கே அமைச்சரவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். அரசின் குறிப்பில் அப்படி திட்டம் ஏதுமில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர் அமர்ந்து, அவருடைய தவனம் வேறு பக்கம் திரும்பிய மறு நிமிடமே, முதல்வரவர்கள் 15 நாட்களுக்கு ஒரு முறை முட்டை தரப் போகிறோமென்று சொன்னார்கள். எங்கே கோ-ஆர்டினைஷன், எங்கே ஒருங்கிணைப்பு இருக்கிறது? உங்கள் இரண்டு பேரிடம் ஒருங்கிணைப்பு இல்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை.....

*மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, அன்றைக்கு ஏற்கெனவே முதல்வர் அவர்கள் இதுபற்றி விளக்கம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசுத் துறையின் மூலமாக இப்போது அந்தத் திட்டம் பரிசீலனையில் இல்லை என்று அரசாங்கத் தரப்பிலிருந்து, அதிகாரிகள் தரப்பிலிருந்து வந்த பதிலை நான் சொன்னேன். ஏற்கெனவே இந்தத் திட்டம் முதல்வர் அவர்களுடைய பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருந்தது. அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் இதுபற்றி விவாதம் அந்தது. ஆனால் அதன்மீது எந்தவிதமான முடிவும் அன்றைக்கு

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்] [1989 மே 5]

அறிவிக்கப்பட்டவில்லை. எனவேதான் நான் தந்த பதில், அரசுத் துறையின் மூலமாக வந்த பதில். மீண்டும் ஓர் உறுப்பினர் எழுந்து, இதுபற்றி வலியுறுத்திக் கேட்டதற்குப் பிறகுதான் முதல்வரவர்கள் பரிசீலனையில் உள்ள அந்தத் திட்டத்தின் முடிவை அறிவித்தார்களே அல்லாமல், இதில் ஒருங்கிணைப்பு இல்லை என்ற பேச்சுக்கு இடமில்லை என்பதை நான் மீண்டும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளை நல்ல காகிதத்திலே அச்சடிக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல. இப்போது அச்சடிக்கப்படுகின்ற அந்த ஏடுகளை எடுத்துப் பார்த்தால், கை வைத்த உடனே கிழிந்துவிடும் போல் இருக்கிறது. அதன் இரண்டு பக்கத்திலும் இடமில்லை *Men may come and Men may go but they are perennial*. அதனால் அவர்கள் அதை நல்ல முறையில் வைத்திருக்க முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

அதேபோல் இந்தச் சபையிலே சிலபேர் சில குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்கிறார்கள். சிலபேர் அவர்கள் நினைத்ததை எல்லாம் இங்கே பேசுகிறார்கள். அதை எதிர்த்து, நீங்கள் சொல்வதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறதா, இல்லை என்றால் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் ஆதாரம் இருக்கிறது தருகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு ஆதாரம் தராமல் இருப்பவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறீர்கள்? அவர்கள் இந்த சபையிலே இரண்டு மாதத்திற்கு முன்பு பேசி இருக்கிறார்கள். திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் இந்தியைத் திணிக்க வேண்டும், விஷத்தை ஏற்றுவதுபோல் கிறுகச் கிறுக தென்னக மக்கள் மீது, தமிழக மக்கள் மீது திணிக்க வேண்டும் என்று சொன்னதாகச் சொன்னபோது *We protested. We objected. We challenged.* அப்போது அவர் சொன்னது என்னவென்றால் என்னால் அதை திருபிக்க முடியும். *I have got documents* என்று சொன்னார்கள். இன்று வரையிலே இந்தச் சபையிலே...

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அது சம்பந்தமாக இந்த அவையிலே கிளப்பியபோது தொலைக்காட்சி படச் சுருளைக் கேட்டு எழுதுவதாக மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே ஆதாரம் என்பது மத்திய அரசுக்குட்பட்ட தொலைக்காட்சி நிலையத்திடமிருந்துதான் வரவேண்டுமே தவிர, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் தரவேண்டியதில்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1989 மே 5]

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான்தான் அன்று அதைக் கேட்டது. தருவதாகச் சொன்னது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள்தான். எனவே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வரதராசன் அவர்கள் இதற்கு வக்காலத்து வாங்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆதாரம் தருவதாகச் சொன்னதால் தார்மிகப் பொறுப்பேற்று அதனைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. வரதராசன் ஒன்றும் வக்காலத்து வாங்கவில்லை. பேரவைத் தலைவர் சொன்னதைத்தான் நினைவுபடுத்துகிறார்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவைத் தலைவர் அப்படிச் சொல்லவில்லை. இவர் ஏற்றுக் கொண்டார். இவர் ஏதாவது கேட்டுக் கொண்டால் பேரவைத் தலைவர் துணைக்குப் போகலாமே தவிர. பேரவைத் தலைவரை இங்கே இழுக்கக்கூடாது. திரு. ராஜீவ் காந்தி சொன்னார் என்று பேரவைத் தலைவர் சொல்லவில்லை. திரு. லத்தீப் அவர்கள்தான் சொன்னார்கள். எனவே திரு. லத்தீப்தான் அதைத் தரவேண்டும்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் இவ்வளவு ஆத்திரத்தோடு, திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் இந்தியைத் திணிக்க வேண்டும் என்று சொன்னதாகச் சொல்வது தவறு என்று சொல்கிறார்கள். டி.வி.மைய் பார்த்துப்போது முக்கால்வாசி நேரம் இந்தியில்தான் ஓடுகிறது. அது இந்தித் திணிப்பு இல்லையா? உங்கள் ஊரிலே உள்ள இரயில்வே ஸ்டேஷனிலே இந்தி இருக்கிறது. அது இந்தித் திணிப்பு இல்லையா? உங்கள் ஊர் தபால் ஆபீஸில் இந்தி எழுத்து இருக்கிறது. அது இந்தித் திணிப்பு இல்லையா? (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நான் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது பேரவைத் தலைவரின் ஆய்வில் இருப்பதால் இதைப்பற்றி நீங்கள் பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, I have already referred to the Hon. Speaker and he has permitted me to raise it here.

[1989 மே 5]

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொலைக்காட்சியில் பேசப்பட்ட பேச்சைத்தான் நான் சொன்னேன். என்னுடைய நினைவு சரியாக இருந்தால் 'நேஷனல் ஃப்ரண்ட்' என்று சொல்லப்படும் தேசிய முன்னணியின் ஊர்வலம் சென்னையில் நடந்த அன்று நான் தொலைக்காட்சியில் அந்தக் காட்சியைப் பார்த்தேன். அது எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. அது செப்டம்பர் 17 என்று நான் கருதுகிறேன். அப்போதுதான் அந்தப் பேச்சைக் கேட்டேன். அவ்வாறு கேட்டதைச் சொன்னேன். தொலைக்காட்சி நிலையத்தில் கேஸ்ட் இருக்கும். அந்தக் கேஸ்ட்டைத் தருவிப்பதாகப் பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் அதற்கு ஆதாரம் தரவேண்டும் என்றால் தொலைக்காட்சிகருளை என்னிடத்தில் கொடுத்தால் கொடுப்பதற்குத் தயார்.

திரு. குமரி அனந்தன்: மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, இதிலே உரிமைப் பிரச்சினை கொடுத்திருப்பவனே நான்தான். அன்றைக்கு நீதிமன்றத்தினுடைய ஆப்சர்வேஷன், தீர்ப்பல்ல என்று சொன்ன ஒன்றுக்கும் நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் மீது உரிமைப் பிரச்சினை கொடுத்திருக்கிறேன். அதைப்போலவே மாண்புமிகு பாரதத்தினுடைய பிரதமர் அவர்கள், விஷத்தை ஏற்றுவது போல், தெரியாமல் கொஞ்சம், கொஞ்சமாக இந்தியைத் திணிக்க வேண்டும் என்று சொன்னதாகச் சொன்னபோது அதற்கு என்ன ஆதாரம் தருகிறார் என்ற வகையில் உரிமைப் பிரச்சினை நானே கொடுத்திருக்கிறேன். இரண்டும் அங்கே இருக்கிறது. இந்த அவையின் கூட்டத்தொடர் இன்றோ, நாளைபோ முடியக்கூடும். இவ்வளவு காலம் எடுத்துக் கொண்டதற்குப் பிறகு, உரிமைப் பிரச்சினை நாளளக்காவது எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா, இந்தக் கூட்டத் தொடர் முடிவதற் பூள்ளாகவாவது எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஆல்லது அந்த உரிமைப் பிரச்சினையினுடைய கதி என்ன ஆகும்? நாளைக்கே எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அன்று பேரவைத் தலைவர் ஆதாரம் தருகிறேன் என்று சொல்லவில்லை. பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. என்றெல்லாம் சொல்லி வேக, வேகமாக திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேசினார்கள். இந்தியில் பேசினார்களோ அல்லது வேறு என்ன மொழியில் பேசினார்களோ எனக்குத் தெரியாது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே. தேவையில்லாமல் தவறான செய்திகளைச் சொல்கிறார்கள். அவைக் குறிப்புகளைப் பார்த்தால் தெரிந்து கொள்ள முடியும். (குறுக்கீடுகள்).

1989 மே 5]

திரு. பெ. சீனிவாசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தித் திணிப்பு இல்லை என்று எப்படிச் சொல்கிறார்கள்? அன்றாடம் இந்தித் திணிப்பு இருக்கிறது. *in a dictatorial way (கூச்சல், குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லோரும் உட்காருங்கள்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்தை ஈர்க்கவேண்டும் என்று நினைத்தால் வேறு வகையிலே எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அதற்கு ஏன் என்னை இழுக்கிறீர்கள்? (குறுக்கீடுகள்) அதற்காகத்தான் நீங்கள் அப்படி பண்ணுகிறீர்கள். (குறுக்கீடுகள்) அவர் சொன்னது தவறு. இன்றுவரை நிரூபிக்க எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று நான் சொன்னால் ஏன் உங்களுக்கு ஆத்திரம் வருகிறது? உங்களுக்கு சம்பந்தம் இல்லை. இந்த பிரச்சனையிலே ஒப்புக்கொண்டார். அவர் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். இன்றுவரை அந்த ஆதாரங்களைத் திரட்டுவதற்கு எந்தவிதமான முயற்சியும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. நான் பகிரங்கமாகக் குற்றம் சாட்டுகிறேன். (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் கொஞ்சம் உட்காருங்கள். எல்லோருமே உட்காரலாம். முழுமையாக அதைப் பற்றி எனக்குத் தெரியும் என்பதால் தான் நானே சொல்லலாம் என்கிறேன். திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் முன்பு ஒரு முறை, திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் நம்முடைய பிரதமர் அவர்கள் பேசிய பேச்சு குறித்துச் சொன்னபோது, “நீங்கள் அதற்கு ஆதாரம் காட்டவேண்டும்” என்று தெரிவித்தார்கள். அவர்களிடத்திலே நீங்களும் கேட்டிருக்கிறீர்கள். அது தொடர்பாக திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள்கூட உரிமைப் பிரச்சினை கொடுத்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் தொலைக்காட்சியில் வந்த நாளையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் ஏற்கெனவே தொலைக்காட்சிக்கு மடல் எழுதியிருக்கிறேன் என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது தொடர்பாக நான் என்ன முடிவை எடுக்கவேண்டுமென்பதை நாளைக்குக் கண்டிப்பாக அவைக்குத் தெரிவிப்பேன் என்பதோடு, இதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[பேரவைத் தலைவர்]

[1989 மே 5]

அவர்கள் தங்களுடைய பேச்சை விரைந்து முடிக்கவேண்டும். ஏனென்றால், உங்களுக்கு நான் ஏற்கெனவே வரையறுத்திருக்கிறேன். ஒரே மணித்துளி.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே முடித்துக்கொள்கிறேன். நிறைய சட்டமுன்வடிவுகள் அவையின் முன்னாலே இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் ஒரு நாளில் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டு முடிக்கமுடியும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. தயவுசெய்து தங்கட்கிழமை மட்டும் என்று பார்க்காமல், செவ்வாய்க்கிழமை வரை நீட்டித்து அந்தச் சட்ட முன்வடிவின் மீது முறையாக விவாதம் நடக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல, மின்சார விநியோகத்தைப் பற்றி நான் ஏற்கெனவே சபையிலே பேசியிருக்கிறேன். இன்று வரையில் எந்தப் பகுதியிலே நல்லமுறையிலே மின்சாரம் விநியோகம் சீராகக் கிடைக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. விவசாயிகளும், தொழிலாளர்களும், மற்றவர்களும் மிகுந்த சிரமத்திற்கு ஆளாகிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். சீரான மின்சார விநியோகத்திற்கு உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது) நான் மற்ற விஷயங்களைப் பேச வரவில்லை. குறிப்பாக, உங்களுக்குப் பிடித்தமான ஒரு விஷயம் சொல்கிறேன், கவிஞர் கண்ணதாசன் அவர்களுக்கு நினைவு மண்டபம் இந்த ஆண்டே கட்டி முடிக்கப்படும் என்று முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கின்றார்கள். அன்றையதினம் முதல்வர் அவர்கள் சபையிலே இல்லை, நான் பேசும்போது. நான் அதை வரவேற்றதோடு, என்னுடைய நன்றியையும் கூறி மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்திருக்கிறேன். இப்போது அவருக்குச் சொல்ல விரும்புவது, சிறுகூலர்ப்பட்டி, அவர் பிறந்த ஊர். அந்த வீடு பாழடைந்து கிடக்கிறது. அதிலே ஒரு மரம் முளைத்து கூரையெல்லாம் பிய்த்துக்கொண்டு வெளியே வந்து, அந்த வீடு மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றது. அந்த வீட்டை, நிச்சயமாக கவிஞர் அவர்கள் பிறந்த அந்த இல்லத்தை அவருடைய நினைவு மண்டபமாக மாற்றவேண்டும். அதே போன்று சிறுகூலர்ப்பட்டிக்கும், காரைக்குடிக்கும் மட்டும் அவர் சொந்தமானவர் அல்ல. நம் எல்லோருக்கும், அத்தனை பேர்களுக்கும் சொந்தமானவர். தமிழகத்திற்குச் சொந்தமானவர். எனவே அவருடைய பெயராலே ஒரு நூலகத்தை சென்னையிலே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொண்டு..... (மணியடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேட்டுக்கொண்டு, கேட்டுக் கொண்டு, கேட்டுக்கொண்டு என்கின்றீர்கள்,

1989 மே 5]

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவலர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை எடுத்துச் சொல்ல, சில வரம்புக்குட்பட்டு, சங்கம் வைத்துக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தது. 'இன்சைட்மென்ட் டீ டிஸ்-அஃபெக்ஷன் ஆக்ட், 1922 மற்றும் காவல் துறை கட்டுப்பாடு சட்டம், 1960 ன் படி அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரே ஒரு சங்கம் வைத்துக்கொள்ள 1979 ஆம் ஆண்டு அனுமதி வழங்கப்பட்டது என்றாலும் இங்கே அனுமதியில்லாமல் இருக்கிறது. 1984 ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதன் தேர்தல் அறிக்கையிலே நிச்சயமாக வைத்துக்கொள்வதற்கு அனுமதிப்போம் என்று சொல்லி இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டு இத்துடன் அமைகிறேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 12-10).

*திரு. எஸ். எஸ். தென்னா : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள், கடந்த 40 நாட்களாக நடைபெற்று வருகின்ற சட்டமன்றத்தில் இனிமையாகவும், சுமுகமாகவும் கருத்துக்களை வழங்கி, சட்டமன்றம் முடிவுறும் தருவாயில் இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் அவருடைய நிதி ஒதுக்கீடு மசோதா சம்பந்தமாக நான் 3 விஷயங்களை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம்முடைய அவைத் தலைவர் அவர்கள், காலத்தின் அருமை கருதியும், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கருத்துக்களை வழங்க வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்திலும் என்னைச் சுருக்கமாக பேசி முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

சட்டமன்றம் நடக்கும் காலத்தில் எப்போதாவது தொகுதிக்குப் போக வேண்டிய நிலைமை உறுப்பினர்களுக்கு வரும் போது, அங்கே 3 விஷயங்களைப் பற்றி பொது மக்கள் கேட்பது அனைவருக்கும் தெரியும். ஒன்று, பஸ் போக்குவரத்தை அதிகமாக்க வேண்டுமென்பது. இரண்டு, மின்சாரம் சீராக வழங்க வேண்டுமென்பது. மூன்று, துயர் துடைப்புப் பணி மிகத் தீவிரப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பது. இந்த மூன்றையும் சட்டமன்றம் முடிந்தவுடன் நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் தீவிரப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் முதலில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஸ் போக்குவரத்து பற்றி குறிப்பிடுகிறபோது, நம்முடைய போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சரவர்கள், ஏற்பட்டிருக்கிற நிலையற்ற நிர்வாகம் பற்றியும், சீர்குலைந்துள்ள போக்குவரத்து நிர்வாகம்பற்றியும் அவருடைய பதிலிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சிறிய பஸ் முதலாளிகள் கூட ஒரு பஸ்ஸுக்கு தினசரி 100 ரூபாய் லரபம் சிடைக்குமென்று கணக்கிடுகிறபோது, பெரிய தார்ப்பேஷன்களில் எப்படி நஷ்டம் ஏற்படுகிறதென்பதைப்

[திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு]

[1989 மே 5]

போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சரவர்கள் நன்றாக உன்னிப்பாக கவனித்து, நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். நஷ்டம் ஏற்படுவதற்கு இரண்டு காரணங்கள் தெரிகின்றன. ஒன்று, அதிகமாகத் தனியார் பஸ்கள் போகின்ற பாதைகளில் நம்முடைய கார்ப்பரேஷன் பஸ்களை நடத்துவதால், தனியார் பஸ்களில் அதிகமான வசதிகள் இருப்பதால், கார்ப்பரேஷன் பஸ்களில் வசூலாகவில்லை என்ற மனக்குறை இருக்கிறது. எனவே அந்தத் துடங்களைத் தவிர்த்துவிட்டு, 'அன்சர்வ்ட் ஏரியாஸ்' — பஸ் போக்குவரத்து இல்லாத பகுதிகளில் புதிய பஸ்கள் விட போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சரவர்கள் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

இன்னும் ஒரு யோசனை. அதிகாரிகளை ஒரு கார்ப்பரேஷனிலிருந்து இன்னொரு கார்ப்பரேஷனுக்கு மாற்ற இதுவரை அரசாங்கம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவில்லை. 3 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஒரேயிடத்தில் பணியாற்றும் ஜெனரல் மேனேஜர்கள், டெபுடி மேனேஜர்கள் போன்றவர்களை ஒரு கார்ப்பரேஷனிலிருந்து வேறொரு கார்ப்பரேஷனுக்கு மாற்றக்கூடிய அதிகாரம் இருந்தும், போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சரவர்கள் கடந்த காலத்தில் அதைச் செய்யாத காரணத்தால், அவர்கள் ஏல்லாம் நிரந்தரமாக ஆங்காங்கே இருப்பதைத் தவிர்க்க வேகமான மாறுதல்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்தில் கார்ப்பரேஷன்களுக்கு அட்வைசரி போர்ட் இருந்தது. அந்த அட்வைசரி போர்ட் மறுபடியும் ஸ்டேட் அட்வைசரி போர்ட் என்றும் ஆங்காங்கு கார்ப்பரேஷன்களுக்கு அட்வைசரி போர்ட் என்றும் உருவாக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சரவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் அந்தக் கார்ப்பரேஷன்களுக்கு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளைச் சேர்மனாகப் போட்டு, நிர்வாகத்தைக் கட்டுப்படுத்தினால் ஒழிய இதுமாதிரி ஊழல்களை ஒழிக்க முடியாது என்று உணர்கிறோம். 500 பஸ்கள் வைத்திருந்த டி.வி.எஸ். முதலாளியைவிட ஆடம்பரமாக கார்ப்பரேஷன் மேனேஜிங் டைரக்டர் கௌகரியமாக, இருப்பதைக் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். அதைத் தவிர்க்க ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக மின்சாரம் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மின்சாரம் இப்போது போதுமான அளவுக்கு இல்லை என்றாலும் கூட, சுமாதான காலத்திலே போர்ப்படையை சரி செய்வது போல, மின்சாரம் இல்லாத காலத்தில் அதில் பணியாற்றும் இன்ஜினியர்களும், ஊழியர்களும் ஆங்காங்கு கிராமங்களிலே சுயந்ரு கிடக்கும் கம்பங்களைச் சரி செய்தால் போதுமானது. கம்பங்களிலே கம்பிகள் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஆபத்தான நிலைமைகளைப் பார்க்கிறோம். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சராசரியாக 2 கம்பிகள் அந்தப் போஸ்ட்களில் தொங்கிக் கொண்டிருப்பதை

1989 மே 5]

[திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு]

உணர்ந்து அதைச் சீர் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட இராமநாதபுரம் மாவட்டம் குறித்து மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் கோவை மாவட்டத்தில் 100 அடி ஆழம் தோண்டி அதற்கு கரன்ட் கொடுக்கப்படுகிறது. தொழில்களுக்குக் கரன்ட் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் தொழில்களே இல்லாத இராமநாதபுரம் ஜில்லாவுக்கு அதிக அளவுக்குக் கரன்ட் கொடுத்து ஓரளவுக்கு பம்பு செட்டுகள் இயங்குவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்று, பஞ்ச நிவாரணம் வரும்போது இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு ஒரு அதிருஷ்டம்போல் தோன்றுவதுண்டு. சென்ற முறை பஞ்ச நிவாரணம் வந்தபோது ஆர். எஸ். மங்கலம் கண்மாய் கட்டப்பட்டது. அதைப்போல் இராமநாதபுரம் பெரிய கண்மாய் கட்டப்பட்டது. அதைப்போல் இந்த நோத்தில் ஏராளமான கண்மாய்களைக் கட்டி, அடி பைப்புகளைப் போட்டு, மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற இராமநாதபுரம் ஜில்லாவை பாதுகாக்க வேண்டுமென்று நான் அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நேற்று தொழில் மானியத்திலே நம்முடைய முதல் அமைச்சரவர்கள் சுமார் 80 நிமிடம் பேசினார்கள். (மணி அடிக்கப் பெற்றது). ஆனால் 13 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு என்னுடைய ஜில்லாவுக்கு ஏதாவது சலுகை கிடைக்குமென்று எதிர்பார்த்தோம். இன்றைக்காவது நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த அறிவிப்பைச் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவுக்கு, பிரிக்கப்படாத மூன்று ஜில்லாக்களின் எந்த ஒன்றிற்காக இருந்தாலும், ஒரு தொழிற்சாலையை அறிவிக்க வேண்டுமென்று அவரை அன்புடன் கேட்டுக் கொண்டு, நான் காலத்தின் அருமை கருதி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. பூவராசன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் மன்றத்தில் வைக்கப் பட்டிருக்கிற நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் Tap the rich and pat the poor என்று சொல்வார்களே அது போன்று நல்லதொரு நிதி நிலை அறிக்கையை இங்கே வைத்து, ஒரு காசு கூட வீணடிக்காமல் நல்ல விதமாக இந்த ஆண்டு முழுவதும் திறமையாகவும், நேர்மையாகவும், பொறுப்புடனும், சுறுசுறுப்பாகவும்—இருக்கிற நிர்வாகத்தைப் பயன்படுத்தி, நல்ல முறையில் செலவிடப்படும் என்று தெரிவித்தார்கள்.

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1989 மே 5]

அப்படியே பல்வேறு இலாக்காக்களின் மூலம் இந்தப் பணம் முழுவதும் நன்றாகச் செலவிடப்படும் என்றே நானும் நம்புகிறேன்.

அதோடு சென்ற ஆண்டு ஒவ்வொரு இலாக்காவுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட பணம் தாறுமாறாகவும் செலவு செய்யப்பட்டு ஒரு நிதிக் கட்டுப்பாடே இல்லாமல்—திட்டக் கட்டுப்பாடே இல்லாமல்—இந்தப் பகுதியிலிருந்து அந்தப் பகுதிக்கு மாற்றி—செலவினங்கள் ஏற்பட்டிருப்பதையெல்லாம் இதற்கு முன்னாலே ஆடிட்டர் ஜெனரலின் அறிக்கையிலே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அதையெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாங்கள் ஒரு ரூபாயைக் கூட குறைக்கவில்லை—நீங்கள் கேட்ட அவ்வளவு ரூபாய்க்கும் இந்த மன்றம் அனுமதி வழங்கியிருக்கிறது. ஆரம் பத்திலேயே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல்—வழங்கப்பட்ட ஒவ்வொரு காசும் வீணடிக்கப்படாமல் நல்ல விதமாக—எந்த எந்தக் காரியத்திற்காக எந்தெந்த இலாக்காவுக்கு எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்தந்த காரியத்திற்காக அந்தந்த இலாக்காவால் அந்தப் பணம் செலவழிக்கப்படும் என்று சொன்னார்களே—அதைப் போலவே செய்வார்கள் என்று நான் எதிர் பார்க்கிறேன். அதோடு இலாக்காக்களில் பணியாற்றுகிறவர்கள் இதுவரையில் கொஞ்சம் கூட நகரக் கூட இல்லை; அவர்களையும் கொஞ்சம் நகர்த்தி விரையமாகிற வேலைகளில் ஈடுபடாமல் நல்ல முறையிலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணம் பொது மக்களுக்குப் பயன்படுகிற வகையில் செயலாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் சிலர் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே இருந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் போட்டதை அத்தனையும் நீங்கள் மாற்றி விட்டீர்கள் என்று பேசினார்கள். நான் தொழில் பற்றிய மானியக் கோரிக்கை விவாதத்திலேயே ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். முன்னாலே இருந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு தொழிற்சாலையை அரசே ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று போட்டிருக்கிறார். ரூ. 800 கோடி பெருமானமுள்ள அந்தத் தொழிற்சாலையை நாமே நடத்த வேண்டுமென்றும், தனியாருக்குக் கொடுத்து விடக் கூடாது என்றும் அந்த பைலில் குறிப்பெழுதியிருக்கிறார். ஆனால் அவருக்குப் பிறகு—அல்லது அவர் இருக்கிற போதே என்று கருதுகிறேன்—அதன் மேலே ஒரு பேப்பரை ஒட்டி—அதை மாற்றிவிட்டு—அதை ஒரு தனியாருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலை எவ்வாறு தனியாருக்கு அளிக்கப்பட்டது? இது பற்றிய விவரத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விரைவிலே தெரிவிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1989 மே 5]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

தனியார் துறைக்கு ரூ. 800 கோடிக்கு மேல் பெருமானுள்ள ஒரு தொழிற்சாலை—அவர்கள் ஒரு பைசா கூட போடாமலேயே—எவ்வாறு அளிக்கப்பட்டது? அதற்கு யார் பொறுப்பு என்று பார்க்கவேண்டும். இப்படி கூட்டுத் துறை, கூட்டுத்துறை என்று சொல்லி ஏராளமானவர்களுக்கு நாம் தாராளமாக நிதியுதவியை வழங்கியிருக்கிறோம். ஆனால் அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளின் நிலைமைகளைப் பார்க்கிறபோது—டைரக்டர்கள்—பைனான்ஸ் டைரக்டர்கள்—மேனேஜர்கள்—என்று தனிப்பட்ட முறையில் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களை யெல்லாம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளில் எத்தனை பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரத்தையெல்லாம் அரசு இங்கே தெரிவிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய பணத்தை—சில சமயங்களில் 100-க்கு 100, சில நேரங்களில் 100-க்கு 90 சதவீதம் அல்லது 100-க்கு 70 சதவீதம் போட்டு விட்டு, அவர்கள் கையிலே தொழிற்சாலையை விட்டு விடுவதால் உண்மையிலேயே பொது மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. சாதாரணமாக இத்தகைய தொழிற்சாலைகளில்—நிறுவனங்களில் எங்கே பார்த்தாலும் அவர்களின் கெஸ்ட்அவுஸ் இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளைப் பெறுகிறார்கள். அதோடு மட்டுமல்லாமல் அந்த நிதியை வைத்துக் கொண்டு இன்னொரு கிளைத் தொழிற்சாலையை உருவாக்குகிற நிலையில் அவர்கள் போக்கு இன்றைக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அதையெல்லாம் நாம் தடுக்க வேண்டும்—தவிர்க்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட காரியங்களைத் தவிர்க்க அத்தகைய பொது நிறுவனங்களில் அரசாங்கத்தின் சார்பாக ஒரு டைரக்டரைக் கட்டாயமாக இருக்கச் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு அரசாங்க டைரக்டர் இருக்கிறபோது அந்தப் பகுதியில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தருகிறார்களா என்றும் பார்க்க ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்.

சில சமயங்களில் மாசுக் கட்டுப்பாடு செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருக்கிற போது, அதைத் தவிர்ப்பதற்காக சில இடங்களில் செலவு செய்யாமலேயே கணக்கு மட்டும் காட்டுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளின் போது அங்கே நம்முடைய டைரக்டர் ஒருவர் இருந்தால் அதெல்லாம் நம்முடைய கட்டுப்பாட்டுக்குள் வரும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றிருக்கிற துறைகள் முக்கியமான துறைகள். அவைகளை அவர் கையிலே வைத்திருப்பது நியாயம். தொழில் துறை, விற்பனை வரித் துறை, காவல் துறை எல்லாம் அவரிடம் இருப்பதால் இன்றைக்கு அரசின் வருவாயைப் பெருக்கும் சந்தர்ப்பம் அவரிடம் இருக்கிறது.

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1989 மே 5]

கலால் துறை கூட அவரிடம் இருக்கிறது. நான் கலால் துறையைப் பற்றி அடிக்கடி பேசுவதினால் மீண்டும் அதைப் பற்றி நான் பேச வேண்டுமென்று விரும்பவில்லை. அது வருமானம் வருகின்ற இலாகாவாக இருக்கின்றது. அவர்கள் அதிக வருமானத்தை பெருக்கக்கூடிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். மேலும் முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

விற்பனை வரித் துறையிலே சரியான முறையிலே நிர்வாகம் இல்லாததால் அதிலே போதுமான வருமானம் இல்லாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதிக வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போக்குவரத்துத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் எனக்கு முன்னாலே பேசிய திரு. தென்னரசு அவர்கள் சொன்னது போல, அந்தத் துறையிலே இன்னும் கண்காணிப்பு அதிகமாகத் தேவைப் படுகிறது. ஏராளமான செலவினங்கள் தாராளமாக வேறு வகையிலே செலவிடுகிறார்கள். குறிப்பாக அநாவசியச் செலவு என்று சொல்லும் போது அதாவது மேனேஜிங் டைரக்டர் கார்டு களுக்கு 14 ஆயிரம் ரூபாய் பெருமானமுள்ள—அதாவது அவர் எங்கு போனாலும் அவர் கார்டு எதிரே வருகிற கார்டு போக முடியாத அளவுக்கு ஒரு பிளாஷ் லைட் வைத்து இருக்கிறார்கள்; அதை எல்லாம் எப்படிச் செய்கிறார்கள்? எப்படிப் பொறுத்து கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். இங்கே கூட இந்த மன்றத்திலே நல்லவிதமாக வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு அதிக ஊதியம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லும் போது நிதி நெருக்கடி என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கின்றோம். ஆனால் அவர்கள் செலவு செய்வதற்கெல்லாம் நிதி எங்கே இருந்து வருகிறது?

ஒவ்வொரு கார்ப்பரேஷனைப் போய்ப் பார்த்தால்—டி. வி. எஸ். ஐ. கூட அப்படிச் சொல்ல முடியாது—வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இருக்கிற மேனேஜிங் டைரக்டர், சேர்மன் ஆகியோர் இருக்கிற அறைகளைப் போய் பார்த்தால் அவ்வளவு நவீன வசதி எந்த ஊரிலும் இருக்காது; எந்தப் பொது நிறுவனத்திலும் இருக்காது; இங்கு அப்படி வசதியைப் பெருக்கிக் கொண்டு இருப்பவர்கள் வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்கு என்ன முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதே போன்று ஊதாரித்தனமான செலவுகள் பொது நிறுவனங்களில் இருப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும்; அதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது நாம் ஏதோ நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்று சொல்வதிலே பிரயோஜனம் இல்லை என்பதை நான் இந்த

1989 மே 5]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்வேன். இந்த மன்றத்திலே அமைச்சர் அவர்களும், மற்றவர்களும் பதில் அளிக்கும் போது இதிலே பொறுப்பில் இருக்கிறவர்கள் ஏதோ முதல் தடவை தான் தவறு செய்தார்கள் என்று கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள், ஒரு கோடி ரூபாய் எடுத்துக் கொண்டு போய் விட்டார்கள். முதல் தடவை மன்னித்துவிடலாம் என்று சொல்லும் பொழுது (மணி அடிக்கப்பெற்றது). அவர்கள் எண்ணுகின்ற நிலையை நாம் பார்க்கிறோம். அதைத் தவிர்ப்பதற்காக அமைச்சரவர்கள் நல்ல முறையிலே அந்தந்த இலாக்காவில் உள்ளவர்களை அழைத்துப் பேசி, நல்லவிதமான நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் என்று சொல்லும்போது, நிர்வாகத்திலே இந்த மாதிரி கோளாறு ஏற்பட்டு அதிக லஞ்ச லாவண்யம் இருப்பதைத் தவிர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது கடந்த 2 மாத காலத்திலே எடுக்கப்பட்ட அவர்களுடைய முயற்சிகளைப் பாராட்டுகிறேன். பல துறைகளிலே அவர்கள் வெகுநேரம் செலவிட்டு எல்லா இலாக்காக்களையும் பார்த்து, கடந்த முறை அதிலே என்ன தவறு நடந்து இருக்கிறது என்பதைக் கண்டுபிடித்து அத்தனையும் இந்த மன்றத்திலே வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் இந்த மன்றம் இன்னொரு நூறு நாள் கூடினாலும் முடியாது; அவ்வளவு விஷயங்கள் இருக்கின்றன. அதனாலே அவர்கள் குறிப்பாக ஒன்றிரண்டை மட்டும் இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அதிலே சில அரசியல் தலைவர்கள் மட்டும் வருகிறார்கள். அதிகாரிகளில் சில பேர் இவ்வாறு தவறு செய்தவர்களின் பெயர்களை வெளியிடவில்லை என்பது எனக்குக் கொஞ்சம் வருத்தம். அதிலே யார் தவறு செய்து இருக்கிறார்களோ, தவறு செய்தவர்களை இந்த மன்றத்தின் முன்னாலே வைப்பது நல்லது என்று நான் இந்தச் சமயத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். விதிமுறைகளுக்கு மாறாக இடங்கள் அளித்தது, பட்டாக்கள் வழங்கியது, இன்னும் அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமான சொத்துக்களை விற்பது (மணி அடிக்கப்பெற்றது). நான் இரண்டு மணித் துளிகளுக்குள் முடித்து விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அருள்கூர்ந்து எங்களோடு நீங்கள் ஒத்துழைப்பீர்கள் என்ற நம்பிக்கை உண்டு.

திரு. கோ. பூவராகன் : கிட்டத்தட்ட ஆரம்பத்தில் இருந்து நான் ஒத்துழைத்துக் கொண்டு தான் வருகிறேன். இந்த அமைச்சரவை நன்றாகச் செயல்பட வேண்டும்; எதிர் காலத்தில் அடுத்து வருகின்ற போது நாம் எல்லாம் பாராட்டும்படியாக செயல்கள் நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காக என்னுடைய யோசனையை எடுத்து வைத்து இருக்கிறேன். அதிக நேரத்தை நான் எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. அதிக வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். வருவாய் நன்றாகப் பெருகும் என்று இந்தச்

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1989 மே 5]

சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்வேன். அந்தந்த இடங்களில் இலாக்காவின்னுடைய செலவுகள் சிக்கனமாகச் செலவு செய்யப்பட்ட வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

இந்த மன்றத்தில்கூட நேற்றைய தினம் முன்னாள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு போக வர பஸ் பாஸ் வேண்டுமென்று கேட்டபோது 9 ஆயிரம் பேருக்கு மேல் இருக்கின்றார்கள் ; அவர்களுக்கு செலவு ஆகுமென்று சொன்னார்கள். இந்த மன்றத்தில் பாஸ் கொடுத்தாலே பழைய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தினந்தோறும் இங்கு வந்து போய்க் கொண்டு இருக்க முடியாது. இங்கு வருவதற்கு, போவதற்கு முடியுமே தவிர, மற்ற செலவுகளுக்கு அவர்கள் கஷ்டப்படுவார்கள். குறித்த நேரத்திலே இங்கு சென்னை நகரத்திற்கு மட்டும் அலுவல் காரணமாக வருவதற்கு அந்த பாஸ் அளிக்க முடியுமா என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு இந்த மன்றம் மிகப் பழமையான மன்றமாக இருக்கின்றது. ஒரு புதிய மன்றம் கட்டுவதற்கு நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் முயற்சிக்க வேண்டும். நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் கலை ஆர்வம், கலை நுணுக்கம் உள்ளவர்கள். இந்த மன்றத்தில் மிக நெருக்கியடித்துக்கொண்டு தான் உட்கார்ந்து இருக்கிறோம். பல காலங்களிலே 6 பேரிலிருந்து 7 பேர் அதிகமாக்க வேண்டுமென்று கேட்கும்போது கூட முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கின்றது. அதனாலே இந்த மன்றத்திலே பல பேர் பல சொல்வார்கள். சில பேர், நிதி நெருக்கடி என்று சொல்கிறீர்களே என்று சொல்வார்கள். இப்போது புதிய மன்றத்திற்கு என்ன அவசியம் என்று கூட கேட்கக் கூடும். இப்படியே காலத்தைத் தள்ளிக் கொண்டு போனால் என்ன ஆகும் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

கடந்த காலங்களிலே தவறான முறையிலே பலபேர் சேர்த்து வைத்த பணத்தை அமைச்சரவர்கள் கண்டுபிடித்து, அதிலே பாதியையாவது பெற்று, இதுபோன்ற மன்றங்களைக் கட்டுவது போன்ற நல்ல காரியங்களுக்குச் செலவிடுவதற்கு அவர்கள் முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பல இல்லங்களிலே, பல பேர்களின் கைகளிலே இன்றையதினம் சிக்கிக்கொண்டு, அவர்கள் சொந்தப் பொறுப்புக்காகப் பயன்படுகின்ற ஒரு சூழ்நிலையைத் தவிர்ப்பதற்கு முயற்சியெடுத்து, அந்தப் பணத்தையெல்லாம் பெறுவதற்கு முயற்சியெடுக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்து இந்த மன்றத்தை நல்லவிதமாக, கலையார்வம் உள்ள முதல்வர் அவர்கள் கட்டித் தருவதற்கு முயற்சியெடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

1989 மே 5]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

பொதுவாக இலாக்காவிலே பணியாற்றுகின்ற பெண்களைப்பற்றி சொல்லியாக வேண்டும். ஹெல்மெட் போடுகின்றபோது மகளிர் எல்லாம் தலையினுடைய அலங்காரம் கலைந்துவிடுகிறது என்று சொன்னார்கள். உள்ளே போய் நம்முடைய இந்த மன்றத்தின் சார்பாகப் பணியாற்றுகின்ற மகளிர்களையெல்லாம் பார்க்கின்ற பொழுது அவர்கள் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கின்ற இடமும், அது என்ன ஆகும் என்று சொல்ல முடியாது. அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை நெருக்கடியிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் 18ஆம் நூற்றாண்டிலே வாங்கிய நாற்காலிகள், பொருள்களை எல்லாம் அவர்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள். நாமெல்லாம் இருபதாவது நூற்றாண்டிலிருந்து 21ஆவது நூற்றாண்டுக்குப் போகின்றபோது, கொஞ்சம் அமைச்சரவர்கள் 21ஆம் நூற்றாண்டுக்கு நம்மை அழைத்துச் செல்லவேண்டுமென்று நான் இந்தச் சமயத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த அளவிலே இரண்டு மூன்று கோரிக்கைகள்—ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்ட கோரிக்கைகள் தான். அமைச்சருடைய நினைவுக்கு நான் சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன்.

பல தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. அவைகளைத் திறப்பதற்கு அமைச்சரவர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் விருத்தாசலம் பகுதிக்கு வந்திருந்த பொழுது—தேர்தலுக்கு முன்னாலே—இந்த மூடிக் கிடக்கின்ற செராமிக் தொழிற்சாலையை நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் திறப்போம் என்று சொன்னார்கள். கட்டடாயம் அதைத் திறப்பதற்கு அனுமதி அளிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நெய்வேலியை ஒட்டியிருக்கின்ற கிராமங்கள்—அங்கேயிருக்கின்ற அந்த ராட்சச நீர் ஊற்றுக்களை எடுப்பதன் மூலம் பல கிராமங்களில் இன்றையதினம் தண்ணீர் வசதியில்லாமல் கெட்டு விடுகின்ற நிலைமையிருக்கிறது. நீர்ப்பாசனத்துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டபொழுது அவர்கள் இருபது வருஷங்களுக்கு முன்னாலே எழுதி வைத்த பதிவை இன்றையதினம் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 1-ஆவது, அதாவது முதல் மின்சார நிலையம் ஏற்பட்டு, இரண்டாவது மின்சார நிலையம் வந்துவிட்ட பிறகு மேட்டுப்பாங்கான இடங்களிலே அந்த நீர்த் தேக்கங்கள் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியிலே பல பேர் பாதிக்கப் பட்டிருப்பதனாலே, அந்த நீர்த் தேக்கங்களிலே இருந்து பாதிக்கப்பட்ட அந்தக் கிராமங்களுக்கு நீரைக் கொண்டு செல்வதற்கு முயற்சியெடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சமயத்திலே சொல்லிக் கொள்வேன்.

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1989 மே 5]

என்னுடைய பகுதியிலே ஒரு சர்க்கரை ஆலை வேண்டுமென்று கேட்டப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது 25 கிலோமீட்டர் தளர்த்தி இருக்கின்றார்கள். ஆனால் ஏற்கெனவே இருக்கின்ற சர்க்கரை ஆலைகள் பதிவு செய்த கரும்புகளைக்கூட சரியான முறையிலே அரசைக்குக் கொண்டு செல்ல முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கின்றது. ஏராளமான பதிவு செய்யப்படாத கரும்புகள்கூட இன்றையதினம் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அப்படியிருக்கும்பொழுது என்னுடைய பகுதியிலே மங்கலம்பேட்டை, விஜய மாறம் போன்ற பகுதிகளிலே நல்ல வாய்ப்புகள் இருப்பதாலே அங்கே கரும்பு சர்க்கரை ஆலையை அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மிகவும் பிற்பட்டவர்களுக்கு இன்றையதினம் முதல்வரவர்கள் தனி இலாக்காவை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த இலாக்காவுக்கு ஒரு பொறுப்பைக் கொடுக்கின்றபோது அவர்களுக்குத் தோழிற்சாலை வசதி செய்வதற்கும், அவர்களுக்கு மனைக்கட்டு வழங்குவதற்கும், வீடுகட்டிக் கொள்வதற்கு அதுபோன்ற இன்னும் பல அந்தத் துறையிலே சேர்ந்தவர்களுக்கு—அந்த மக்களுக்கு மிக அதிக அளவிலே பணத்தை ஒதுக்கித்தந்து, என்ன காரியங்களைச் செய்யவிரும்புகின்றார்கள் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சேங்கல்வராய நாயக்கர் இன்ஸ்டிடியூட், அதேபோன்று இன்னொன்று புருஷோத்தம நாயக்கர் என்ற இரண்டு இன்ஸ்டிடியூட்டுகள்—டிர்ஸ்டிகள் இருக்கின்றன. அந்த டிர்ஸ்டிலே ஏராளமான பணம் இருக்கிறது. மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களாலே அதற்காக ஏற்பட்ட அந்த நிறுவனத்தை இன்றையதினம் வேறொரு நிறுவனத்தோடு சேர்ப்பதனாலே நிறையக் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதனால் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். நீதிமன்றத்தில்கூட அதைத் தனியாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறது. அதிலே அரசாங்கத்திற்கு என்ன அக்கறை என்று தெரியவில்லை. அதை மேலும் அப்பீல் செய்து அது அப்படியே இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள். அந்த நிறுவனத்தைத் தனியாகப் பிரித்து, நல்லவிதமாக ஆக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுதெல்லாம், அதாவது ஆசிரியர்களுக்கு நிறைய வேலை வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆசிரியர்களைத் தேர்வாணைக் குழுவிலே வேலைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த 20 சதவிகிதம் என்பதை இந்தத் தேர்வாணைக் குழுவிலே எடுப்பார்களா என்று பார்க்கின்றபொழுது இல்லை. சென்னை நகரத்திலே, அந்த வேலை நிறுவனத்திலே இருந்துதான் மனுக்கள் பெறப்படுகின்றன. அதாவது ஒவ்வொரு மாவட்ட

1989 மே 5]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

வாரியாக, தென்னார்க்காடு மாவட்டம், வடார்க்காடு மாவட்டம், சேலம் போன்ற பகுதியிலேயிருக்கின்ற அந்த வேலை தேடும் நிறுவனத்திலிருந்து மனுக்கள் பெறப்படுகின்றனவா என்றால், என்னைப் பொறுத்த அளவிலே இல்லை என்றே சொல்லிக்கொள்வேன். தமிழ்நாடு முழுவதும், எங்கிருந்தாலும் அந்தத் தேர்வாணைக்குழு, அந்த மனுக்களையெல்லாம் பெற்று, பார்த்து, தகுதி உள்ளவர்களுக்கு அந்த 20 சதவிகித வேலை கொடுப்பதற்கு முயற்சியெடுக்கவேண்டும்.

சமீபத்திலே நீதிமன்றங்களிலே வழக்கறிஞர்களை அரசாங்க சார்பாகப் போட்டார்கள். கிட்டத்தட்ட 20, 21 பேர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே எத்தனை பேர் மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பாருக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சரவர்கள்தான் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இன்னும் பல கூட்டு நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. கூட்டுறவுத் துறை இருக்கின்றன. பப்ளிக் செக்டார் அண்டர்டேச்சிங்ஸ் நம்முடைய அரசாங்கம் நடத்துகின்ற தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அதிலேயாவது அவர்களைப் போடுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறதா? மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் ஆசிரியர்கள், இம்மாதிரி வக்கீல்கள், வேலைகளிலேதான் அதிகமாக இருக்கின்றார்கள். பொறியியல் வல்லுநர்கள், வைத்தியர்கள் என்று அதிகமாக இருக்க முடியாது. இந்த இரண்டு துறைகளிலேதான் ஏராளமானவர்கள், நல்ல பட்டதாரிகள் இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு இதை விட்டுவிடுகிறேன். அவர்களுடைய கவனத்திற்கு இது கொண்டு வரப்பட்டதா என்பது எனக்குத் தெரியாது. இருந்தாலும், இந்தச் சமயத்திலே அவர்கள் கவனத்திலே வைத்து, நாம் செய்கின்ற காரியங்கள், சொல்லுகின்ற காரியங்கள் செவ்வையாக நல்ல முறையிலே நடக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

இன்றையதினம் இந்த மன்றத்தில் நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவில் நான் சொன்னதைப் போல நல்ல முறையில் செய்யவேண்டும். ஏற்கெனவே இருந்த அரசாங்கம் பணத்தை பாழ் அடித்ததைப் போல இல்லாமல், பயனுள்ளதாக நல்ல காரியங்களுக்குச் செய்து சிறப்பாக நல்ல பெயரை மக்களிடத்தில் இந்த அரசு நிலை நாட்டும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. அவ்வாறு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற குழமையான குடிதண்ணீர் பிரச்சினையும், நெசவாளர்

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1989 மே 5]

கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிற அல்லல் நிலைமையும், வேறு பல பிரச்சினைகளும் இன்றைக்கு நம் முன்னிலையில் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு முன்னாள் அமைச்சர், 20 ஆண்டு கால காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்த அமைச்சர் என்ற முறையில் பழைய கால அமைச்சராக மாண்புமிகு பூவராகன் அவர்கள் இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். அதைப்போல அமைச்சர்கள் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இரண்டு அமைச்சர்கள் இங்கே அவையில் இருக்கிறார்கள். தம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட அமைச்சர்கள் இரண்டு பேர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அதைப்போல புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட அமைச்சர்கள் ஐந்து பேர்கள் இந்த அவையில் இருக்கிறார்கள். அதிலே நான் ஒரு முன்னாள் அமைச்சர் என்றாலும் நான் பேசுகிற வாய்ப்பைப் பொறுத்தவரையில் குறுகிய கால அளவில்தான் இருக்கிறேன். மாண்புமிகு முன்னாள் அமைச்சர் காங்கிரஸ் காலத்தில் பெற்றிருக்கிற பல்வேறு அனுபவங்களில் தேர்ந்த பூவராகன் அவர்கள் இங்கே பேசுகிறபோது 13 ஆண்டு கால ஆட்சியில் நிறைய தவறுகள் நடைபெற்று விட்டன என்றும் அதனால் பணம் முடக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், அந்தப் பணத்தையெல்லாம் வெளியே கொண்டு வரவேண்டுமென்றும் வலியுறுத்திக் கூறினார்கள். அவர் காங்கிரஸ் கால அமைச்சர் என்றாலும் நான் நிச்சயமாக சொல்ல மாட்டேன். காங்கிரஸ் காலத்தில் யார் யார் கொள்ளை அடித்தார்களோ அந்தப் பணத்தையெல்லாம் வெளியே கொண்டு வாருங்கள் என்று கேட்க மாட்டேன். ஆனால் அவர் கேட்டதையே நான் திரும்ப கேட்டுக் கொள்கிறேன். 13 ஆண்டு கால எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சியில் யார் யார் தவறு செய்திருக்கிறார்கள், யார் யார் கொள்ளையடித்திருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறீர்களோ, அவர்கள் மீது உரிய நடவடிக்கையெடுத்து, அவர்களை மக்கள் முன்னிலையில் நிறுத்தி இன்னின்னார் இந்த இந்த வகையில் குற்றம் செய்திருக்கிறார்கள், தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் மீது நடவடிக்கையெடுத்து, இவ்வளவு ரூபாயை நான் அரசாங்கத்திற்கு சேர்த்திருக்கிறேன் என்ற வகையில் நீங்கள் கொண்டு வருவீர்களானால் நான் நிச்சயமாக அதை பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படி செய்கிற நேரத்தில் அவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும், எந்த நிலையில் இருந்தாலும் நீங்கள் நடவடிக்கையெடுப்பதில் நிச்சயமாக உங்களிடத்தில் இந்த நடவடிக்கை எங்களுக்கு வேண்டாம் என்று கெஞ்சுவதற்கோ அல்லது நடவடிக்கையை வாபஸ் வாங்குங்கள் என்று சொல்வதற்கோ நாங்கள் தயாராக இருக்க மாட்டோம். நான் துணிவோடு சொல்கிறேன். யார் தவறு செய்திருந்தாலும், அவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும், நிச்சயமாக தயவு தாட்சண்யம் காட்டாதீர்கள். அப்படி காட்டாமல் இருந்தால் தான் எதிர்காலத்தில் வருகிற ஒரு சமுதாயமாவது குற்றம் செய்வதற்கு பயந்து, மந்திரி

1989 மே 5] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

பதவி என்பது லஞ்சம் வாங்குவதற்கும், கொள்ளை அடிப்பதற்கும் பயன்படுகிற பதவி என்ற நிலையில்லாமல், மக்களுக்காக பயன்படுகிற பதவி என்ற அளவிற்கு அந்த நிலையை உருவாக்குவதற்கு நீங்கள் இன்றைக்காவது ஏற்பாடு செய்து அதற்கான நடவடிக்கையில் ஈடுபட்ட வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து இன்றைக்கு இவற்றைச் சொல்கிற நேரத்தில் நான் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை தெரிவிக்கும்புகிறேன். இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற குடிதண்ணீர் பற்றாக்குறை என்பது எடுத்துச் சொல்ல இயலாத அளவிற்கு இருக்கிறது. அதற்கான நடவடிக்கைகளில் எந்த அளவிற்கு வேகமாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் நீங்கள் அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னைப் பெருத்தவரையில் இந்த மாமன்றத்திற்கு வருகிறபோது எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் என்ற நிலையில் தான் வந்திருக்கிறேன். எனவே, எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் என்ற முறையில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிற மதுரை கிழக்கு தொகுதியில் இன்றைக்கு குடிதண்ணீர் பற்றாக்குறை கடுமையாக இருக்கிறது. இந்த நிலையில் நான் அங்கே போகிற நேரத்தில் எல்லாம் அங்கேயிருக்கிற அரசியல்வாதிகள் என்மீது குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லவேண்டும். குறைபாடுகளைக் காண வேண்டும் என்பதற்காக பம்பாயில் தண்ணீர் வரவில்லை என்றால் எம்.எல்.ஏ. எஸ். ஆர். இராதா எங்கே என்று ரோடுகளில் எழுதிப் போடுகிற காட்சியை நான் பார்க்கிறேன். யார் எழுதுகிறார்கள் என்பதற்காக நான் கவலைப்படவில்லை. ஏன் என்றால், எதிர்க்கட்சி என்பதற்காக, எடுத்துக்காட்ட வேண்டும் என்பதற்காக எழுதுகிறார்கள். அப்படி எழுதியவர்களுக்கு நான் தெரிவித்தேன். எஸ். ஆர். இராதா எங்கே, பம்பாயிலே தண்ணீர் இல்லை என்று எழுதினால், கலைஞர் கருணாநிதியைத் தேடிப் போயிருக்கிறார் என்று பக்கத்திலே எழுதி வையுங்கள் என்று சொல்கிற மணப்பான்மையிலேதான் நான் இருப்பேனே தவிர, அதற்காகக் கவலைப்பட்டு, அதற்காக வருத்தப்பட்டு, இப்படி எழுதுகிறார்களே என்று நான் நினைக்க மாட்டேன். காரணம் என்ன என்றால், எதிர்க்கட்சி என்றால், அப்படி எழுதுகிற பழக்கத்திலேதான் இருப்பார்கள். அதனாலே அப்படி எழுதுவது ஒன்றும் தவறு என்று சொல்லமாட்டேன். நான் பணிவன்போடு உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மதுரை மாநகரம் இன்றைக்குக் குடிநீர்ப் பற்றாக்குறையிலே மிகப் பெரிய நெருக்கடிக்கு உள்ளாகியிருக்கிறது, என்பதை மட்டும நீங்கள் மறந்துவிடாதீர்கள். குடிநீர் விநியோகம் இன்றைக்கு சரியாக செய்யப்படாத காரணத்தாலே, பிரச்சினைகள் அங்கே இருந்துகொண்டு இருக்கின்றன. எனவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனித்து அங்கையிருக்கக்கூடிய நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை அந்த நடவடிக்கைகளிலே ஈடுபடச்செய்து, எந்தெந்தப் பகுதிகளிலே தண்ணீர் வரவில்லை என்பதை கொஞ்சம் கண்காணிப்போடு பார்க்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1989 மே 5]

நீங்கள் மதுரை கிழக்குத் தொகுதியைப் புறக்கணித்துத் தான் ஆகவேண்டும் என்ற நிலையை எடுப்பீர்களானால் நான் அதற்காகவும் கவலைப்படமாட்டேன். ஏன் என்றால், நீங்கள் செய்யமாட்டீர்கள் என்ற தைரியத்திலே சொல்கிறேன். செய்வீர்களானால், சந்திக்கவேண்டிய நிலை வருகிற நேரத்தில் நான் அதற்காக, அதை ஏற்றுக்கொள்கிற நிலையிலே இருப்பேனே தவிர, அதற்காக நான் அஞ்சமாட்டேன்.

அதேபோல் இன்றைக்கு கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு இருக்கிற கடுமையான நூல் பற்றாக்குறையின் காரணமாக, ஏற்பட்டிருக்கிற விலையேற்றத்தின் காரணமாக, மிகப் பெரிய நெருக்கடிக்கு நெசவாளர்கள் ஆளாகியிருக்கிறார்கள். நாம் ஏல்லாம் பெருமையாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் கைத்தறித் துணியை நாம் தோள் மீது சுமந்தவர்கள், தெருத் தெருவாக சென்று விற்றவர்கள் என்றெல்லாம், இன்றைக்கு இங்கே பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். நான் அந்தக் கைத்தறித் துணியை விற்றவன் என்ற முறையில், கலைஞர் அவர்கள் கைத்தறித் துணியை விற்கிற நேரத்தில், நான் அணிபவ் அவர்கள் டக்கத் திலே உட்கார்ந்து பாடிக்கொண்டு வந்த அந்தக் காட்சியை என்னுடைய நிலைவிலே நான் கொண்டு வருகிறேன். எனவே மீண்டும் நீங்கள் கைத்தறித் துணியை ரோடுகளிலே விற்கிற நிலைமையை உண்டாக்கிவிடாதீர்கள். இன்றைக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே இருக்கிற நிர்வாகத்தை முழுமையாக கலைத்துவிட்டீர்கள். கோடிக்கணக்கிலே லாபம் பெருகிற பல்வேறு கூட்டுறவுச் சங்கங்களினுடைய தலைவர்கள் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் வெளியிலே நிற்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு சில கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வழக்கு மன்றத்திலே வழக்கு பதிவு செய்து தடை வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன செய்யப் போகிறீர்கள் என்பதை நான் பணிவன் போடு உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் நான் இன்னொன்றையும் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே இன்றைக்கு நிர்வாகத்திற்கு புதியவர்களைப் போடுவதற்கான நடவடிக்கை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் ஏற்பட்டு இருக்கிற காரணத்தால், நான் சொல்கிறேன், புதியவர்களைப் போடுகிற நேரத்தில் சட்சிக்காரர்கள் என்ற காரணத்திற்காக யாரையும் உள்ளே விட்டுவிடாதீர்கள். அவர்கள் எந்தக் கட்சியிலே இருக்கிறார்கள் என்று பார்க்காதீர்கள். அவர்கள் நெசவாளர்களை என்று முன்னாலே பாருங்கள். நெசவாளர்களை வைத்துத்தான் அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை இயக்க முடியும் தவிர, சட்சிக்காரர்களை உள்ளே அனுப்புகிற காரணத்தால், குழப்பங்கள் ஏற்படுமே தவிர, நிச்சயமாக வேறு வகையான நல்ல காரியங்கள் ஏற்பாடான

1989 மே 5]

[திரு. எஸ். ஆர். இராமதாஸ்]

என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) கடந்த காலத்திலேயும் இதே நிலைதான். நம்முடைய நண்பர் சினிவாசன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடந்த காலத்திலே அந்தத் தவறு ஏற்பட்ட. காரணத்தாலே, பல பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டன. அந்த அனுபவத்திலே நான் சொல்கிறேன். இந்தக் காலத்திலேயும் அந்தத் தவறுகளை நீங்கள் செய்யவேண்டாம் என்பதற்காகச் சொல்கிறேனே தவிர வேறல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழக காலத்திலே கூட சினிவாசன் அவர்களோடு சேர்ந்து அந்தப் போராட்டத்திலே நான் ஈடுபட்டவன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே நீங்கள் அந்த வகையிலே குற்றங்களைக் குறைப்பதற்கு எடுக்கிற எந்த நடவடிக்கையாக இருந்தாலும், ஜனநாயகத்திலே அதை ஏற்றுக் கொள்கிற நிலையிலே இருக்கிற காரணத்தால்தான் இன்றைக்கு அதை நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

இன்றைக்கு அலங்கார மண்டபமாக இந்த மண்டபம் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இங்கே தொங்கிக் கொண்டிருக்கிற காகிதப் பூக்களைப் பார்க்கிற நேரத்தில், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதை, எழுதி வைத்தார்கள், 'காகிதப் பூ மணக்காது, காங்கிரஸ் சமதர்மம் இலிக்காது' என்று. எனவே இங்கே இவைகளைப் பார்க்கிற நேரத்தில் இந்த காகிதப் பூக்கள் எல்லாம் இனிக்கப்போகிறது. என்றால், இனிக்கப் போகிறதில்லை. இங்கே ஜனநாயகம் காப்பாற்றப்பட்டப் போகிறதில்லை என்பதைக் கேள்வியைத்தான் இந்தக் காகிதப் பூக்களைப்பார்த்து நான் கேட்கிறேன். எந்த வகையிலே பார்த்தாலும் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய புகழை மறைப்பதற்கு திட்டமிட்டு காரியங்கள் செய்கின்ற நிலையிலேதான் இருக்கிறீர்களோ என்ற அச்சத்தோடுதான் நான் இருக்கிறேன். திரும்பத் திரும்ப மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், எம்.ஜி.ஆர். அவர்களை நாங்கள் மறக்க மாட்டோம், மறைக்கமாட்டோம் என்று. நான் இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் நடத்திருக்கிற சினிமாக்கள் அதனையும் உங்களுக்குப் பயன்படுகிற சினிமாக்களாகத்தான் இருக்கிறதே தவிர, வேறு அல்ல. எனவே அந்தவகையிலே நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீங்கள் ஜனநாயகத்தை காப்பாற்றுவதற்கு முன்வாருங்கள், ஜனநாயகத்திலே எதிர்க்கட்சி இல்லை என்ற நிலை இன்றைக்கு உருவாக்கப்பட்டு விட்டது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இங்கே வரவில்லை என்ற நிலை உருவாக்கப்பட்டு விட்டது. அதைப்பற்றி ஏதாவது பேசினால் பேசக்கூடாது என்ற கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. நான் இந்தப் பிரச்சினையை விட்டு வேறு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். நீங்கள் இதைப்பற்றி விசாரணை வையுங்கள், நீங்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தாக்கப்பட்டது பற்றி விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்று சொன்னாலும்

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1989 மே 5]

பரவாயில்லை. நான் ஒன்றை இங்கே கேட்கிறேன். சமுதாயத்தின் முன்னாலே எங்களைக் குற்றவாளிகளாக ஆக்கிவிட்டார்கள். முதலமைச்சரை நாங்கள் தாக்கினோம் என்று வெளியிலே பகிரங்கமாக தெரிவிக்கப்பட்டுவிட்டது. தாக்கியவர்கள் யார் என்று நான் அன்றைக்கே கேட்டேன். அடையாளம் தெரியாது என்று தொவித்துவிட்டார்கள். நான் இன்றைக்கு மீண்டும் கேட்கிறேன். ஜனநாயகத்தின் பேரில் கேட்கிறேன். பொன் ஷீழா கொண்டாடுகிற நேரத்திலே கேட்கிறேன், இந்த மன்றத்திலே ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன், விசாரணை வையுங்கள். யார் தவறு செய்திருந்தாலும் சரி, ஆளும் கட்சியிலே தவறு செய்தாலும் சரி, எதிர்க்கட்சியிலே தவறு செய்து இருந்தாலும் சரி, யார் தவறு செய்திருந்தாலும், தவறு செய்தவர்களைக் கொண்டு வந்து மக்கள் முன்னாலே நிறுத்தி, நீங்கள் தண்டனை தாருங்கள். மக்கள் முன்னாலே நிறுத்துவதற்குத் தயார் இல்லை என்று சொன்னால், நான் பணிவன் போடு சொல்லிக்கொள்கிறேன், பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்களாவது அவர்களுக்குத் தண்டனை தாருங்கள். நீங்கள் தண்டனை தராமல், இதே நிலைமையை அனுமதித்து இதெல்லாம் நடந்து போய்விட்டது, நடந்தது நடந்தவைகளாக இருக்கட்டும், இனி நடப்பவைகள் நல்லவைகளாக இருக்கட்டும் என்றால் அடிவாங்கியது நாங்கள். அடிவாங்கியதாகவே இருக்கட்டும் இனிமேல் அடிக்கமாட்டோம், என்றால், பரவாயில்லை, அடிக்காமல் போகட்டும் என்று வீட்டு விடுவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கமாட்டோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்போது நான் அடிப்பது மணி. (மணியடிக்கப்பட்டது).

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நான் தயவு செய்து உங்களைப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கு எதிர்க்கட்சிக்கு இருக்கிற உரிமையை நீங்கள் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற முறையிலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன், இன்றைக்கு தாக்கப்பட்ட எதிர்க்கட்சித் தலைவரை நீங்கள் எந்த நிலையில் விசாரிக்கப் போகிறீர்கள்? அல்லது தாக்கியது தாக்கியதுதான், நாங்கள் எதை வேண்டுமானாலும் செய்லோம் என்ற நிலையை எடுப்பீர்களானால் நான் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், அந்த நிலைக்கு எதிர் நிலையை நாங்கள் எடுக்கவேண்டியது வரும்.

(பிற்பகல் 12-40)

எதிர்க்கட்சிகள் என்று சொல்கின்ற நேரத்தில், எனக்கு இணைவு இருக்கிறது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் எந்த நிலையில் எதிர்க்கட்சிகள் இருந்தார்கள் என்று. அதே போல்

1989 மே 5]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

1957 ஆம் ஆண்டில் இந்த மன்றத்தில் எதிர்க்கட்சியின் நிலை எப்படி இருந்தது என்பது எனக்குத் தெரியும். 1962 ஆம் ஆண்டில் எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கின்ற நேரத்திலே என்னென்ன செய்தார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அதேபோல் சொல்கிறேன். எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சிக் காலத்திலே மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருக்கின்ற நேரத்தில் எந்த அளவுக்கு வேகத்தோடு, உற்சாகத்தோடு இங்கே பேசியவர்கள், ஆட்சிக் கட்சியை தாக்கிப் பேசியவர்கள், அமைச்சர்களைத் தாக்கிப் பேசியவர்கள் இங்கே யார் யார் எந்த இடத்திலிருந்து பேசினார்கள் என்பதைக் கண்கூடாகப் பார்த்து இருக்கிறேன். ஆனால் இன்றைக்கும் நான் பார்த்திருேன். தராகப் பத்திரிகையில் நாங்கள் கட்சிமாறும் நிலைக்கு வந்துவிட்டோம் என்று சொல்கின்ற அளவிற்கு வந்திருக்கிறது. அந்த நிலை வருமானால் நிச்சயமாக ஐனநாயகம் செத்துவிடும். ஐனநாயகத்தைச் சாகடிப்பதற்கு கலைஞர் அவர்கள் காரணமாக இருந்தார் என்ற நிலையை மட்டும் நீங்கள் எடுக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டு நீங்கள் மீண்டும் மீண்டும் இந்த மனியை அடிக்கின்ற காரணத்தால் சொல்கிறேன். ஐனநாயகத்தை காப்பாற்றுவதற்காக நீங்கள் நடவடிக்கை எடுங்கள் என்ற வகையிலே உங்களை அன்போடு கேட்டு, அமைகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காகிதப் பு மணக்காது என்று அண்ணா அவர்கள் காகிதத்திலே எழுதி ஒட்டிய ஆண்டு 1954. ஐனநாயக சோஷலிசத்தை காங்கிரஸ் கட்சி, காமராஜருடைய தலைமையில் ஏற்றுக் கொண்டது புவனேஸ்வரத்தில், 1964 ஆம் ஆண்டு.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும் சேர்ந்திருந்து கான் அந்த வார்த்தையைச் சொன்னோம். ஆகவே அவரே பதில் சொல்லவேண்டாம். வேறு யாராவது நல்ல காங்கிரஸ்காரர் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : காங்கிரஸ் சமதர்மம் இனிக்கிறதோ இல்லையோ, நீங்கள் சொன்ன பதில் மிகவும் இனிக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிதிநிலை அறிக்கை இந்த மாமன்றத்திலே வைக்கப்பட்டு அதன் கொடர்பான பொது விவாதத்திற்கு பிறகு, தொடர்ந்து பல்வேறு மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், எதிர்க் கட்சிகளின் தலைவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்து வைத்து, இன்று நிதி ஒதுக்கீடு சட்ட முன்வடிவை மாமன்றத்திலே

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 5]

வைத்து, மன்ற உறுப்பினர்களுடைய ஒப்புதலைப் பெறுகின்ற வகையிலே நான் நின்று கொண்டிருக்கிறேன். இன்று வாக்கெடுப்பிற்கு விடப்படுகின்ற நிதி ரூ. 4,414.85 கோடியாகும். மேலும் 986.67 கோடி சாட்டிய செலவு (C ar ed) ஆகும். இந்த சாட்டிய செலவு என்பது வாக்கெடுப்பிற்கு விடப்படுகிற ஒன்று அல்ல, எனினும் இந்த இரண்டையும் சேர்த்து 1989-90 ஆம் ஆண்டுக்கு 5,401.52 கோடிக்காவ நிதி ஒதுக்கம் குறித்து இந்த மாமன்றத்தில் இன்று விவாதம் நடைபெறுகின்றது. நம்முடைய ரூபாய் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் இங்கே பேசும்போது 40 கோடி ரூபாய், 49 கோடி ரூபாய் என்று இந்த மாமன்றத்திலே ஆரம்பிக்கப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்டம் இன்று 5 ஆயிரம் கோடி ரூபாய்க்கு வளர்ந்திருக்கிறது என்று பெருமைபடக் குறிப்பிட்டு, சரியாகவோ அல்லது வாய் தவறியோ ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இப்படி நாட்டிலே நிதி ஆதாரங்கள் வளர்ந்தும் கூட நாடு முன்னேறி இருக்கிறதா என்று கேட்டார். நல்ல வேளையாக மாநிலம் முன்னேறி இருக்கிறதா என்று கேட்கவில்லை, நாடு முன்னேறி இருக்கிறதா என்று அவர் கேட்டதை நான் மிகக் கூர்மையாகக் கவனித்து நெஞ்சிலே பதியவைத்துக் கொண்டேன். (சிரிப்பு): இல்லை முன்னேறவில்லை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி.)

எனக்கு மிக நன்றாக நினைவு இருக்கிறது. 1957 ஆம் ஆண்டு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் தாங்களெல்லாம் இந்த மாமன்றத்திலே இடம் பெற்ற போது, நிதி அமைச்சராக இருந்த சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் படிக்கும்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் இன்னும் ஒரு கோடி ரூபாயை இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே சேர்த்திருந்தால் செஞ்சரி அடித்திருப்பேன் என்று சொன்னார். 100 கோடியாக ஆகியிருக்கும் என்று சொன்னார். அப்படி 100 கோடியாக ஆகவில்லையே என்று வருத்தப்படுகிற அளவுக்கு இருந்த நிதிநிலை, நிதி ஒதுக்கீடு இன்றைக்கு ஐயாயிரம் கோடியாக வளர்ந்திருக்கிற நேரத்தில் நமக்கு மகிழ்ச்சியும் ஏற்படலாம். அதே நேரத்தில் பணத்தின் மதிப்பு எந்த அளவுக்குக் குறைந்துவிட்டது என்ற கணக்கையும் நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை.

எனவே இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு எல்லாக் கருத்துக்களையும் சொல்லலாம் என்ற மரபின் அடிப்படையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாக் கருத்துக்களையும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அகிலும் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் எஸ். ஆர். இராதா அவர்கள் கொஞ்சம் கூட இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டிற்குள்ளே அடி எடுத்து வைக்க மாட்டேன் என்று சத்தியம் செய்து விட்டு, சில பொதுவான கருத்துக்களைக் கூறலாம் என்ற மரபின் அடிப்படையிலே இங்கே கூறியிருக்கின்றார். நான் அவர்களுக்கெல்லாம் பிறகு பதில் சொல்ல ஆகும்படித்தான்.

1989 மே 5] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

முதலிலே இங்கே வாதத்தை ஆரம்பித்து வைத்த நண்பர் உகம்சந்த் அவர்கள் தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திற்கு உள்ள தொகையை வாரியத்தின் மூலமாகச் செலவிடுவதற்கு பதிலாக அதனை அரசுக் கணக்கிலே, வைப்புக் கணக்கிலே வைத்து விடுவது தவறு அல்லவா என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எல்.ஐ.சி. மூலம் கிடைத்த 18 கோடி ரூபாய் ஏன் இப்படிப் பயன்படுத்தப்பட்டது என்று அவர் எழுப்பிய வினாவிற்கு நான் தருகின்ற விளக்கம் இதுதான். அரசு வாரியங்கள், அவைகள் செய்கிற செலவு போக மீதம் உள்ள வரவுகளைக் கணக்கிட்டு அரசு வைப்புக்கணக்கில் 'பப்ளிக் டெபாசிட் அக்கவுண்ட்'—அதிலே செலுத்த வேண்டுமென்ற ஆணை இன்று அல்ல நீண்ட நாட்களாகவே அமலில் இருந்து வருகிறது. பல்வேறு வாரியங்கள் இந்த தொகைகளை அரசு வைப்புக் கணக்கிலே வைத்து தேவைப்படும்போது பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். நுவாட் நிறுவனமும் அவ்வாறு செய்கிறது என்பதை நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நுவாட் நிறுவனம் 1989 மார்ச்சுமாதம் தான் எல்.ஐ.சியிலே இருந்து 18 கோடியைக் கடனாகப் பெற்றது. அந்தத் தொகை ஏற்கெனவே உள்ள விதிமுறைப்படி முதலிலே அரசிடம் வைக்கப் பட்ட பின்னர் அவர்களுடைய தேவையின் அடிப்படையில் மார்ச் ஏப்ரல் இந்த மாதங்களிலே முழுவதும் அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டு விட்டது என்பதையும் நான் அவருக்கு விவரம் அளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவருக்குத் தவறான விவரம் தரப்பட்டிருக்குமானால் அதைத் திருத்திக் கொள்வார் என்றும் நான் நம்புகிறேன்.

நம்முடைய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் தலைவர் ரமணி அவர்கள் சவுத் இந்தியா விஸ்கோஸ் கம்பெனிகளைப் பற்றி இங்கே சொல்லி அதிலே பட்டை உரிக்கப்பட்ட மரத்தினுடைய விலைகளையும் குறிப்பிட்டு—அது ஏற்கெனவே 275 ரூபாயாக இருக்கிறது—அந்தக் குறைந்த விலைக்கு தருவது நியாயமா என்று எல்லாம் கேட்டார்கள். அவர் அந்தப் பிரச்சினையை இங்கே எழுப்புவதற்கு முன்னாலேயே இந்த அரசு இது குறித்துச் சிந்தித்து ஏற்கெனவே நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் 275 ரூபாய் டன் ஒன்றுக்கு என்று இருந்த அந்த விலையை 500 ரூபாய் என்ற அளவிலே நிர்ணயித்து 29-3-1989-ல் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மாற்றம் சுமார் 82 சதவீதம் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12:50)

நம்முடைய நண்பர் லத்தீப் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் நடைபெறுகின்ற அல்லது நடைபெற்ற, கடந்த காலத்தில் நடைபெற்ற சில முறைகேடுகளைப்பற்றியெல்லாம்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 5]

இங்கே எடுத்துச் சொன்னார். அந்த முறைகேடுகளை வரிசைப் படுத்த வேண்டுமேயானால் வேஸ்ட் பேப்பர் விற்றதிலே ஏற்பட்ட ஊழலிலிருந்து, சேலம் சௌடேஸ்வரி கல்லூரியிலே கையூட்டுப் பெற்றதாக உள்ள புகாரிலிருந்து, பரிட்சையிலே கொடுக்கப்படும் டம்மி நம்பர் கொடுத்து தன்னுடைய மக்கள் மூலம் -- மகன்கள் மூலமாக வெளிப்படுத்தி அதற்குப் பல்கலைக் கழக ஊழியரைப் பழிவாங்கியது உட்பட பல்வேறு விவகாரங்கள் அதிலே இருக்கின்றன. எனவேதான் சம்பந்தப்பட்டவர் அங்கிருந்து உடனடியாக மாற்றப்பட்டு இப்போது ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி ரிஜிஸ்ட்ராராக நியமிக்கப்பட்டு மேற் சொன்ன புகார்கள் எல்லாம் மிகத் தீவிரமாக விசாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த மன்றத்தைப் பொறுத்தவரை நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள முடியும்—ஆனால் ஏதோ மற்றவர்களை விட இது பெருமை வாய்ந்தது என்று நான் கூறிக்கொள்வதற்காக அல்ல—கழக ஆட்சி முன்பு நடைபெற்ற போதும் சரி, இப்போதும் மன்ற நிகழ்ச்சிகள் நீண்ட நாள் நடைபெறுகின்ற ஒரு மரபினை ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறோம். இப்போது கூட சபாநாயகருடைய அறைக்குச் சென்று அங்கு மாட்டப்பட்டு இருக்கின்ற அந்த பலகையைப் பார்த்தால், 52-57 ஆகிய இந்த 5 ஆண்டுகளில் 9 கூட்டத் தொடர்கள் நடைபெற்று 319 நாட்கள் அன்றைக்கு விவாதங்கள் நிகழ்த்தப் பட்டிருக்கின்றன. 57-லிருந்து 62 இந்த 5 ஆண்டுகளில் 10 கூட்டத் தொடர்கள் 305 நாட்கள். 62-67-ல் 9 கூட்டத் தொடர் 252 நாட்கள். 67-71-ல் 9 கூட்டத் தொடர் 199 நாட்கள். 71-லிருந்து 76 வரை 14 கூட்டத் தொடர் 326 நாட்கள். அந்தப் பலகையிலே உள்ளதிலேயே இதுதான் அதிகமான கணக்கு. 77-80-ல் 6 கூட்டத் தொடர் 176 நாட்கள். 80-84-ல் 9 கூட்டத் தொடர் 304 நாட்கள். 85 முதல் 88, வரை 6 கூட்டத் தொடர் 175 நாட்கள். எனவே விரிவாக விவாதிக்க வேண்டும், விளக்கமாகப் பேச வேண்டும், நாட்கள் அதிகமானாலும் பரவாயில்லை, கூட்டத் தொடர் அதிகமானாலும் பரவாயில்லை என்ற எண்ணத்தோடு அன்றும் சரி, இன்றும் சரி கழக அரசு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய மேலான கருத்துக்களைக் கேட்கவும், அந்தக் கருத்துக்களின் அடிப்படையிலே திருத்தங்களைச் செய்து கொள்ளவும், நிர்வாகத்தைச் செம்மை படுத்திக்கொள்ளவும் தயாராக இருக்கிறது, முன்பும் இருந்தது என்பதை எடுத்துக் காட்டத்தான் இந்த கணக்கினை உங்கள் முன்னால் நான் எடுத்துச் சொன்னேன். கழக ஆட்சி இப்பொழுது தொடங்கிய பிறகு என்னென்ன செயல்பாடுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் நான் இங்கே விரிவாக மீண்டும் ஒரு முறை கூற விரும்பவில்லை. ஏனென்றால் நிதி நிலை அறிக்கையிலும், தொடர்ந்து பல்வேறு மானியக் கோரிக்கைகளிலும் இதைப் பற்றி நாம் விரிவாகக் கூறியிருக்கின்றோம். சூறிப்பாக இன்றைக்கு நடைபெற்ற விவாதத்திலே கூட மிக அதிகமாகப் பேசப்பட்ட பிரச்சினை வறட்சி நிவாரணப்

1989 மே 5]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பிரச்சினையாகும். இந்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தை அவை முன்னால் வைத்த நேரத்தில் மாநிலத்திலே நிலவ் வருகின்ற வறட்சியைப் பற்றி நான் குறிப்பிட்டு துயர் துடைப்புப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்காக உடனடியாக மத்திய அரசிலிருந்து 25 கோடி ரூபாய் நிதி உதவி கோரியிருப்பதாக அறிவித்தேன். உடனடியாக முதல் கட்டமாக என்று அது அறிவிக்கப்பட்டது. 25 கோடி ரூபாய் போதுமா என்று கேட்டபோது கூட முதல் கட்டமாகக் கேட்டிருக்கிறோம், உடனடியாகக் கேட்டிருக்கிறோம் என்று நான் விளக்கம் அளித்திருக்கிறேன். பிறகு 16-4-1989 அன்று நடைபெற்ற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுடைய மகாநாட்டில் வறட்சி நிலைமைகளைப் பற்றியும் எப்படியெல்லாம் நிவாரணங்களை அளிக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் மிக விரிவாக நாங்கள் ஆராய்ந்தோம். 170 வருவாய் வட்டங்களில்-ரெவின்யூ-டாலுக்ஸ் 135 வருவாய் வட்டங்கள், மாநிலத்திலே உள்ள 17,275 கிராமங்களில் 9,438 கிராமங்கள்—170 வருவாய் வட்டங்களில், 135 வருவாய் வட்டங்களிலும் மாநிலத்திலே உள்ள 17,275 கிராமங்களில் 9,438 கிராமங்களிலும் இந்தப் பாதிப்பு, வறட்சியின் பாதிப்பு இருப்பதாக அன்றைக்கு எங்களுக்குத் தகவல்கள் தரப்பட்டன. அதன் அடிப்படையில் ஏற்கெனவே 12 கோடியே 50 இலட்சம் ரூபாய் செலவிலே அனுமதிக்கப்பட்ட குடிநீர் ஆய்வுகளைக் கிணறுகள் தவிர, 11 கோடியே 32 இலட்சம் ரூபாய் செலவிலே வேறு குடிநீர் நிவாரணத் திட்டங்களும் உடனடியாகத் துவக்கப்பட வேண்டும் என்று ஆணையிடப்பட்டது. அது போக, வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டோருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்காக அன்றைக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுடைய மாநாட்டிலேயே 15 கோடி ரூபாய் செலவிலே புதிய பணிகள் தொடங்கப்பட வேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு அந்தப் பணமும், அந்த மாவட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டது.

அதன் பின்னர்—இங்கே கேட்டார்கள், உதும்சந்த் கேட்டார்—இந்த வறட்சி பற்றி புள்ளி விவரங்கள் எடுத்தீர்களா? விவரங்கள் தயாரித்தீர்களா? மத்திய அரசிற்கு அனுப்பினீர்களா? மத்திய அரசிடத்திலே தொடர்பு கொண்டிருக்கிறீர்களா என்று எல்லாம் கேட்டார். இப்படிக் கேள்விகள் கேட்கப்பட வேண்டும். அப்படிக் கேட்டால்தான்,

“இடிப்பாறை இல்லாத ஏமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்”

என்ற வள்ளுவருடைய வாய்மொழிக்கொப்ப என்னதான் நல்ல அரசாக இருந்தாலும் கூட, இடித்துச் சொல்கின்றவர்கள் இருக்க வேண்டும். அந்த வகையிலே இந்தக் கேள்விகளுக்கு எல்லாம் நான் தருகின்ற பதில் இதுதான். வறட்சி நிவாரண ஆணையர்

மற்றும் துறைத் தலைவர்கள் ஆகியோர் கலந்து ஒரு பூர்வாங்கமான வறட்சி நிவாரணத் திட்டம் இப்போது தயாரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

இந்தத் திட்டத்தின்படி மாவட்டங்களிலேயுள்ள குடிநீர்த் திட்டங்களுக்காக, 148 கோடியே 29 இலட்சம் ரூபாய் தேவைப்படுகிறது என்றும், சென்னை, மதுரை மற்றும் கோவை மாநகராட்சிகளின் குடிநீர்த் திட்டங்களுக்காக 14 கோடியே 40 இலட்சம் ரூபாய் தேவைப்படுகிறது என்றும், வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்களுக்காக 36 கோடியே 99 இலட்சம் ரூபாய் தேவைப்படுகிறது என்றும், விவசாயிகளுக்கு மானியம் வழங்க, இந்த வறட்சி நிவாரணத்திற்கு சிறப்பு மானியம் வழங்க, 14 கோடியே 15 இலட்சம் ரூபாய் தேவைப்படுகிறது என்றும், குழந்தைகளுக்கும், தாய்மார்களுக்கும் ஏற்கெனவே உள்ள சத்துணவுத் திட்டம் அன்னியில், சிறப்பு சத்துணவு வழங்க 4 கோடியே 75 இலட்சம் ரூபாய் தேவைப்படுகிறது என்றும், பொதுச் சுகாதாரப் பணிகளுக்கு 2 கோடியே 50 இலட்சம் தேவைப்படுகிறது என்றும், கால்நடைகளுக்கு நிவாரணம் வழங்க 92 இலட்சம் ரூபாய் உடனடியாகத் தேவைப்படுகிறது என்றும், ஆக மொத்தம் 222 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு, மத்திய அரசின் நிதியுதவியும், மாநில அரசின் பங்கும் சேர்ந்து அந்த நிவாரணப் பணிகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டு, அந்தத் திட்டத்தை நேற்றைய தினம் கூடிய அமைச்சரவைக் கூட்டத்திலே நீண்ட நேரம் விவாதித்து, அந்தத் திட்ட அறிக்கையை, 222 கோடி ரூபாய்க்கான திட்ட அறிக்கையை மத்திய அரசாங்கத்திடத்திலே நேராகக் கொண்டு போய்த் தருவதற்காக நம்முடைய தலைமைச் செயலாளர் இன்று காலையிலே டெல்லிக்குச் சென்றிருக்கிறார் என்ற செய்தியை இந்த மாமன்றத்திற்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

கூடுமானால், ஏற்கெனவே நேற்றைக்குச் சென்று இருக்கிற நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களும், தொடர்புடைய அமைச்சர்களைச் சந்தித்து இந்தத் திட்டம் பற்றி அவர்களிடத்திலே கலந்து பேசி விட்டு வரக்கூடும் என்றும் நான் நம்புகின்றேன். அது மாத்திரமல்ல, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுடைய கூட்டத்திலே சொல்லப்பட்ட ஒரு பெரிய குறைபாடு—அந்த “ரிக்ஸ்” வாடகைகள் மிக அதிகமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது, கடந்த காலத்திலே அதிகமான வாடகை தந்ததன் மூலமாக, ஏராளமான செலவு, இந்தக் கிணறுகளை, ஆழ்துளைக் கிணறுகளைத் தோண்டுவதிலே ஏற்படுகிறது என்று எடுத்துரைத்ததன் காரணமாக அன்றைக்கே நாங்கள் ஒரு முடிவு எடுத்து, தலைமைச் செயலாளர், அந்த “ரிக்ஸ்” ஒனர்ஸ்—அவர்களை எல்லாம் அழைத்து, இந்த வாடகையை ஓரளவிற்குக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று கூறியதற்கு ஒப்ப, அவர், அவர்களை எல்லாம் அழைத்துப் பேசினார்.

1989 மே 8] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

முதலிலே கோரப்பட்ட ஒப்பந்தப் புள்ளிகள், குறைந்தபட்ச ஒப்பந்தப் புள்ளிகளாக, ஆறரை அங்குல விட்டமுள்ள 146 மில்லி மீட்டர் அகலத்திற்குக் குறையாத ஆழ்துளை போட மீட்டர் ஒன்றிற்கு 160 ரூபாய் என்றும், நாலரை அங்குல விட்டமுள்ள ஆழ்துளை போட மீட்டர் ஒன்றிற்கு 120 ரூபாய் என்றும், குறைந்தபட்ச ஒப்பந்தப் புள்ளிகள் தரப்பட்டன. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்தில் இந்தத் தொகை மிக அதிகம் என்று கருதி, அவசர நிலையைக் கருதி அவர்கள் அதிகமாகக் கேட்டிருக்கக் கூடும் என்று சொன்ன கருத்தின் அடிப்படையில் தலைமைச் செயலாளர் பேசியதன் விளைவாக, ஆறரை அங்குல விட்டமுள்ள ஆழ்துளை போட மீட்டர் ஒன்றிற்கு 160 ரூபாயில் இருந்து 140 ரூபாயாகக் குறைத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே, நாலரை அங்குல விட்டமுள்ள ஆழ்துளை போட ஒரு மீட்டருக்கு 120 ரூபாயிலிருந்து

(பிற்பகல் 1-00)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவையின் அனுமதி யோடு அலுவல் நேரம் சிறிது நீட்டிக்கப்பெறுகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 120 ரூபாயிலிருந்து 100 ரூபாய் என்று குறைக்கப்படுகிறது. இதன் மூலம் அரசுக்கு கிட்டத்தட்ட 12.5 சதவீதம் முதல் 16.5 சதவீதம் வரை லாபம் கிடைக்கும் என்பதையும் இந்த மாமன்றத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய நண்பர் லத்திப் அவர்கள் இங்கே பேசும்போது சொன்னார்கள், பஞ்சாயத்துக்களை வலுப்படுத்துவது என்ற பெயரால் மாநில உரிமைகள் பறிக்கப்படுகின்றன என்ற கருத்தை மிக வேகமாக அவர்கள் இங்கே எடுத்துரைத்தார்கள். அது குறித்து இன்றைக்கு டெல்லியில் நடைபெறுகின்ற மாநாட்டில் மாநில முதலமைச்சர்கள், மாநில முதலமைச்சர்கள் சார்பில் சென்று இருக்கின்ற பிரதிநிதிகள் கருத்துக்களை எடுத்துக்கூற இருக்கின்றார்கள். நாம் ஏற்கனவே மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் தேவை என்று கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறோம். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் எந்த அளவுக்கு தேவை? எப்படி எப்படி அவைகளை வகுத்துக் கொடுக்கலாம் என்பதற்காகத்தான் சர்க்காரியா கமிஷன் மத்திய மாநில உறுவகளைப் பற்றி ஆராய்ந்து, பரிந்துரை செய்ய அமைக்கப்பட்டு, அதனுடைய பரிந்துரைகளும் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. அதற்கிடையே மாநிலங்கள் அதிகாரம் கேட்கின்ற இந்த கால கட்டத்தில் இருக்கின்ற அதிகாரங்கள் ஒவ்வொன்றாக எடுக்கப்படுகின்ற ஒரு நிலைமையும் இருக்கின்றது. எனவே ஒவ்வொரு மாநிலமும் அது காங்கிரஸ் கட்சி ஆளுகிற மாநிலமோ; அல்லாத மாநிலமோ எந்த மாநிலமாக இருந்தாலும் மாநில உரிமைகளுக்காக அவர்கள் குரல்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 5]

கொடுத்தே தீர வேண்டும். கடந்த 2 மாதங்களுக்கு முன்பு டெல்லியில் நடைபெற்ற முதலமைச்சர்களுடைய மாநாட்டிலே கூட, காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த மாநில முதலமைச்சர்களே கூட அன்றைக்கு அந்தக் கூட்டத்தில் தங்கள் மாநில உரிமை களுக்காகக் குரல் கொடுத்த காட்சியை என்னால் காண முடிந்தது. இந்த வரிகளைப் பற்றி விவாதம் எழுந்த போது எப்படி காங்கிரஸ் அல்லாத முதலமைச்சர்கள் குரல் கொடுத்தார்களோ அதைப் போல் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த முதலமைச்சர்களும் அங்கே குரல் கொடுத்து இருக்கின்றார்கள்.

பண்டித ஜவகர்லால் நேருவினுடைய பெயரால் ஜவகர் திட்டம் என்று ஒன்றை ஆரம்பிக்கும்போது, அதிலே முக்கிய குறிக்கோளாக ஊராட்சிகளை, உள்ளாட்சிகளை எல்லாம் கலைத்துவிடக் கூடாது என்று நம்முடைய பிரதமர், அன்பிற்குரிய ராஜீவ் அவர்கள் சொல்லுகிற நேரத்தில் உள்ளாட்சிகளைக் கலைத்துவிடுவதை விட, மாநில ஆட்சிகளையே கலைத்துவிடுகின்ற காரியங்கள் இன்றைக்கு வெகு வேகமாக நடைபெறுகிறதே என்று நம்மால் எண்ணாமல் இருக்க முடியவில்லை. நான் இதை விரிவான அரசியல் விவாதத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால், இதனால் இந்த மாநிலத்திற்கு பொருளாதார துறையில் ஏற்பட்டு இருக்கிற இழப்பு என்ன என்பதை, இந்த மன்றத்திற்கு எடுத்துக் காட்ட வேண்டியது என்னுடைய கடமை ஆகும். கடந்த ஆண்டு வரை இருந்த வந்த என். ஆர். ஈ. பி. அதாவது தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டம், மற்றும் ஒன்று, ஆர். எல். இ. ஐ. பி. ஊரக நிலமற்றோர் வேலைவாய்ப்பு உத்தரவாதத் திட்டம். இந்த 2 திட்டங்கள். இதற்குப் பதிலாக இப்போது மத்திய அரசு ஜவகர் திட்டம் அல்லது ஜவகர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் என்ற பெயரால் ஒரு திட்டத்தை அறிவித்து, இந்த ஆண்டு முதல் செயல்படும் என்று கூறுகிறார்கள். தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தில் மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் செலவிலே சம்பங்கு. ஊரக நிலமற்றோர் வேலை வாய்ப்பு உத்தரவாதத் திட்டமானது மத்திய அரசே முழுமையாக செலவினை ஏற்று மாநில அரசு செயல்படுத்தி வரும் திட்டம் ஆகும். நடப்பு ஆண்டில் அறிவித்து இருக்கின்ற ஜவகர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்திற்கு என்கிறபடி பணம் திரட்டப்படுகிறது என்பதை உறுப்பினர்கள் மிக கவனமாகத் தெரிந்து கொண்டாக வேண்டும். இப்போது ஒரு சர்-சார்ஜ் போட்டு இருக்கிறார்கள். வருமான வரியிலே சர்-சார்ஜ், இன்கம் டாக்ஸ் சர்-சார்ஜ், இன்கம் டாக்ஸ் அதை அதிகப்படுத்தினால் இன்கம் டாக்ஸ்-ஐ, வருமான வரியை அதிகப்படுத்த அதிகப்படுத்த அதிலே வருகின்ற பங்குத் தொகை நேரடியாக மாநிலங்களுக்கு கிடைக்கும். அப்படி வருமான வரியை அதிகப்படுத்தாமல் வருமான வரிக்கு கூடுதல் வரி சர்-சார்ஜ் என்று போட்டுவிட்டால், அந்த சர்-சார்ஜ் மூலமாக வருகின்ற தொகையிலே எள்ளளவு பங்கும் மாநிலங்களுக்கு கிடைக்காது. வருமான வரியை உயர்த்தினால்தான் மாநிலங்களுக்கு

1989 மே 5] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பங்கு கிடைக்கும். 10 சதவீதம் என்பதை 15 சதவீதம் என்று உயர்த்தினால், 15 சதவீதத்திலே மாநிலங்களுக்குப் பங்கு கிடைக்கும். அப்படி உயர்த்தாமல் 10 சதவீதத்திற்கு சர்-சார்ஜ் என்று போட்டால், அந்த சர்-சார்ஜ், அந்த கூடுதல் வரி மத்திய அரசுக்கு மாத்திரம்தான் கிடைக்கும். மாநில அரசுக்கு நிச்சயமாகக் கிடைக்காது. அந்தத் தந்திரத்தை வெகுவாக கையாண்டு வருமான வரிக்கு ஒரு சர்-சார்ஜ் போட்டு அதன் மூலமாக மத்திய அரசுக்கு 500 கோடி ரூபாய் இப்போது அதிகமாக கிடைக்கிறது. அந்த 500 கோடி ரூபாயைத்தான் ஜவகர் திட்டத்திலே இணைத்து இருக்கிறார்கள். அந்த ஜவகர் திட்டத்திலே சேருகிற அந்த 500 கோடி ரூபாயில் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு கிடைக்கவேண்டிய பங்கு கிடைக்கிறதா? இல்லை. மன்னிக்க வேண்டும். சென்ற ஆண்டு கிடைத்த அளவு பங்காவது கிடைக்கிறதா? அதுவுமில்லை. அதற்கு நான் தருகின்ற விவரம், நடப்பாண்டில் தமிழ்நாட்டிற்கு மத்திய அரசின் பங்காக கிடைக்க இருப்பது, மத்திய அரசின் பங்காக மாத்திரம், மாநில அரசின் பங்கை நான் சொல்லவில்லை, மத்திய அரசின் பங்காக மாத்திரம் கிடைக்க இருப்பது 106.62 கோடி ரூபாய். கடந்த ஆண்டு தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் மற்றும் ஊரக நிலமற்றோர் வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் ஆகிய இரண்டு திட்டங்களின் பெயரால் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டது 98.94 கோடி ரூபாய். கடந்த ஆண்டு மத்திய அரசின் திருத்திய மதிப்பீட்டில் இரண்டு திட்டங்களுக்காக நாடு முழுதும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 1,258.43 கோடி. இதில் தமிழ்நாட்டினுடைய பங்கு, கடந்த ஆண்டு 7.86 சதவீதமாகும். கடந்த ஆண்டு நாடு முழுதும் ஒதுக்கப்பட்ட 1,258 கோடியில் தமிழ்நாட்டினுடைய பங்கு 7.86 சதவீதமாக இருந்தது. ஆனால் நடப்பாண்டில் மத்திய அரசின் பங்காக ஒதுக்கப்படுவது 1,711 கோடியாகும். இதிலே தமிழ்நாட்டின் பங்கு 6.23 சதவீதம். இதை மறந்து விடக் கூடாது. கடந்த ஆண்டு 7.86 சதவீதமாகக் கிடைத்த நம்முடைய பங்கு இந்த ஆண்டு 6.23 சதவீதமாகக் கிடைக்கிறது. அதாவது 106 கோடி ரூபாய். தொகையைப் பார்த்தால் 98, 106 என்று; 8 கோடி அதிகமாகத் தெரியலாம். ஆனால் 7.86 -லே யிருந்து 6.23 தான் கிடைக்கிறது, ஒதுக்கப்பட்ட தொகையிலே விகிதாசாரம் பார்த்தால். கடந்த ஆண்டைப் போல 7.86 சதவீதம் அளவிற்கு அதே போல ஒதுக்கியிருந்தால் 134.5 கோடியாக இந்த ஆண்டு நமக்கு மத்திய அரசின் பங்கு கிடைத்து இருக்க வேண்டும். ஆனால் கிடைக்கவில்லை. எனவே, 27.94 கோடி ரூபாய் நமக்குக் கூடுதலாகக் கிடைத்து இருக்கவேண்டிய பங்கு, கிடைக்கவில்லை. அந்த 27.94 கோடி ரூபாய் கிடைத்திருக்குமேயானால், இந்த வறட்சியான நேரத்தில் இந்த மாநிலத்திற்கு எவ்வளவோ பயனுடையதாக அது இருந்திருக்கும் என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்கு நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் தரப்படவேண்டுமென்பதிலே எந்த விதமான மாற்றுக் கருத்தோ, மறுப்புக் கருத்தோ நமக்கு என்றைக்கும் இருந்ததில்லை. ஆனால், இந்தத் தொகையை நேரடியாக டெல்லியிலேயிருந்து இங்கேயிருக்கிற சின்னஞ்சிறு கிராமங்களுக்கு அவர்கள்தான் அனுப்புவார்கள். இது முறைதானா என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். முன்பே, இந்தத் திட்டங்கள் என்கின்ற பெயரால் மத்திய அரசு இத்தகைய நிதிகளை ஒதுக்காமல், பஞ்சாயத்துக்களுக்கு என்று, நகராட்சிகளுக்கு என்று அல்லது வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்களுக்கென்று மாநில அரசை நம்பி அதனுடைய கையிலேதான் பணத்தைத் தரவேண்டும். மாநில அரசுதான் இந்தக் காரியங்களுக்கு அதை ஒதுக்கவேண்டும். அதற்கு மாறாக, இரண்டு திட்டங்கள் இதுவரையிலே இருந்தன. — இப்போது திட்டங்களை ஒன்றாக இணைத்து ஜவகர் திட்டம் என்கின்ற பெயரால், பண்டித ஜவகர் அவர்கள் எந்த ஜனநாயகத்திற்காக அன்றைக்கு குரல் கொடுத்தார்களோ, அந்த ஜனநாயகத்திற்கு முற்றிலும் விரோதமாக, நாங்களே நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்கிறோம் என்றால், நான் கேட்க விரும்புகிறேன். டெல்லியிலேயிருந்து இங்கே நம்முடைய சின்ன ஊரிலே, குக்கிராமத்திலே இருக்கின்ற குப்பன், சுப்பன் இவர்களுடைய கண்ணீரைத் துடைக்க டெல்லியிலேயிருந்து கர்ச்சிப்பை நீட்டுவது இயன்ற காரியமா என்பதை எண்ணி பார்க்கவேண்டும்.

இந்தியாவிலே எத்தனையோ கிராமங்கள், குக்கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அந்தந்த மாநில அரசுகள் அதிகாரங்களைப் பரவலாக ஆக்கி, அதன் மூலமாக இந்தக் காரியங்களைச் செய்யும் பொழுது ஏற்படுகின்ற பலன், இதன் மூலமாக ஏற்படாது என்பது நம்முடைய கருத்து. அதுமாதிரமல்ல, இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக 2,100 கோடி ரூபாய் என்று காட்டப்படுகிறது, மாநில அரசுகள் தருகின்ற பங்களையும் சேர்த்து. ஆனால் ஒதுக்கப் படுவது, மத்திய அரசின் சார்பாக 1,500 கோடி தான். அது சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு ஏறத்தாழ 27 கோடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட தொகை நமக்குக் குறைகின்ற அளவிற்குத் தான்.

மத்திய நிதி, மத்திய நிதி என்றால் என்ன? நாம் எண்ணிக் கொண்டு இருக்கிறோம், ஏதோ டெல்லியிலே வசூலித்து, சென்னைக்கு, கல்கத்தாவிற்கு, பம்பாய்க்கு, ஐதராபாத்துக்கு, பெங்களூருக்கு இங்கேயெல்லாம் அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று; அல்ல. நாமெல்லாம் தருகின்ற வரிப் பணத்தை அங்கே சேகரித்து பிறகு அனுப்பி வைக்கிறார்கள். அவ்வளவு தான். மத்திய நிதி, மத்திய நிதி என்றால் நம் நம்முடைய நிதிதான். அவர்கள் வாங்கி நமக்குத் திருப்பி அனுப்புகிறார்கள்,

1989 மே 5]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அதை விட்டுவிட்டு மத்திய நிதி, மத்திய நிதி எட்டி அவர்கள் ஏதோ தந்துவிடுவது அல்ல. நான் இதைக் கூறுகின்ற காரணத்தால் மத்திய நிர்வாகமே கூடாது என்று சொல்லுகின்றவன் அல்ல. ஆனால் மாநிலங்கள் அதிக அதிகாரத்தைப் பெற்று, அதைப் போலவே அப்படிப் பெறுகின்ற காரணத்தால் மத்திய அரசு வலுப் பெற்று இருக்க வேண்டும் என்கின்ற மாநில சுயாட்சிக் கொள்கைக்கு நேர் மாறான காரியங்கள் நடப்பது கூடாது அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்கின்ற கருத்தைத்தான் இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் இவ்வளவு இடையூறுகளுக்கு ஊடேயும் கூட தொழில் துறை மானியத்திலே நான் பேசும்போது 236.8 கோடி ரூபாய்க்கான பத்து புதிய தொழிற்சாலைகளைப் பற்றி விளக்கம் அளித்திருக்கிறேன். ஒரு வாரப் பத்திரிகையிலே கூட திட்டங்கள் என்று ஏதோ இந்த அரசு ஏழை எளிய மக்களுக்கு, ரிக்காக்காரர்களுக்கு, ஆட்டோ ரிக்கா ஓட்டுகின்றவர்களுக்கு மாத்திரம் எம்.ஜி.ஆரைப் போலவே உதவிகளைச் செய்துவிட்டு பெரிய

தொழிற்சாலைகளை நிறுவாமலே விட்டுவிடப் போகிறதா என்ற ஒரு கேள்வியை எழுப்பியிருக்கிறது. ஒருவேளை நான் தொழில் மானியத்திலே பேசுவதற்கு முன்பு எழுதப்பட்ட தலையங்கமாக அது இருக்கலாம்.

நான் தொழில் துறை மானியத்திலே பேசும்போது இத்தனைப் பெரும் தொழிற்சாலைகளுக்கான திட்டங்கள் இந்த அரசால் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை, சற்றொப்ப 236 கோடி ரூபாய்க்கான திட்டங்களை அறிவித்திருக்கிறேன். அது அன்னியில் இந்த ஆண்டு டிட்கோ மூலமாக கூட்டுத் துறையிலே மேலும் 224 கோடி ரூபாய்க்கான முதலீட்டில் 5 புதிய தொழிற்சாலைகள் தொடங்கப்பட இருக்கின்றன என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதை அன்றைக்குத் தெரிவிக்காததற்குக் காரணம் இது முற்றாக முடிவடையாத சூழ்நிலை இருந்த காரணத்தால் அன்றைக்குத் தெரிவிக்கவில்லை. இன்றைக்கு நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கெனவே தெரிவித்திருக்கிற 236 கோடி ரூபாய்க்கான 10 புதிய தொழிற்சாலைகள், அவைகளை ஒட்டி மேலும் 5 புதிய தொழிற்சாலைகள் டிட்கோ மூலமாக கூட்டுத் துறையில் 224 கோடி ரூபாயிலே தொடங்கப்பட இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதிலே, பாதுகாப்புத் துறைக்கு தேவையான டங்ஸ்டன் மெட்டல் பௌடர் இன்றைக்கு வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகிறது. அது இந்தியாவிலே வேறு எங்கும் உற்பத்தி செய்யப்படவில்லை. நீண்ட நாளாகவே பாதுகாப்புத் துறையில் இப்படி ஒரு தொழிற்சாலை அமைக்கும் முயற்சி இருந்து வந்தது. இந்த முயற்சியிலே ஈடுபடும்படி சில மாநில அரசுகளுக்கு மத்திய அரசு ஆலோசனை கூறியது. அதன் அடிப்படையில் தமிழ்நாடு டிட்கோ நிறுவனமும் தென் கொரியாவிலுள்ள கொரியன் மெட்டல் டங்ஸ்டன் கம்பெனியும் செய்து கொண்ட தொழில் நுட்ப ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் இப்போது தமிழ்நாட்டில் 45 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் டங்ஸ்டன் மெட்டல் பௌடர் உற்பத்தித் தொழிற்சாலை இந்த ஆண்டு தொடங்கப்படும். அது அநேகமாக சிதம்பரனார் மாவட்டத்தில் அல்லது திருச்சி மாவட்டத்தில் தொடங்கப்படும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

மேலும், சிதம்பரனார் மாவட்டத்தில் திருச்செந்தூருக்கு அருகில் குதிரைமொழித்தேரியில் இலுமனைட் என்ற மணலிலிருந்து டைட்டானியம் டையாக்சைடு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஆண்டாண்டு காலமாகக் குவிந்து கிடக்கும் இயற்கைச் செல்வம் இலுமனைட் என்ற மணலிலிருந்து தொழிற் நுண்ணறிவால் டைட்டானியம் டையாக்சைடு என்ற பொருளைப் பிரித்தெடுத்து அதை மூலப் பொருளாகக் கொண்டு வண்ணங்களைத் தயாரிக்கலாம். இப்போது டைட்டானியம் டையாக்சைடு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை இந்தியாவிலேயே இல்லை. இதற்கான தொழில் நுண்ணறிவை பின்லாந்து நாட்டிலே உள்ள கெனிரா என்ற நிறுவனத்திடமிருந்தும் இங்கிலாந்திலே உள்ள டையாக்சைடு நிறுவனத்திடமிருந்தும் டிட்கோ பெறுகிறது. இந்த இரண்டு தொழில் நுண்ணறிவில் எது நம்முடைய தேவைக்குச் சிறந்ததாக கருதப்படுகிறதோ அதைத் தேர்ந்தெடுத்து அந்த நிறுவனத்துடன் இணைந்து கூட்டுத் துறையிலே தொழிற்சாலை நிறுவப்படும். இதற்கு 140 கோடி ரூபாய் மூலதனம், இந்த ஆண்டிலே பணிகள் தொடங்கும் என்பதையும் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

தொடர்ந்து இலுமனைட் தொழிற்சாலை தமிழ்நாட்டின் தென் பகுதியிலுள்ள கடற்கரை ஓரங்களில் அபூர்வமாகக் கிடைக்கக் கூடிய மணலிலிருந்து இலுமனைட் என்ற பொருளைப் பிரித்து எடுப்பதற்கு ஒரு தொழிற்சாலை நிறுவப்பட வேண்டும் என்பது நீண்ட நாள் திட்டம். இந்த விருப்பத்தை நிறைவு செய்கின்ற வகையில் மத்திய அரசின் 'இந்தியன் ரேர் எர்த்' என்ற நிறுவனமும் டிட்கோவும் சேர்ந்து கூட்டுத் துறையில் 20 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் இந்தத் தொழிற்சாலையை இந்த ஆண்டு திருச்செந்தூர் தாலுகாவில் நிறுவ

1989 மே 5]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

மாக்னசைட் தொழிற்சாலை 9 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் உருவாகிறது. கெனக்டர் என்ற தொழிற்சாலை 10 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் நிறைவேற்றுவதற்கு தொழில் நுண்ணறிவு ஒப்பந்தம் கையெழுத்தாகி இருக்கிறது. இந்த இரண்டு தொழிற்சாலைகளும் இந்த ஆண்டிலே தொடங்குவதற்கு அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தப் புதிய 5 திட்டங்களுக்கு மொத்த மூலதனம் 224 கோடி ரூபாய். தொழில் துறை மானியத்தில் அறிவிக்கப்பட்ட திட்டங்களுக்கு முதலீடு 236 கோடி ரூபாய். ஆக மொத்தம் 460 கோடி ரூபாய்க்கான தொழில் திட்டங்களுக்கான அறிவிப்புகளை அன்றும், இன்றும் இந்த மன்றத்தில் நான் மிகுந்த மன நிறைவோடு வைத்திருக்கிறேன்.

அதன்மீது மத்திய அரசினுடைய பொதுத் துறை நிறுவனமான மின்னணுவியல் தொழில் மற்றும் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி நிறுவனம் மூலமாக வீடியோ கேஸ்ட் ரிக்கார்டர்கள், வீடியோ கேஸ்ட் ப்ளேயர்கள் தயாரிக்கிற ஒரு பெரிய தொழில்—டோகியோ என்ற ஜப்பானிய கம்பெனியினுடைய தொழில் நுட்ப உதவியோடு 10 இலட்சம் வீடியோ கேஸ்ட் ரிக்கார்டர்கள் மற்றும் வீடியோ கேஸ்ட் ப்ளேயர்கள் தயாரிக்கும் திட்டம்— இந்தத் திட்டத்தின் உத்தேச மதிப்பீடு 55 கோடி ரூபாயாகும். தமிழகத்தில் சென்னைக்கருகே இந்தத் தொழிற்சாலையை அமைக்க தமிழக அரசு மத்திய அரசிடம் தீவிரமாக முயன்று வருகிறது. இதற்காகத் தேவைப்படும் நிலம் 30 ஏக்கர். நேற்றையதினம் அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் அந்தத் தொழிற்சாலைக்காக 30 ஏக்கர் நிலத்தை வழங்குவது என்றும், மறைமலைநகரிலோ, காக்கனூரிலோ, செம்பரம்பாக்கத்திலோ ஒரு இடத்தைத் தருவது என்றும் மின்னணுவியல் தொழில் மற்றும் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி நிறுவனம் இதில் எதை விரும்புகிறதோ அதைத் தருவது என்றும் அக்கூட்டத்தில் முடிவெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தத் தொழிற்சாலை தமிழகத்தில் நிறுவப்படுமேயானால் 1,500 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப் பயன்படும். அந்த இடத்தைச் சுற்றிப் பல துணைத் தொழில்கள் ஏற்படுவதற்கு ஏதுவாகவும் அமையும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தமிழகத்திலே மத்திய அரசினுடைய முதல் பெரிய மின்னணுவியல் தொழிலாக இது அமையும் என்பதையும் நான் பூரிப்போடு இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதற்கிடையே மெட்டல் பாக்கைத் திறந்திருக்கிற இனிய செய்தி இங்கே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய நண்பர் திரு. பூவராகன் அவர்கள், அவர்களுடைய தொகுதியிலே உள்ள

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 5]

விருத்தாசலம் செராமிக்ஸ் பற்றி அன்றும் பேசினார். இன்றும் பேசி இருக்கிறார். விருத்தாசலத்தில் செராமிக்ஸின் இரண்டு யூனிட்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று செராமிக்ஸ் தொழிற்சாலை. இன்னொன்று மெருகூட்டிய மண்ணால் செய்யக்கூடிய குழாய்த் தொழிற்சாலை. இதிலே பணிபுரிந்த தொழிலாளர்களுக்குப் பணிக் கொடை மற்றும் ஊதியங்கள் கொடுக்கப்பட்டு அவர்கள் விலக்கப்பட்டு விட்டார்கள். செராமிக்ஸ் தொழிற்சாலைக் கட்டிடம் 24 சிறு தொழில் கூடங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு சிறு தொழில் தொடங்குவதற்கு அளிக்கப்படலாம் என்று ஒரு கருத்து உள்ளது. இந்தச் சிறு தொழிற் கூடங்கள் பீங்கான் உற்பத்தி செய்யும் கூடங்களாக அமையும். இந்த இடத்தில் முன்பு செராமிக்ஸ் தொழிற்சாலையில் வேலைபார்த்த நபர்களின் எண்ணிக்கையை விட அதிகமான பேர் வேலைவாய்ப்பைப் பெறுவார்கள் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மெருகூட்டிய மண்ணால் குழாய் செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலையை மீண்டும் தொடங்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும். இதற்கான ஆணை இரண்டொரு நாளில் பிறப்பிக்கப்படும் என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே நம்முடைய நண்பர் பூவராகன் அவர்களும் சொன்னார்கள்; மற்றவர்களும் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். கிட்டத்தட்ட இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற 98, 99 நாட்களில் முதலில் பொறுப்பேற்கும்போது மிகுந்த கவலையோடு கோட்டைக்குள்ளே நுழைந்த நாங்கள், காலியான கருவூலமும், களஞ்சியமும் என்ற நிலையில் நுழைந்த நாங்கள் இன்றைக்கு எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளின் காரணமாக ஐ.எம்.எப்.எஸ். மூலம் ஆண்டு ஒன்றுக்குக் கூடுதல் வருவாய் 130 கோடி ரூபாய் கிடைக்கும் என்று ஒரு நிலையை உருவாக்கி இருக்கிறோம். ஒரு மிருகக் காட்சிசாலை இடம், 40 கோடி ரூபாய் பெறுமானம் உள்ள ஒரு இடம் ஒன்றே முக்கால் கோடி ரூபாய்க்குக் கொடுக்கப்பட்டதை, இந்த அரசின் சொத்தை மீட்டுக் கொடுத்திருக்கிறோம். தண்டமுனி மோகன்ராவிடம் இருந்து மாமல்லபுரம், திருவிடந்தை, முட்டுக் காடு, வள்ளுவர் கோட்டம் ஆகிய பகுதிகளில் உள்ள 10 கோடி ரூபாய் பெறுமானம் உள்ள சொத்தை மீண்டும் அரசுக்கு மீட்டு இருக்கிறோம்.

டாமின் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, ஏற்பட்ட 10 கோடி ரூபாய் இழப்பை இனி ஏற்படாத அளவுக்கு-10 கோடி மட்டுமல்ல; மேலும் 20 கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கக்கூடிய அளவுக்கு அந்தத் தொழிலை வளர்ப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம்.

இதற்கிடையில் இன்னொரு செய்தியைச் சொல்லியாக வேண்டும். மால்கோ என்ற நிறுவனம் பற்றி உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். அந்த மால்கோ நிறுவனம் 1974 முதல் 1984 வரை

1989 மே 5]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

(பிற்பகல் 1-20)

தமிழ்நாடு மின் வாரியத்திற்குச் செலுத்த வேண்டிய கட்டணத்தைச் செலுத்தவில்லை. அந்தக் கட்டணத்தையும் அபராதக் கட்டணத்தையும் சேர்த்து வசூலிக்க வேண்டும் என்று அன்றைக்கு இருந்த அரசு முயற்சிகளை மேற்கொண்டது. கட்டாய முயற்சிகளை மேற்கொண்டது. ஆனால் அந்த நிறுவனம் மால்கோ நிறுவனம் அதை எதிர்த்து 1977-ல் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்கு தொடர்ந்தது. அந்த வழக்கு 1984-ல் முடிவுற்று உயர்நீதிமன்றம் தீர்ப்பு அளித்தது. என்ன தீர்ப்பு என்றால், 20 கோடி ரூபாய் அந்த நிறுவனம் மின்சார வாரியத்திற்கு அரசு சார்புடைய மின்சார வாரியத்திற்குத் தரவேண்டும் என்று கட்டாயப் படுத்தப்பட்டது, முறையாகக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டது, உரிய தொகை வரவேண்டுமென்பதற்காகக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டது. உடனே அந்த மால்கோ நிறுவனம் நீதிமன்றத்திற்கு சென்றது. நீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பு என்னவென்றால் 20 கோடி ரூபாயை மால்கோ நிறுவனம் கட்டவேண்டியதில்லை, அதற்குப் பதிலாக அரசாங்க சார்புடைய இந்த எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்ட், மின்சார வாரியம் மால்கோ நிறுவனத்திற்கு 42 கோடி ரூபாய் தரவேண்டும். இப்படி ஒரு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. 1984-ல், கேட்டு சென்றது ரூ. 20 கோடி, வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பு 20 கோடி ரூபாய் கூட கிடையாது அரசுக்கு. அரசுக்கும் கிடையாது. அதே போல மின்சார வாரியத்திற்கும் கிடையாது. அதற்கு மாறாக 42 கோடி ரூபாய் மால்கோவுக்கு, இந்த நிறுவனத்திற்குத் தரவேண்டும் என்று, அதாவது நம் மின்சார வாரியம் தரவேண்டுமென்று ஒரு தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டது. அதை எதிர்த்து அரசாங்கம், மின் வாரியம் இந்த இரண்டு பேர்களும், இரண்டு பார்ட்டிகளாக உச்ச நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றார்கள். சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்குச் சென்றார்கள். பழைய அரசு காலத்திலே நடந்ததைச் சொல்கிறேன். உச்ச நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றார்கள் மேல் முறையீட்டுக்கு. உச்ச நீதிமன்றத்தில் சென்று அப்பீல் செய்துகொண்ட அதே கால கட்டத்தில் மால்கோ நிறுவனத்தார் ஒரு ஸ்டே ஆர்டரையும் உச்ச நீதி மன்றத்திலே பெற்றுக்கொண்டார்கள். அப்படி. அங்கே வழக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போதே, 1988-ஆம் ஆண்டு, இதை தான் கவனிக்கவேண்டும், 5-12-1988 அன்று ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது, கடந்த கால ஆட்சியிலே. கடந்த கால ஆட்சி என்றால் 'அ.தி.மு.க.' ஆட்சி அல்ல. அதற்கும் அடுத்த ஆட்சியிலே, அது உங்களுக்குச் சந்தோஷமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்—ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. அந்த குழு ஒரு முடிவெடுத்தது. என்ன முடிவு என்றால், நாமும் மால்கோவிடம் 20 கோடி ரூபாய் கேட்க வேண்டாம், அவர்களுக்கும் நம்மிடத்திலே 42 கோடி ரூபாய் கேட்க வேண்டாம், வழக்குகளைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லி ஒரு முடிவெடுக்கப்பட்டது. அந்த முடிவினையொட்டி ஒரு அக்ரிமெண்ட், ஒரு ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தம் போல. (சிரிப்பு) சிரிக்கத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 5]

அந்த ஒப்பந்தம் என்றைக்கு கையெழுத்து ஆகிறது தெரியுமா? என்ன ஒப்பந்தம் தெரியுமா? அவர்களும் 42 கோடி கேட்கக் கூடாது, நாமும் 20 கோடி கேட்கக்கூடாது. நாம் சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே இருக்கின்ற அப்பீலை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்வோம் என்று மால்கோ நிறுவனத்திற்கு, இந்த ஜிராமகிருஷ்ணன் சார்பாக, இராமகிருஷ்ணன் யார் என்று தெரியும், மத்திய அமைச்சர் பிரபு அவர்களுடைய தந்தையார், அவர் சார்பாக ஒரு கையெழுத்து. அதைப்போல எலக்டிரிசிட்டி போர்டு சார்பாக ஒரு கையெழுத்துப் போடப்பட்டது. இது நடைபெற்றது என்றைக்குத் தெரியுமா? தமிழ் நாடு வாக்காளப் பெருமக்கள் எல்லாம் 21-ம் தேதி வாக்குச் சாவடிக்கு செல்கிறார்கள். 20-ஆம் தேதி அந்த ஒப்பந்தம் கையெழுத்தாகிறது. 21-ஆம் தேதி வரை காத்திருக்க யாராலும் இயலவில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற பாப்புலர் கவர்ன்மென்ட் வரட்டும், வரட்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்த நிலைமாரி இதிலே மாத்திரம் பாப்புலர் கவர்ன்மென்ட் பற்றிக் கவலைப்படாமல், 21-ஆம் தேதி வாக்குப்பதிவு என்றால், 20-ஆம் தேதி எலெக்டிரிசிட்டி போர்டு, இப்படிப் பட்ட ஒரு சமரசத்தை செய்து கொண்டு, அந்த மால்கோ நிறுவனத்தோடு கையெழுத்துப் போட்டுவிடுகிறார்கள். போட்டுவிட்ட பிறகு இப்போது நிலைமை என்ன? எல்லா பழிகளும் நம் தலையிலே தானே. நாம் வந்து விட்டோம். அவர்கள், அவர்களே வரப்போவதாக நினைத்து ஒப்பந்தம் எல்லாம் செய்துகொண்டார்கள். நாம் வந்து தொலைந்தோமா (சிரிப்பு) வந்தவுடனேயே மால்கோ நிறுவனம், அரசாங்கம் போட்டிருக்கின்ற வழக்குகளை வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்லி உச்ச நீதிமன்றத்திலே போய் வாபஸ் வாங்கக் கேட்டார்கள். இப்போது உச்ச நீதிமன்றம் எங்களைக் கேட்கிறது, நீங்கள் என்ன செய்யப்போகிறீர்கள்? அரசாங்கத்தினுடைய நிலை என்ன? நீங்கள் வழக்காடப்போகிறீர்களா அல்லது எலெக்டிரிசிட்டி போட்டிருக்கின்ற ஒப்பந்தத்தை நீங்கள் ஆதரிக்கிறீர்களா என்று? இதற்காகவே நேற்று அமைச்சரவை கூடி நாங்கள் முடிவு செய்திருக்கிறோம். என்னவானாலும் சரி, (மேகையைத் தட்டும் ஒலி) வழக்காடுவது என்று முடிவெடுத்திருக்கிறோம்.

உறுப்பினர் புலவர்கள் அவர்கள் சொன்னது போல ஒரு சல்லி காசு கூட வீண் அகாமல், விரையம் ஆகாமல் பார்த்துக் கொள்ளின்ற நிலைமையிலேதான் இந்த அரசு யாருக்கும் பயப்படாமல், இதனாலே என்ன ஆகும் என்ன விளைவுகள் ஏற்படுமோ என்றெல்லாம் கவலைப்படாமல் முடிவு செய்கிறோம். இது ஏழைகளுக்காக இருக்கிற அரசு. பிரபுக்களுக்காக இருக்கிற அரசல்ல. (பலக்க மேகையைத் தட்டும் ஒலி) எனவே அதைப் பற்றி யெல்லாம் கவலைப்படாமல், இந்த முடிவை இந்த அரசு எடுத்திருக்கிறது.

இந்த அரசு பொறுப்பைக் கவனத்தோடு முன்பு பழி வாங்கப்பட்ட பல தொழிலாளர்களைப் பற்றியும், அலுவலர்களைப் பற்றியும், வசதியைக் கொடுப்பதற்கும் இந்த மாமன்றம்

1989 மே 5]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

திலே எல்லா சார்பான உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொல்லி, அதிலும் குறிப்பாக அதற்காகக் குரல் கொடுத்த நம்முடைய திரு, ரமணி போன்றவர்களுடைய குரல்களுக்கு எல்லாம் மதிப்பளித்து, ஏனென்றால் அந்தக் குரலுக்கும், எங்களுடைய குரலுக்கும் உறவு உண்டு என்ற காரணத்தால், அது வேறுபட்ட குரல் அல்ல தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் என்று எண்ணுகின்ற காரணத்தால், பொதுவாக எதிர்க் கட்சிகளில் உள்ள தலைவர்கள் அத்தனை பேர்களுடைய குரல்களுக்கும் மதிப்பளித்து, பலமீது போடப்பட்ட வழக்குகள் திரும்பப் பெறப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் காரணமாக அரசாங்கத்திற்கு, வழக்குகள் நடந்தபோது, லட்சக் கணக்கான ரூபாய் செலவானாலும்கூட, அவற்றினுடைய முடிவைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணமில்லாமல், திரும்பப் பெறப்பட்டன பாரதப் பந்த் போராட்டத்தில் பங்கு பெற்று, அதன் காரணமாக வழக்குகளில் சிக்கியிருந்த 811 பேர் 75 வழக்குகளிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டார்கள். 427 வழக்குகளில் சம்பந்தப்பட்ட 5,409 பேர் விடுவிக்கப்பட்டார்கள். ஜாக்சுட் அமைப்பின் சார்பில் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, 16 வழக்குகளில் சம்பந்தப்பட்ட 226 பேர் விடுவிக்கப்பட்டார்கள். நண்பர் நெடுமாறன் அவர்களும், திரு. நல்ல சிவன் அவர்களும் அவர்கள் தலைமையிலே கலந்து கொண்ட 19 பேர் மீதும் போடப்பட்ட வழக்குகள் திரும்பப் பெறப்பட்டன. ஆக மொத்தம் 521 வழக்குகள் சம்பந்தப்பட்ட 6,590 பேர் அந்த வழக்குகளிலே இருந்து விடுவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற நல்ல செய்தியை நான் இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நான் என்னுடைய பேச்சை முடிப்பதற்குள்ளாக இந்த அரசினுடைய நிர்வாகத்தினுடைய விருவிறப்பு, சுறுசுறுப்பு மேலும் பன்மடங்கு பெருக வேண்டுமென்ற கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறவன் நான் என்பதை நீங்களும் அறிவீர்கள், அரசின் அலுவலர்களும் மிக நன்றாக அறிவார்கள். கடந்த ஒரு மாத காலமாக நீங்கள் பார்க்கின்றீர்கள், கையிலே முறையீட்டுப் பத்திரங்களை ஏந்திக்கொண்டு எத்தனை தாய்மார்கள், பெரியோர்கள், வாலிபர்கள் அவரவர்களுடைய கோரிக்கைகளோடு இந்தக் கோட்டையைச் சுற்றி நிற்கிறார்கள் என்பதை. இதுவரையிலே 2 அல்லது 2½ லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மனுக்களை நான் பெற்றிருக்கிறேன். மேலும் நம்முடைய அமைச்சர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை ஏற்று, குறைகளைப் போக்குவதற்கு இங்கே தலைமையிடத்திலே மாத்திரமில்லை. ஆங்காங்கே மாவட்டங்களிலேகூட, வட்டங்களிலும்கூட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அவர்களுக்கெல்லாம் எடுத்துக் கூறப்பட்டு, ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சில இடங்களில் குறைகளை அரசுக்குத் தெரிவிக்க எண்ணுகிற நோத்தில், எப்படி அந்தக் கோரிக்கைகளைச் கொடுப்பது, யாரை அணுகுவது என்று கூடத் தெரியாது தவிக்கும் நிலைமைகள் இருப்பதை நாம் நன்றாக உணரமுடியும். எனவேதான் அரசு அலுவலகங்களில் சில வரையறைகளைக் கையாள் வேண்டுமென்று

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

1989 மே 5

எண்ணி, ஒவ்வொரு அலுவலகமும் பொது மக்கள் என்னென்ன விவரங்களைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று தெளிவாக எழுதி, நோட்டீஸ் போர்டிலே ஒட்ட வேண்டும். அந்த அறிவிப்பு விளக்கங்கள் மக்கள் எளிதாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய வகையிலே இருந்திட வேண்டும். மேலும் அந்த அறிவிப்புப் பலகையில் உள்ள விவரங்கள் அனைத்தையும் பூர்த்தி செய்து விண்ணப்பிக்கும் மனுக்களமீது அரசு அலுவலர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்களுக்குள் முடிவு எடுத்து ஆணை பிறப்பிப்பார்கள் என்றும் தெரிவிக்கப்பட்ட வேண்டும். உதாரணமாக பட்டா மாறுதல் செய்ய ஒருவர் மனு தருகிறார் என்றால், விளம்பரப் பலகையிலே மனுதாரர் நிலம் வாங்கியதற்காக சார் பதிவாளர் அலுவலகத்தில் பதிவு செய்த ஆவணம்; நிலம் விற்பவருக்கு நிலத்தை விற்க பாத்தியதை உண்டு என்பதற்கான ஆதார ஆவணம்; பட்டா அதுவரையில் யார் பெயரில் இருக்கிறதோ அவருக்கும் விற்பவர்க்கும் உள்ள தொடர்பைக் காட்டக்கூடிய ஆவணம் ஆகியவைகளோடு விண்ணப்பிக்க வேண்டுமென்று எழுதி வைத்திருக்க வேண்டும். இந்த ஆதாரங்களோடு அவர்கள் விண்ணப்பம் செய்வார்களானால், அதன் பேரில் 10 நாட்களுக்குள் ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டுள்ளது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) கூட்டுறவு வங்கிகளில் கடன் வாங்கச் செல்பவர்களானாலும், சிறு தொழில் தொடங்க கடன் வாங்கச் செல்பவர்களானாலும் அவர்கள் மாதக் கணக்கிலே நடந்து, நடந்து அலைகின்றநிலை மாற இந்த அரசாங்க அனைத்து முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டிருக்கிறது. சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், எந்த ஒரு அதிகாரியிடமும் 3 நாட்களுக்குமேல் கோப்புகள் தங்கக் கூடாது (பலத்த மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இந்த ஆணை அதிகாரிகளுக்கு மட்டுமல்ல, அமைச்சர்களுக்கும் பொருந்தும் (பலத்த மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அமைச்சர்கள் பொதுமக்கள் பிரச்சினைக்காக வெளியூர் சென்றிருப்பார்களேயானால் 5 நாட்களுக்குள் கோப்புகளை கையெழுத்திட்டு அனுப்பி வைக்க வேண்டும். இத்தகைய ஆணைகள் அல்ல. அன்பு வேண்டுகோள்கள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. அதிகாரிகளுக்கும் அலுவலர்களுக்கும் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

(பிற்பகல் 1-30)

ர்கள் டேசம்

அடுத்து இங்கே ஒரு கருத்து அடிக்கடி சொல்லப்பட்டது. அதாவது நம்முடைய அ.தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் பேசும்போது 'எம்.ஜி.ஆரை. மறைக்கப் பார்க்கிறீர்கள்—அவருடைய திட்டங்களை ஒழிக்கப் பார்க்கிறீர்கள்' என்று சென்னார்கள். எல்லோருக்கும் தெரியும்—காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்தாலும் கூட நடுநிலையோடு சிந்திக்கக் கூடியவர் இலக்கியச் செல்வர்—அவருக்குத் தெரியும்—இன்றைக்குக் காலையில்கூட நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு சட்டமுன்வடிவைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தக் சட்ட முன்வடிவின் தலைப்பே 'டாக்டர்

1989 மே 5]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

எம்.ஜி.ஆர். மருத்துவப் பல்கலைக் கழகம்'' தான். எனவே, மறைக்கப்படவில்லை. கடந்த காலத்தில் பெயர்கள் மறைக்கப் பட்டிருக்கலாம். ஆனால், இப்போது இல்லை. அவர்கள் இப்படிப் பேசுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்துத்தான் ஒரு ஆதாரத்தைக் கொண்டு வந்தேன்.

இது “பேரறிஞர் அண்ணா பவளவிழா மலர்” (விழா மலரைக் காட்டி) இதை வெளியிட்டவர்—மலர் தயாரித்தவர் — அருமை நண்பர்—அமைச்சராக இருந்த திரு. பண்ணுட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்கள். இந்த மலரில் ஒரு படம் இருக்கிறது. அருமை அண்ணா மறைவதற்கு முன்பு பொங்கல் நாளில் கலைவாணருடைய சிலையை அண்ணா அவர்கள் திறந்து வைத்தார்கள். இதில் என்ன ஒரு பொருத்தம் என்றால்—என்.எஸ்.கே. அவர்கள் மறைவதற்குமுன்பு அண்ணா அவர்களுடைய படத்தைத் திறந்து வைத்தார். அடுத்த வாரம் அவர் மறைந்துவிட்டார். அதைப் போலவே கலைவாணர் சிலையை அண்ணா அவர்கள் திறந்து வைத்தார். சில நாட்களுக்கெல்லாம் அவர் மறைந்துவிடுகிறார். அந்த பொருத்தத்தைக் காட்ட அந்தப் படம் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

அண்ணா அவர்கள் திறந்து வைத்த கலைவாணர் சிலை திறப்பு விழாவுக்கு தலைமை வகித்தவன் நான். இந்த மலரிலே அந்தப் படம் வந்திருக்கிறது. நான் தலைமை வகித்த போது எடுத்த படம் எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் வந்திருக்கிறது. இதில் அண்ணா நடுவில் நிற்கிறார். பக்கத்தில் நான் நிற்கிறேன். இன்னொரு பக்கத்தில் திரு. வாசன் நிற்கிறார். இன்னொரு பக்கத்தில் நடிகர் திலீப்குமார் நிற்கிறார். திலீப்குமாருக்கு அருகாமையிலே என்னுடைய அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். நிற்கிறார். தலைமை வகித்தவன் என்ற முறையில் அண்ணாவுக்கு அருகே நான் நிற்கிறேன், பொதுப் பணித் துறை அமைச்சரான நான் நிற்கிறேன் அது பத்திரிகைகளிலெல்லாம் வெளிவந்த படம். ஆனால் அந்த மலரில் அந்தப் படத்தை வெளியிடும்போது என் படத்தை அப்படியே வெட்டி எடுத்துவிட்டு திலீப்குமாருக்கும் பக்கத்தில் நிற்கிற அருமை நண்பர் எம். ஜி. ஆர். படத்தை எடுத்து என் படத்திற்கு மேலாக வைத்து ஒரு மலரே வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய குறுகிய நோக்கம் தி.மு.க.வுக்கு உண்டா என்பதை தயவுசெய்து நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

எனவே, பெருந்தன்மையோடும், பரந்த மனப்பான்மையோடும்—யாராக இருந்தாலும்—எவ்வளவு கருத்து மாறுபாடுகளுக்கு மாச்சரியங்களுக்கு இடையிலேயும் மற்றவர்களை மதிக்கக் கற்றிருப்பவர்கள் தான் நாங்கள் என்பதை மீண்டும் ஒரு முறை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எம்.ஜி.ஆர் அவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் எத்தனையோ கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்திருக்கலாம். காரசாரமாகக் கூட விவாதித்துக் கொண்டிருந்திருக்கலாம். ஆனால், ...

[1989 மே 3]

திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இது பழைய காலத்துப் பிரச்சினை. இந்தப் பிரச்சினைக்குரிய படத்தை உண்டாக்கியவர் மரியாதைக்குரிய திரு. பண்டுட்டியார். நீங்கள் அவரிடம் கேட்டால் உண்மை தெரியும். எங்களுக்கு அந்த நிகழ்ச்சி பற்றித் தெரியாது. தெரிந்திருந்தால் நாங்கள் உங்களோடு வாதிடத் தயாராக இருப்போம். தெரியாத நிகழ்ச்சியைப் பற்றி நாங்கள் வாதாடத் தயாராக இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் பார்ப்பதற்காகத் தான் சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நன்றி. அவர் அமைச்சராக இருந்தபோது எப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நடைபெற்று இருக்கின்றன என்பதற்காகத் தான் சொல்லுகிறேன். ஆனால் இந்த ஆட்சியில் அப்படிப்பட்ட காரியங்கள் எல்லாம் நடைபெறாது. என்னதான் கருத்து வேறுபாடு இருந்தாலும் 40 ஆண்டுக் காலம் நானும் எம்.ஜி. ஆரும் பழகியவர்கள். நீங்களெல்லாம் கூட புதியவர்கள் அவருக்கு. நானும் அவரும் பழகிய அளவுக்கு யாரும் பழகி இருக்க முடியாது—இன்றைக்கு அவரோடு—அவரது கட்சியை நடத்துகிறவர்களும் சரி மற்றவர்களும் சரி—யாரும் அந்த அளவுக்குப் பழகி இருக்க முடியாது. எனவே, அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி வேறு இது—வேறு நேற்றைக்குக்கூட நாவலர் அவர்களுக்கு நானே டெலிபோன் செய்தேன்—இன்றைக்கு வர வேண்டுமென்று. பெங்களுக்கு ஒரு நிகழ்ச்சிக்கு ஒத்துக் கொண்டு விட்டேனையா—ஆகவே வர இயலவில்லை—வாழ்த்து அனுப்புகிறேன் என்று நேற்றைக்குக் கூட சொன்னார். இன்றைக்குப் பொன் விழா. நீங்களெல்லாம் வருவீர்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். உங்களாலே வர இயலவில்லை. உங்கள் கட்சியினுடைய பொருளாளர் திரு. மாதவன் அவர்களே கூட சபாநாயகருக்குக் கடிதம் எழுதினார், கட்டாயமாக வருகிறேன் என்று. இப்போது அவராலே வர முடியாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், பெருந்தன்மை, பரந்த மனப்பான்மை இவைகளெல்லாம் ஒருவழியாக இருந்துவிடக் கூடாது. இரண்டு வழியாக இருந்தால் தமிழ்நாட்டினுடைய அரசியல் பண்பாடு மேலும் மேலும் நிலைப்பதற்கு வழி உண்டு என்பதை எடுத்துச் சொல்லி ஒரு கோரிக்கையைப் பற்றி நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

எம்.ஜி.ஆர். சொன்னதையெல்லாம் மாற்றுவதாகச் சொன்னார்கள். இல்லையென்பதற்கு ஒரு அடையாளமாக—அவர் ஏற்கெனவே வடாற்காடு மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதியைப் பிரித்து 'சம்புவராயர் மாவட்டம்' என்று பெயர் வைப்ப

1989 மே 5]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தாகச் சொல்லியிருந்தார். அதை அப்படியே இந்த அரசு ஏற்றுக் கொண்டு, திருவண்ணாமலையைத் தலைநகராகக் கொண்ட பகுதிக்கு “ திருவண்ணாமலை—சம்புவராயர் மாவட்டம் ” என்று பெயர் சூட்டுகிறது, வேலூரைத் தலை நகராகக் கொண்ட பகுதிக்கு “ வேலூர்—அம்பேத்கார் மாவட்டம் ” என்று பெயர் சூட்டுகிறது என்று தெரிவித்து, இந்த அளவில் அமைகிறேன்—நன்றி—வணக்கம்

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் விளக்கம் சொன்னார்கள். நான் விளக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் என்னுடைய வேண்டுகோளாக நான் தெரிவித்தது இங்கு நடைபெற்று இருக்கிற அக்கிரமத்தை, ஜனநாயகத்தின் பேராலே நீங்கள் பரிசீலித்து ஒரு நடவடிக்கை எடுத்து விசாரிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறோமே தவிர, நிச்சயமாக இன்றைக்கு விழாவிலே கலந்துகொள்ளக் கூடாது; விழாவைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதல்ல. ஆனால், நீங்கள் கடந்த காலத்தில் எந்த விழாவுக்கும் வரவில்லை. ஆனால் நான் அதைக் குற்றச் சாட்டாக இன்றைக்குச் சொல்ல மாட்டேன். நாங்கள் இன்றைக்கு வரவில்லை என்பதற்குக் காரணம் நாங்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றோம்; பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சார்பில் நாங்கள் கேட்டு இருக்கிறோமே தவிர வேறல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, கடந்த காலத்தில் விழாவுக்கு வரவில்லை என்றால் எந்த விழாவுக்கும் நான் முறையாக அழைக்கப்படவில்லை, அதனால் தான் வரவில்லை.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இதிலே நான் கொஞ்சம் மாறுபடுகிறேன். புரட்சித் தலைவரவர்கள் காலத்திலே கலைஞர் அவர்கள் வர வேண்டுமென்று எத்தனையோ தடவை பல்வேறு வகையிலே அவர் முயற்சித்தார். அவர் எவ்வளவு விரும்பினார் என்பது எனக்குத் தெரியும். நாளை பல தடவை அவரிடத்திலே பேசி இருக்கிறேன். ஆனால் அவர்களுக்குள்ளே இருக்கிற பிரச்சினை முழுவதுமாக நாம் விவாதிக்க முடியாது. என்றாலும் ஒன்றை நான் தெரிவித்துக் கொள்வது, இன்றைக்கு இருக்கிற எங்களுடைய நிலைமைகளை நான் சொல்லி இருக்கிறேன்; அதற்கு நீங்கள் ஒரு தீர்வு கண்டு ஒரு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பது தான் எங்களுடைய வேண்டுகோள்.

திரு. குமரி அனந்தன் : : சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று மாவட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டு இருப்பதும், அந்த மாவட்டங்களுக்கும் பெயர் சூட்டப்பட்டு இருப்பதும் மிகுந்த வரவேற்பைத் தருகின்ற ஒன்று; மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1989 மே 8]

வரவேற்கின்றோம். அதோடு கூட ஒவ்வொரு அதிகாரியிடமும் கோப்புதல் 3 நாட்களுக்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்றும், பொது மக்களைச் சந்திக்கப் போகின்றவர்களாக அமைச்சர்கள் இருக்கின்ற காரணத்தாலே அவர்களிடம் வேண்டுமென்றால் 5 நாட்கள்—இருக்கலாம் என்றும் சொன்ன செய்திகள் கூட மிக இனிப்பான, வேகமாகச் செயல்படுகின்ற திட்டத்தின் அடிப்படையிலே எழுந்தவை என்று நாம் பாராட்டலாம். நான் இங்கே ஒரு செய்தியைச் சொல்ல விரும்புவதற்குக் காரணம், இந்த அவையிலே சென்ற மாதம் அல்லது அதற்கு முந்தைய மாதம் நமது மாண்புமிகு முன்னாள் சபாநாயகர் ஷி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் மகாபலிபுரம் போகின்ற பாதையிலே ஒருவர் 400 ஏக்கர் நிலத்தை வளைத்துப் போட்டு இருக்கிறார் என்று பேச அதற்கு பதில் அளிக்கின்ற முகத்தான் நமது அறத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதனை நான் 2 நாட்களிலேயே கண்டுபிடித்து இந்தச் சபையில் இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே அறிவிப்பேன்; அந்தக் குற்றவாளி யார் என்று அறிவிப்பேன்; நடவடிக்கை எடுப்பேன் என்று சொல்லி இருந்தார்கள். 5 நாட்கள் அல்ல, பல நாட்களாகி விட்டன. எனவே அப்படிப்பட்ட உறுதிமொழிகள் கொடுக்கப் படுகின்ற நேரத்தில் அவைகளை நாங்கள் அறிந்து கொள்ள விரும்புகின்றோம்.

இன்னொன்று, ஏனென்றால் நான் அடிக்கடி எழுவதற்கு விரும்பவில்லை மிகச் சிறப்பான முறையிலே நமது முதல்வர் அவர்கள் தனது வாதங்களை எடுத்து அடுக்கி தன்னுடைய திட்டங்களையும் இங்கே சொன்னார்கள். சொல்லிக் கொண்டு இருக்கும் நேரத்திலே மாநிலத்தினுடைய சுய ஆட்சி பற்றிக் கூறுகின்ற வகையிலே, இந்தப் பஞ்சாயத்துக்களைப் பற்றிய திட்டங்கள் வருமோ என்று சொல்கின்ற அச்சத்தை அவர்கள் வெளியிட்டார்கள். என்னுடைய கனிவான ஒரு வேண்டுகோள் என்னவென்றால் இன்று நமது மனோகரன் அவர்கள், நமது வருவாய் துறை அமைச்சரவர்கள் அங்கே சென்று இருக்கின்றார்கள். அங்கே என்ன பேசப்போகிறார்கள், என்ன பேசி முடிவு எடுக்கப் போகிறார்கள் என்பதே நமக்குத் தெரியாது. ஓரளவு நாம் அதனைப் புரிந்துகொள்ள முடியும் என்றாலும் கூட நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அந்தப் பேச்சினுடைய முடிவு என்ன என்பதற்கு முன்னாலேயே கூட இவ்வளவு விரிவாக இப்படித்தான் இருக்கும் என்று சொன்னார்களே, அது எப்படி? ஒன்று. இரண்டாவது, இவ்வளவு கருத்துக்கள் நமக்கு இருக்கின்றபோது என்ன தான் கர்நாடக மாநில அரசு கலைக்கப்பட்டு இருந்தாலும் அவர்கள் பெங்களூருக்குச் சென்று இருந்தால், அதாவது பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன் போன்றவர்கள் சென்று இருந்தால் இந்தக் கருத்தை எல்லாம் வலியுறுத்தி இப்போது அதிலே திருத்திக் கொடுப்பதற்குக் கூட வாய்ப்பு இருந்து இருக்குமே ஏனென்றால் மத்திய

1989 மே 5]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

அரசு இப்போது திரு. பொம்மை அரசை கலைத்து விட்டதாக இங்கே போகிற போக்கிலே அல்லது பேச்சினூடே நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதுவே ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜனதா தள் உறுப்பினர்கள் தான் தவறு செய்து இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு அடையாளமாக அந்தக் கட்சித் தலைவரே அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கின்றபோது எப்படி நாம் மாநில ஆளுநரையும் மத்திய அரசையும் குறை சொல்வது என்பதையும் நான் இங்கே கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, நம்முடைய வருவாய் துறை அமைச்சர் நாஞ்சிலார் அவர்கள் சென்று இருப்பதை நானே சொன்னேன். சொல்லிவிட்டு அதனாலே அதை இங்கே விரிவாகப் பேச விரும்பவில்லை என்றும் சொன்னேன். அதுமாத் திரமல்ல, இதை ஒரு அரசியல் விரிவாக்க விமரிசனமாக நான் ஆகக் போவதில்லை என்றும் குறிப்பிட்டேன். அவர்கள் மாநில உரிமைகளை எல்லாம் நசுக்கிவிட்டு பஞ்சாயத்து உரிமைகளை எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறார்கள் என்று நான் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லவில்லை; எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்ற கருத்தைத் தான் சொன்னேன்; முன் எச்சரிக்கையாகச் சொல்லி இருக்கிறேனே அல்லாமல் வேறல்ல.

இன்னொன்று சொன்னார்கள். கர்நாடக அரசைக் கலைத் ததைப்பற்றி. என்ன விவகாரங்கள் இருந்தாலும் கூட அதற்கு யார் காரணமாக இருந்தாலும் கூட முதலிலே கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்தவர்கள், “நாங்கள் இல்லை” என்று மறுத்த பிறகு, அதை ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கவேண்டும்.

(பிற்பகல் 1-40)

இந்த அவையிலேயே நடந்தது. ராஜினாமா செய்வதாக எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் கைப்படவே எழுதிய கடிதத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட பிறகும் கூட, அதை ஏற்றுக்கொள்ளாமல், முறைப்படி விசாரித்து, அவர்கள் இல்லை என்று சொன்னதும் அதை ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்கள் சட்டசபைக்கு வரலாம் என்று சபாநாயகர் அறிவித்தது இந்த மாநிலத்திலேகூட நடைபெற்றிருக்கிறது.

அதைப்போல், 17 பேர் முதலிலே கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்தார்கள் என்று சொல்லிவிட்டு மறுபடியும் அதிலே 9 பேர் இல்லை என்று சொன்ன பிறகு, —மத்திய அரசு அமைத்திருக்கின்ற சர்க்காரியா கமிஷனுடைய பரிந்துரையே என்ன? ஒரு அமைச்சரவை நீடிப்பதா இல்லையா என்பதைக் கவர நருடைய அறையிலே தீர்மானிக்கக் கூடாது; சட்டமன்றத்திலேதான் தீர்மானிக்கவேண்டும் என்று கூறியிருக்கும் பொழுது ஒரு நான்கு நாள் அவசரப்பட்டாமல் இருந்திருந்து நான்கு நாட்

[மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 மே 5]

களுக்குப் பிறகு, திரு. பொம்மை அவர்கள் குறிப்பிட்ட 27ஆம் தேதி கர்நாடக சட்டமன்றத்திலே திரு. பொம்மைக்கு ஆதரவு இல்லை என்ற ஒரு நிலையை நாட்டுக்கு அறிவித்துவிட்டுக் கலைத்திருந்தால் ஜனநாயகத்திற்கும் நல்ல பெயர்; அதைவிட நம்முடைய அருமைப்பிரதமருக்கும் நல்ல பெயர் ஏற்பட்டிருக்கும். அந்த நல்ல பெயர் அவருக்கு வராமற் போய் விட்டதே என்ற கவலையில் தான் சோல்கிறேனே தவிர வேறல்ல. (கூச்சல்-குழப்பம்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் எல்லோரும் இப்படிப் பேசக்கூடாது. முதலிலே திரு. வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதருக்கு ஒரு வாய்ப்பு. குமரி அனந்தன் உட்காருங்கள். நான் தருகிறேன். இது வாதம் அல்ல. தொடர்ந்து வாதிடக் கூடாது.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : தலைவர் அவர்களே, அருமைத் தலைவர் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய உப தலைவராக வீற்றிருக்கும் நமது அனந்தன் அவர்கள், ஏதோ கர்நாடகத்திலே பெரிதாகத் தவறு செய்து விட்டார்கள், அதனாலே கலைத்து விட்டார்கள் என்று சொல்கிறாரே தவிர, என்ன தவறு என்று சொல்வதற்கு முடியவில்லை. அதைச் சொல்லாமலேயே தவறு தல், தவறுதல் என்றால் என்ன தவறுதல்? ஒரு காரணம் வேண்டாமா? தவறுதல் செய்து விட்டார்கள் என்றால் என்ன தவறுதல்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் அவர்கள்—அதற்கு முதல்வர் அவர்களே விடை சொல்லி விட்டார்கள். நீங்கள் அருள்கூர்ந்து அதிலே நுழைய வேண்டாம். திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் கூட இப்பொழுது அந்தப் பிரச்சினையை நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் சொன்ன செய்திகள் தொடர்பாக நீங்கள் பேசியிருக்க வேண்டுமே தவிர, இப்பொழுது இதை நீங்கள் எழுப்பி இருக்கக்கூடாது. வேண்டிய தில்லை அது. ஏற்கனவே அதுபற்றிப் பேசி விட்டோம். ஜனதா தள அரசை, கர்நாடக அரசைக் கலைத்ததைப்பற்றிப் பேசுவதென்றால் 356-ஐயும் பேச வேண்டியிருக்கும் அல்லவா (குறுக்கீடு) பேசலாம் என்று இப்பொழுதல்லவா சொல்கிறீர்கள். அன்றைக்குப் பேசக் கூடாது என்று மறுத்தீர்கள். (குறுக்கீடு) அது எதற்கு? இப்பொழுது அதற்குத் தேவையா? (குறுக்கீடு) நீங்கள் உட்காருங்கள்.

நம்முடைய குமரி அனந்தன் அவர்கள் ஒரு செய்தியைச் சொன்னார்கள். அமைச்சரவர்கள் வேகமாகச் செயல்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதுகுறித்து நம்முடைய அற நிலையத்துறை அமைச்சரவர்கள் விடை சொல்கிறார்கள். (குறுக்கீடுகள்) எஸ். பி. உட்கார வேண்டும்; எல்லோரும் உட்கார வேண்டும். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் அவர்களுக்கும் உட்கார வேண்டும். இது வாதம் அல்ல.

1989 மே 8]

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : என்னைப்பற்றி திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதை இன்னொரு நாளைக்கு நாம் எல்லோருமே வாதிப்போம். 356-ஐயேகூட விவாதிக்கவேண்டுமென்றால் அப்பொழுது வைத்துக்கொள்ளலாம், இப்பொழுது வேண்டாம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, இங்கே முன்னாள் பேரவைத் தலைவர் திரு. பாண்டியன் அவர்கள் ஒரு பிரச்சினையை எழுப்பியதாகவும், நான் இரண்டு நாட்களுக்குள்ளே அதுபற்றித் தகவலைக் கண்டு பிடித்துத் தருவதாகச் சொன்னதாகவும் ஆனால் அதுபற்றி அதற்குப்பிறகு நான் ஏதும் தெரிவிக்கவில்லை என்றும் அனந்தன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

உள்ளபடியே அன்றைக்கு அவையிலே அந்தப் பிரச்சினை வந்த பிறகு எங்களுடைய துறையிலே அது சம்பந்தமாக ஏதாவது கோப்பு இருக்கிறதா என்று கேட்டேன். எந்தத் தகவலும் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் அன்று இரவே தனியாக ஆளை அனுப்பி, அந்த இடத்திற்கு, அங்கே இருக்கக்கூடிய கிராம அதிகாரியிடத்திலே தொடர்புகொண்டு, என்ன நடந்தது, அந்த நிலம் சம்பந்தமாக என்று கண்டுபிடித்தேன்.

நிலம் கை மாறவில்லை. அவர்கள் 400 ஏக்கர் என்று சொன்னார்கள். ஏறத்தாழ 290 ஏக்கர். ஒரு கோயிலைச் சேர்ந்த—திருவிடந்தையிலே,—முட்டுக்காடுக்குப் பக்கத்திலே இருக்கக்கூடிய திருவிடந்தையிலே—ஒரு கோயிலுக்குச் சொந்தமான—நிலம். அதையும் சேர்த்துத்தான் இங்கே நம்முடைய முதல்வரவர்கள் சொன்னார்களே, தண்டமுனி மோகன்ராவ் என்பவருக்கு மகாபலி புரம் ஹோட்டல், திருவிடந்தை கோவிலைச் சேர்ந்த நிலம், இங்கே வள்ளுவர் கோட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு இடம் இப்படி ஒரு நான்கு இடங்களைச் சேர்த்து, அந்த ஒப்பந்தம் கையெழுத்து ஆக இருந்தது; ஆனால் அந்த நிலங்களெல்லாம்—கோயில் நிலம் கை மாறவில்லை. யாரும் அதைத் தனியாக ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளவில்லை—கை மாற இருந்தது; ஆனால் கைமாறவில்லை.

அவைகள் அத்தனையையும் சேர்த்து நாங்கள் மீட்டுவிட்டோம் என்று முதல்வரவர்கள் சொன்னார்களே, அதைத்தான் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்—அவர்களும் அதையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை—என்று நான் நினைக்கிறேன். அது நவிர 400 ஏக்கர் நிலம் அங்கே யாரிடத்தில் இருந்தும் யாருக்கும் கை மாறவில்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1989 மே 5]

திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்களே மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சொல்லுகின்ற நேரத்தில், எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் இராஜினாமா லெட்டரைத் தன்னுடைய கைப்பட எழுதி இங்கே அனுப்பினார் என்று சொன்னார்கள். அந்தத் தபால் எப்படி வந்தது என்பது இன்னும் விடுகதையாக இருக்கிறது என்பதை மட்டும் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர் களுக்கும் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களுக்கும் நான் தெளிவாகச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். உங்கள் கட்சியின் துணைத் தலைவர் இருக்கிறார். அவர் பொறுப்பெடுத்தப் பேசி விட்டார் (குறுக்கீடு) நீங்கள் இப்படி எழுந்து பேசினால் எல்லோருக்கும் வாய்ப்புக்கொடுக்க வேண்டியிருக்கும் அதை நான் அனுமதிக்க முடியாது. உட்காருங்கள். இப்போது வாக் கெடுப்பு.

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: “தமிழ்நாடு 1989 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் (எண். 2) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 20/1989) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவு 2 மற்றும் அட்டவணை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்;

“தமிழ்நாடு 1989 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் (எண். 2) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 20/1989) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.